

சுய சரிதை

LIFE STORY

52-0720A

ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல், ஜூலை 20, 1952

சிவிக் சென்டர், ஹம்மண்ட், இண்டியானா,
அமெரிக்கா

சகோ.வில்லியம் பிரன்ஹாம்

செய்தி: 52-0720A - சுய சரிதை

மாலை வணக்கம் நண்பர்களே, அல்லது மதிய வணக்கம் என்று சொல்லலாம். இந்த மதிய வேளையில் இங்கு இருப்பதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ... [ஒலிநாடாவில் காலியிடம்]... ஏதேனும் நன்மை இருக்குமானால், அது தேவனுடைய மகிமைக்காக இருக்கட்டும்.

2 தென்னாப்பிரிக்காவிலிருந்து திரு. ஜாக்சன், அதாவது சகோதரர் ஜாக்சன் இங்கு இருந்தால், அல்லது இந்த மதியக் கூட்டத்தில் அவர் இருந்தால், இன்றிரவு புறப்படுவது குறித்த ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்காக, புத்தக விற்பனை நிலையத்தில் (book concession) பில்லி உங்களை உடனடியாகப் பார்க்க விரும்புகிறார் சகோதரர் ஜாக்சன். அவர் உங்களை புத்தக விற்பனை நிலையத்தில்

இப்போது சந்திக்க விரும்புவதாக என்னை அறிவிக்கச் சொன்னார். சரி. பில்லி, நீ எங்கே இருந்தாலும், சகோதரர் ஜாக்சன் உடனடியாக புத்தக விற்பனை நிலையத்திற்கு வருவார்.

3 இப்போது, பார்வையாளர்களாகிய உங்களிடம், நம் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்திலே இந்த மதிய வேளையில் பேச விரும்புகிறேன். தேவன் எனக்கும், உங்களுக்கும் அவருடைய பிரதிநிதியாகவும், அவருடைய ஊழியராகவும், இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமான கிருபையினால் அவருடைய பிள்ளையாகவும் இருக்கும் சிலாக்கியத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்.

நம்மில் அநேகரிடம் நாம் சொல்லக்கூடிய பல விஷயங்கள் இருக்கலாம், ஒவ்வொருவரும் இங்கே எழுந்து நின்று தங்கள் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சொல்ல முடிந்தால். அதில் அநேகமானவை வெற்றியாலும் வல்லமையாலும் நிறைந்திருக்கலாம், மேலும் அநேகமானவை மன வேதனைகள் மற்றும் ஏமாற்றங்களால் நிறைந்திருக்கலாம்.

4 நாம் ஒவ்வொருவருக்கும் தேவன் கொடுத்த ஒரு வாழ்க்கை இருக்கிறது, அதை நாம் வாழ்ந்தாக வேண்டும். மேலும் நான்... எனது தாழ்மையான கருத்து என்னவென்றால், நீங்கள் இதைப் புரிந்து கொண்டால், உலகிலேயே மிகச் சிறந்த வாழ்க்கை என்பது, அது உயர்வாக இருந்தாலும் சரி அல்லது தாழ்வாக இருந்தாலும் சரி, தேவன் நமக்காக நியமித்துள்ள பாதையைக் கண்டறிந்து, அதில் நடப்பதே ஆகும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

நாம் எப்பொழுதும்... நாம் வெற்றியை காண்கிறோம்... கண் பார்வையற்ற ஃபேன்னி கிராஸ்பி (Fanny Crosby) இருளில் அமர்ந்திருந்தபோது, "கிறிஸ்துவைக் குறித்து நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? அவர் யாருடைய குமாரன்?" என்று ஒருமுறை அவரிடம் கேட்கப்பட்ட கேள்வி எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது.

5 காலங்காலமாக வாழ்ந்த மனிதர்கள் மற்றும் மாமனிதர்கள், சிறப்பாக வாழ்ந்த எந்த ஒரு மனிதரையும் நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன், அவர்கள் பெரும்பாலும் இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசித்த ஆண்களாகவும்

பெண்களாகவும்
சரியல்லவா?

இருந்தார்கள்.

அது

தீர்க்கதரிசிகள் அவரைப் பற்றி எப்படி
எழுதினார்கள், பூர்வ காலத்து மனிதர்கள்
அவரைப் பற்றி எப்படி முன்னறிவித்தார்கள்,
முற்பிதாக்கள் மற்றும் அவருக்கு விரோதமாக
எழும்பிய ஆட்சியாளர்கள் எப்படித்
தாழ்த்தப்பட்டார்கள் என்பதையும் நான்
நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

6 இந்தக் காலகட்டத்தின் வழியாக, நம்
தேசத்தின் தந்தை ஜார்ஜ் வாஷிங்டன், அவர்
எப்படி தேவனில் நம்பிக்கை வைத்தார்
என்பதை நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். நான்
ஆபிரகாம் லிங்கனைப் பற்றி நினைக்கிறேன்.
லிங்கன், நிச்சயமாக, நான்... நான் ஒரு
அரசியல்வாதி அல்ல, ஆனால் நம்மிடம் இருந்த
அனைத்து ஜனாதிபதிகளிலும் லிங்கன் எனக்கு
மிகவும் பிடித்தவர். அவர் கடினமான வழியில்
மேலே வர வேண்டியிருந்தது. ஒருவேளை
நானும் அதே வழியில் வர வேண்டியிருந்ததால்
தான், லிங்கன் மீது எனக்கு அனுதாபம்
இருக்கிறது:

மரக்கட்டைகளை பிளப்பது, மற்றும் தரையில் எழுதுவது போன்றவை. இருபத்தோரு வயது வரை லிங்கனிடம் இருந்ததாக நாம் நம்புகிற ஒரே புத்தகங்கள் வேதாகமமும், ஃபாக்ஸின் தியாகிகள் புத்தகமும் (Foxe Book of Martyrs) மட்டுமே. அதுதான் அந்த குணாதிசயத்தை உருவாக்கியது.

7 நீங்கள் எதை வாசிக்கிறீர்கள் என்று என்னிடம் காட்டுங்கள். நான் உங்கள் அலுவலகத்திற்குள், உங்கள் வீட்டிற்குள் வந்து, நீங்கள் எதை வாசிக்கிறீர்கள் என்று பார்க்கிறேன், நீங்கள் எப்படிப்பட்டவர் என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். அதுதான் சரி. பாருங்கள், ஒவ்வொன்றும் அதன் இயல்புக்கு ஏற்றவாறு இருக்கும். உங்கள் பிள்ளைகளுக்காக வேதாகமத்தை அருகில் வைத்திருங்கள், நீங்களே அதை வாசியுங்கள், முன்மாதிரியாக இருங்கள். எனது இளமைக்காலத்தில் எனக்கு இல்லாதது அதுதான்.

ஆனால் தேவனுடைய கிருபை யினால், அதை என் பிள்ளைகளுக்கு முன்பாக வைக்க விரும்புகிறேன். இன்னொரு தலைமுறை இருக்குமானால், அவர்களும் அதைத் தங்கள்

பிள்ளைகளுக்கு முன்பாக வைக்கட்டும்.
இப்போது, நாம் இன்று சிந்திப்போமானால்...

8 நேற்று இரவு நான் உள்ளே வந்தபோது,
"இயேசுவின் நாமத்திற்கே எல்லா வல்லமையும்
மகிமையு உண்டாவதாக, தேவதூதர்கள்
முகங்குப்புற விழட்டும்" என்று நீங்கள்
பாடியதைக் கேட்டபோது என் உள்ளம்
சிலிர்த்தது.

9 மறைந்த டாக்டர் டிவிட் (Doctor Dewitt)
இறக்கும் தறுவாயில் இருந்தபோது, அவர் தனது
சபைக்கு முன்பாக நின்றுகொண்டிருந்தார்.
இயேசு கிறிஸ்துவே எல்லோரிலும் பெரியவர்
என்றும்; அவரே தேவன் என்றும்; அவரே
இம்மானுவேல் என்றும், அவருடைய வல்லமை
சபையில் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்றும்,
அது அவர்களின் சுயநலத்தை விட்டுவிடச்
செய்யும் என்றும் அவர் பிரதிபலிக்க முயன்றார்.
அவர் ஒரு பெரிய சபையின் போதகராக
இருந்தார். ஆனால் அவருடைய சபை அவருக்கு
எதிராக இருந்தது. அவரை வெளியேற்று
வதற்கும், அனுப்பிவிடுவதற்கும் அவர்கள்
மாநாட்டிற்காகக் காத்திருந்தார்கள்.

10 ஆனால் அவருடைய இதயம் இரத்தம் வடிந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு நாள் அவர் தன் முழு இருதயத்தோடும் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்த போது, அவருக்கு மாரடைப்பு ஏற்பட்டு முன்பக்கமாக விழுந்தார். சபையில் ஒரு மருத்துவர் இருந்தார், அவர் அவரிடம் வந்து, "டாக்டர் டிவிட், நீங்கள் இன்னும் சில நிமிடங்கள் மட்டுமே உயிருடன் இருப்பீர்கள். உங்களால் பிழைக்க முடியாது" என்றார்.

11 அவர் இரண்டு உண்மையுள்ள உதவிக்காரர்களை (deacons) அழைத்தார், அவர்கள் அவருடைய கைகளைத் தாங்கினார்கள். அவர்கள் அவருடைய கைகளை உயர்த்தி, அவரை எழுந்து நிற்க வைத்தார்கள், அவர், "என் உடலில் மூச்சு இருக்கும் வரை, நான் என் கால்களில் நிற்க விடுங்கள்" என்றார்.

12 அவருக்குப் பின்னால் கிறிஸ்துவின் சிலுவையைக் குறிக்கும் ஒரு சிலுவை இருந்தது - அங்கே அவருடைய ஞானஸ்நான தொட்டிக்கு அருகில். அவர் அப்படி எழுந்து நின்று, "நான் சொல்ல விரும்பும் ஒரு வார்த்தை இருந்தால், அது இதுதான்:

இயேசுவின் நாமத்திற்கே எல்லா வல்லமையும்
மகிமையும் உண்டாவதாக!

தேவதூதர்கள் முகங்குப்புற விழட்டும்;

ராஜக்கிரீடத்தைக் கொண்டு வாருங்கள்,

அவரே எல்லாவற்றிற்கும் ஆண்டவர் என்று
முடிசூட்டுங்கள்."

என்று கூறினார்.

13 அவர் அப்படி பின்னோக்கித் தள்ளாடத்
தொடங்கினார். அவர் பின்னோக்கிச் சென்ற
போது, சிலுவையின் ஒரு பக்கத்தில் ஒரு
கையை வீசினார், மற்றொன்றை மறு
பக்கத்திலும் வீசினார், பின்னர் தலையைக்
குனிந்து, கர்த்தரைச் சந்திக்கச் சென்றார்.
அல்லேலூயா. அதுதான் செல்ல வேண்டிய வழி.

14 சிகாகோவை அதிரவைத்த அந்தச் சிறந்த,
வீரம் செறிந்த பால் ரேடரை (Paul Rader)
நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன், சிகாகோவில்
நீங்கள் கண்ட கடைசி எழுப்புதல் கூட்டங்களில்
அதுவும் ஒன்று. பால் ரேடர் அங்கே
நின்றபோது, வெளியே சென்று, அவருக்குத்

துக்கத்தையும் வருத்தத்தையும் உண்டாக்கிய
 அவருடைய சொந்த ஜனங்களுக்கு
 மத்தியிலேயே இருந்தார், அந்த மனவேதனை
 அவருக்குப் புற்றுநோயைக் கொடுத்தது, சிறிது
 காலத்திற்குப் பிறகு அவர் இறந்தார். அவருக்கு
 எதிராக இருந்தவர்களும், அப்படிச்
 செய்தவர்களுமே அதற்குக் காரணம். அவர்
 இருந்தபோது... இங்கே இருந்த லிட்டில் மூடி
 பைபிள் இன்ஸ்டிடியூட் (Moody Bible
 Institute) தங்கள் சிறிய இசைக்குழுவை
 அனுப்பி அவருக்காகப் பாடியதாக நான்
 அறிகிறேன்.

15 அவர்கள் ஜன்னல் திரைகளை கீழே
 இறக்கி வைத்திருந்தார்கள், அவர் இறந்து
 கொண்டிருந்தார். பால் ரேடர் மிகவும்
 நகைச்சுவை உணர்வு கொண்டவர். சகோதரர்
 போஸ்வொர்த் (Brother Bosworth) போன்ற
 மனநிலையை அவர் எனக்கு நினைவூட்டுகிறார்.
 அவருக்கு எப்போதும் கொஞ்சம் நகைச்சுவை
 உணர்வு உண்டு.

எனவே அவர் சுற்றிலும் பார்த்தார்,
 திரைச்சீலைகள் எல்லாம் கீழே இறக்கப்
 பட்டிருப்பதைப் பார்த்தார். அவர் சுய

நினைவுக்கு வந்து, சுற்றிலும் பார்த்து, "ஏய், இங்கே யார் சாகிறார்கள், நானா அல்லது நீங்களா?" என்றார். "அந்தத் திரைகளை உயர்த்தி, எனக்குச் சில நல்ல சுவிசேஷப் பாடல்களைப் பாடுங்கள்:

விறுவிறுப்பாக (snappy)" என்றார். அவர்கள், "என் இரட்சகர் மரித்த சிலுவையின் அடியில்" (*Down At The Cross Where My Saviour Died*) என்ற பாடலையோ அல்லது அது போன்ற ஒன்றையோ பாடத் தொடங்கினார்கள், "அது கேட்பதற்கு நன்றாக இருக்கிறது" என்றார்.

16 "லூக் எங்கே?" என்றார். லூக் பக்கத்து அறையில் இருந்தார்; அவர்கள் லூக்கை அவர் இருந்த இடத்திற்கு அழைத்து வந்தார்கள். அவர் லூக்கின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு, "லூக், நாம் நீண்ட தூரம் ஒன்றாகப் பயணித்திருக்கிறோம், சகோதரனே, நிழலான பாதைகள் வழியாக" என்றார். ஆனால், "இதை நினைத்துப் பார். இன்னும் ஐந்து நிமிடங்களில், நான் இயேசு கிறிஸ்துவின் சமூகத்தில், அவருடைய நீதியைத் தரித்துக்கொண்டு நிற்பேன்" என்று சொல்லி இறந்தார்.

"மாமனிதர்களின் வாழ்க்கை அனைத்தும் நமக்கு நினைவூட்டுவதாவது,

நாமும் நம் வாழ்வை உன்னதமாக்கலாம்,

பிரிந்து செல்கையில், நமக்குப் பின்னால் விட்டுச் செல்வோம்

காலத்தின் மணல் பரப்பில் நம் காலடித் தடங்களை."

மற்றவர்கள் பயணிப்பதற்கான அடையாளக் குறிகள்.

17 லிங்கன் தன் வீரத்திற்காகவும், மனிதாபிமானத்திற்காகவும், சரியானதிற்காகவும், தேவனுக்காகவும் நின்றதால் அங்கே சுடப்பட்டதை நினைத்துப் பாருங்கள். அவர் இறக்கப்போகிறார் என்று சொல்லப் பட்ட போது... அவர் உடலில் பாய்ந்த தோட்டா... அங்கே அவர் மூச்சுத் திணறிக் கொண்டிருந்தபோது, "என் தலையை சூரியன் மறையும் திசையை நோக்கித் திருப்புங்கள்" என்றார்.

அவர், "பரலோகத்திலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே, உம்முடைய நாமம் பரிசுத்தப் படுவதாக. உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக. உம்முடைய சித்தம் செய்யப்படுவதாக," என்று கர்த்தரைச் சந்திக்கச் செல்லும்போது அந்த மாதிரி ஜெபத்தைச் சொன்னார். ஓ, ஆச்சரியம். நாம் என்ன? ஆண்களும் பெண்களும்...

18 எடி பெரோனெட்டைப் (Eddie Perronet) பாருங்கள். அவர் துன்புறுத்தப் பட்டார், எல்லாவற்றையும் அனுபவித்தார், அவர் என்ன நினைத்தார். ஒரு நாள் அவருக்கு அந்த உத்வேகம் வந்தபோது, அவர் பேனாவை எடுத்து, "இயேசுவின் நாமத்திற்கே எல்லா வல்லமையும் மகிமையு உண்டாவதாக" (All Hail The Power Of Jesus' Name) என்ற தொடக்கப் பாடலை எழுதினார்.

19 "என்னைப்போல ஒரு பாவியை மீட்ட, அற்புதமான கிருபை, எவ்வளவு இனிமையான ஒலி!" (Amazing grace, how sweet the sound that saved a wretch like me!) என்று எழுதிய ஹாஸ்கின்ஸை (Hoskins) நான் நினைக்கிறேன்.

20 கண் பார்வையற்ற ஃபேன்னி
 கிராஸ்பியை நான் நினைக்கிறேன். "தேவன்
 உங்களுக்கு என்ன வாக்குறுதி அளிக்க முடியும்?
 உங்கள் வாழ்நாளில் நீங்கள் பகல்
 வெளிச்சத்தைப் பார்த்ததே இல்லை? உங்கள்
 வாழ்நாள் முழுவதும் நீங்கள் குருடராகவே
 இருந்தீர்கள். இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றி
 நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?"

அவர் சொன்னார்:

"கடந்து போகாதே, ஓ மென்மையான
 இரட்சகரே,

என் தாழ்மையான அழுகையைக் கேளும்;

மற்றவர்களை நீர் அழைக்கும்போது,

என்னை விட்டு கடந்து போகாதே."

"நீரே என் ஆறுதலின் ஊற்று,

எனக்கு உயிருக்கும் மேலானவர்,

பூமியில் உம்மைத் தவிர எனக்கு யார் உண்டு?

பரலோகத்தினும் உம்மைத் தவிர எனக்கு யார் உண்டு?"

"எழுந்து செயல்படுவோம்,

எந்தப் போராட்டத்தையும் சந்திக்கும் இதயத்துடன்;

ஊமையாக, ஒட்டப்படும் கால்நடைகளைப் போல இருக்காதீர்கள்!

ஒரு வீரனாக இருங்கள்!"

21 நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு கிறிஸ்தவர். நீங்கள் மறுபடியும் பிறந்த கிறிஸ்தவர், அப்படியானால் நாம் எழுந்து நிற்போம். பின்னணி எவ்வளவு மோசமாக இருந்திருந்தாலும் பரவாயில்லை, இப்போது, இந்த அழிவுள்ள சரீரம் அழியாமையைத் தரித்துக் கொள்ளும் நம் கர்த்தருடைய வருகையை எதிர்நோக்குவோம். மீண்டும்...

22 இன்னும் சில நிமிடங்கள், நான் உங்களை அதிக நேரம் வைத்திருக்க மாட்டேன். ஏற்கனவே நேரம் கடந்துவிட்டது: மணி மூன்று

இருபது. நான்... சுமார் ஒரு மணி நேரத்தில், முடிந்தால் முடித்துவிடுவேன். நான்... உங்களில் பலர் இங்கே அநேகமாக எனது வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கேட்டிருப்பீர்கள், நான் மீண்டும் சொல்ல விரும்பாத விஷயங்கள், ஆனால் நான்...

23 அமெரிக்காவில் நான் செய்த மிகப்பெரிய பலிபீட அழைப்புகளில் (altar calls) ஒன்று, ஒரு மதியம் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கூறிய பிறகு புளோரிடாவின் பென்சகோலாவில் (Pensacola) இரண்டாயிரம் பாவிகள் இயேசு கிறிஸ்துவிடம் வந்தார்கள். தேவன் மீது நம்பிக்கை வைக்கிறேன்... அது டர்பனுக்கு அடுத்தபடியாக இருந்தது, அங்கு முப்பதாயிரம் பேர் இருந்தனர்.

24 இப்போது, நான் வேதத்தின் ஒரு பகுதியை வாசிக்க விரும்புகிறேன், எப்பொழுதும் தேவனுடைய வார்த்தையே, ஏனென்றால் என் வார்த்தை தோற்றுப்போகும், ஆனால் தேவனுடைய வார்த்தை ஒருபோதும் தோற்றுப்போகாது. இப்போது, எபிரேயர் 13-ம் அதிகாரத்தில், 10-ம் வசனத்தில் தொடங்கி, 14-ம் வசனம் வரை வாசிக்கிறேன்:

நமக்கு ஒரு பலிபீடமுண்டு, அதற்கு... ஊழியம் செய்கிறவர்களுக்கு... அதில் புசிக்க அதிகாரமில்லை.

ஏனென்றால், பாவங்களுக்காகப் பிரதான ஆசாரியனாலே பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் இரத்தம் கொண்டுவரப்படுகிற மிருகங்களுடைய உடல்கள் பாளையத்துக்குப் புறம்பே சுட்டெரிக்கப் படும்.

அந்தப்படியே, இயேசுவும் தம்முடைய சொந்த இரத்தத்தினாலே ஜனத்தைப் பரிசுத்தம் பண்ணும்படிக்கு, நகரவாசலுக்குப் புறம்பே பாடுபட்டார்.

ஆகையால், நாமும் அவருடைய நிந்தையைச் சுமந்து, பாளையத்துக்குப் புறம்பே அவரிடத்திற்குப் புறப்பட்டுப்போகக்கடவோம்.

இங்கே நமக்கு நிலையான நகரம் இல்லை, வரப்போகிற நகரத்தையே நாடித் தேடுகிறோம்.

25 இன்று உங்களில் எத்தனை பேர் வீட்டை விட்டு வெளியே இருக்கிறீர்கள்? உங்கள் கைகளைப் பார்ப்போம். வீட்டை விட்டு வெளியேவா? ஆஹா, இங்கே பாருங்கள். எனக்கு நேரம் இருந்தால் நாம் அந்தப்

பாடலைப் பாடியிருப்போம் என்று
நினைக்கிறேன்:

"நாங்கள் யாத்திரிகர்கள் மற்றும் அந்நியர்கள் இங்கே, நாங்கள் வரப்போகிற ஒரு நகரத்தைத் தேடுகிறோம்." அது சரியல்லவா? நீங்கள் எங்கு அலைந்து திரிந்தாலும், வீட்டின் இடத்தை எதுவும் நிரப்ப முடியாது. அது சரியல்லவா?

26 இன்று ஒரு சிறிய பயணம் செல்ல நீங்கள் விரும்பமாட்டீர்களா? இங்குள்ள உங்களில் பெரும்பாலோர் என் வயதில் அல்லது அதைவிடச் சற்று வயதானவர்களாக இருக்கலாம். குழந்தைப் பருவத்திற்குத் திரும்பிச் செல்ல, ஒரு சிறிய சக்கரத்தைச் சுழற்றி, மீண்டும் சென்று குழந்தைப் பருவத்தில் ஒரு நாள் வாழ நீங்கள் விரும்பமாட்டீர்களா? அதைச் செய்ய நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? ஓ, நான் எப்படி விரும்புகிறேன். அதன் துக்கங்கள், கண்ணீர் மற்றும் ஏமாற்றங்கள் இருந்தாலும், நான் அதில் இன்னும் ஒரு நாள் வாழ விரும்புகிறேன், மீண்டும் திரும்பிச் செல்ல.

நான் எங்கிருந்து வந்தேன் என்ற அந்தச் சிறிய பழைய இடத்தை நினைவில்

கொள்கிறேன், அது எவ்வளவு எளிமையானதாக இருந்தாலும் சரி.

27 இங்கே உள்ள உங்கள் ஒவ்வொரு வருக்கும் பழைய இடம் நினைவிருக்கும், அங்கே அம்மா மரத்தடியில், ஒருவேளை, ஒரு பழைய சிடார் மரத்தாலான துவைக்கும் தொட்டியின் (cedar washtub) மீது சலவை பலகையை வைத்துக்கொண்டு நின்றிருப்பார், நீங்கள் ஒரு சிறுமியாகவோ அல்லது சிறுவனாகவோ சுற்றிலும் விளையாடிக் கொண்டிருந்திருப்பீர்கள்.

பல முறை. அது உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? கடந்து சென்ற பல மனவேதனைகள் மற்றும் துக்கங்கள், பழைய புள்ளிகள் கொண்ட மேலடையை (spotted apron) அணிந்திருந்த அவளைப் பிடித்துக் கொண்டு நீங்கள் எப்படித் தொங்கினீர்கள்; அவளை இன்று மீண்டும் பார்க்க விரும்புகிறேன், ஆனால் அது இப்போது முடியாது. இல்லை, அவள் போய்விட்டாள்.

28 பழைய அப்பாவைப் பார்க்க விரும்புகிறேன், அவர் வயலிலிருந்து

வரும்போது அந்தச் சிவப்பு கைக்குட்டையைத் தன் பையில் சொருகிக்கொண்டு வருவதைப் பார்ப்பேன். ஒரு காலை வேளையில், குளிரான காலையில் அவர் எழுந்து, சென்று பெரிய டிரம் ஸ்டவ்வில் (drum stove) நெருப்பு மூட்டுவதைப் பார்ப்பேன். அவர் பாடுவதை நான் கேட்பேன்:

"ஓ, இன்றிரவு என் பையன் எங்கே?

என் இதயம் நிரம்பி வழிகிறது

ஏனென்றால் நான் அவனை நேசிக்கிறேன், அது அவனுக்குத் தெரியும்,

ஓ, இன்றிரவு என் பையன் எங்கே?"

29 சிறிய பழைய சலவை பெஞ்சின் (wash bench) அருகில் நின்று, கைகளைச் சுருட்டி விட்டுக்கொண்டு, முகத்தையும் கைகளையும் கழுவுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன்; அவருக்கு உண்மையான கருமையான அலை அலையான முடி இருந்தது. அவர் சுற்றிலும் பார்ப்பார். ஓ, அவரை இன்னும் ஒரு முறை பார்க்க நான் எப்படி விரும்புகிறேன்.

ஆனால் என்னால் முடியாது, அவர் போய்விட்டார். "இங்கே நமக்கு நிலையான நகரம் இல்லை, ஆனால் வரப்போகிற ஒன்றை நாம் தேடுகிறோம்." நீங்கள் வளர்ந்த வீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்ல முடிந்தால், அது ஒரு காலத்தில் இருந்த வீடாக இருக்காது.

30 சில நாட்களுக்கு முன்பு, என்னைப் பார்க்க வந்த ஒருவரை பழைய வீடு இருந்த இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றேன். அங்கே ஒரு குடியிருப்புத் திட்டம் (housing project) இருந்தது. சரி, அது... அது இப்போது பழைய வீடு இல்லை. நமக்கு நிலையான நகரம் இல்லை.

31 நாங்கள் வாழ்ந்த எங்களின் முதல் சிறிய பழைய வீடு ஒரு மரக்கட்டைகளால் ஆன வீடு (log house) என்பது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. அங்கே எங்களைப்போல மூன்று அல்லது நான்கு சிறிய பிரான்ஹாம்கள் இருந்தோம். எங்களுக்குத் தரை கூட இல்லை, வெறும் மண்தான்.

அப்பா, அந்த... தரையின் நடுவில், வெட்டப்பட்ட ஒரு மரக்கட்டையை வைத்து,

அதன் மேல் சில கற்களை அடுக்கி, ஒரு பழைய டிரம் ஸ்டவ்வை அங்கே வைத்திருப்பார். அந்த மேஜை எதனால் செய்யப்பட்டது என்றால், ஒரு பழைய பெஞ்ச், அவர் ஒரு களஞ்சியத்திலிருந்து சில பலகைகளை எடுத்து, ஒரு சர்ச் பெஞ்ச் போல ஒரு பெஞ்சை அறுத்து, அதை மேஜைக்குப் பின்னால் வைத்தார்.

32 அம்மாவிடம் ஒரு சிறிய பழைய, நாங்கள் "மங்கி ஸ்டவ்" (monkey stove) என்று அழைக்கும் அடுப்பு இருந்தது. மங்கி ஸ்டவ் என்றால் என்னவென்று யாருக்காவது தெரியுமா? உங்கள்... ஓ, ஆச்சரியம். அது நன்று. ஒரு பழைய பாணி மண்ணெண்ணெய் விளக்கு. நீங்கள் எப்போதாவது விளக்குக் கண்ணாடியைச் சுத்தம் செய்திருக்கிறீர்களா? பார்ப்போம். சரி, நான் இங்கே இருக்கும் ஒரே நாட்டுப்புற பையன் இல்லை. நான் என் கோட்-ஐ கழற்றிவிட்டு வீட்டிலிருப்பதைப்போல உணரப் போகிறேன். அதுதான் சரி. ஆம், ஐயா.

33 எத்தனை பேர் வைக்கோல் மெத்தையில் (straw tick) தூங்கியிருக்கிறீர்கள்? உங்கள் கையைப் பார்ப்போம். சரி, சிகாகோ ஒன்றும்

பெரிய இடமில்லை போலிருக்கிறதே? அதுதான் சரி. ஆஹா, ஆஹா, எத்தனை முறை நான் ஒரு பழைய வைக்கோல் மெத்தையில் தூங்கியிருக்கிறேன். முதலில் நீங்கள் உள்ளே படுக்கும்போது, ஒருவேளை வெட்டுக்கிளி உதைப்பதை உணரலாம், எழுந்து அதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும், உங்களுக்குத் தெரியும், அது உள்ளே இருக்கும்போது. பலமுறை நான் அதைச் செய்திருக்கிறேன். நிச்சயமாக.

34 அம்மா சுவரில் தொங்கவிட்டிருக்கும் அந்தப் பெரிய பழைய குச்சியை எடுப்பதைப் பார்ப்பேன், ஒரு துண்டு பழைய... சரி, அவள் செய்தாள்... இரண்டு அல்லது மூன்று உபயோகிப்பாள்... அவள் துணிகளைத் துவைக்கும் போது, முற்றத்தில் துணிகளை வேகவைக்கும் போது அவற்றைக் குத்துவதற்கு அவள் அதைப் பயன்படுத்துவாள்.

நீங்கள் எப்போதாவது கொல்லைப்புறத்தில் உங்கள் துணிகளை வேகவைத்திருக்கிறீர்களா? ஓ, ஆச்சரியம். லை சோப் (Lye soap - கார சோப்பு), உங்களுக்குத் தெரியும், அவள் துணிகளைக் குத்துவதற்கு அதைப் பயன்

படுத்துவாள், அதில் ஒரு கயிறு இருக்கும்; அவள் அதைச் சுவரில் தொங்கவிடுவாள்.

35 இப்போது, அந்தப் பக்கம் இருந்தது அவளுடையது, ஆனால் மறுபக்கம் இருந்தது... கதவின் மேல் தொங்கிய "தங்க விதி" (Golden Rule). பார்க்கிறீர்களா. அது அவ்வளவு நீளமான ஒரு ஹிக்கரி குச்சி, அதன் முனையில் பத்து கட்டளைகளும் எழுதப் பட்டிருக்கும், "சிறுவர்கள் ஒழுக்கத்துடன் இருக்க வேண்டும்,"

அப்பா அந்த வழியில் தங்க விதியை நம்பினார். எனவே, அது எப்போதாவது காணாமல் போனால், அங்கே பின்புறத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் சவரக்கத்தி ஸ்ட்ராப் (razor strop - சவரக்கத்தியைத் தீட்டும் தோல் வார்) இருக்கும். அது அதன் இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளும். நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், என் கல்வி மிகவும் கடினமாக இருந்தது.

அப்பா, நான் கேள்விப்பட்டேன்... அவருக்கு ஸ்டோன்வால் ஜாக்சனைப் போல ஒளிரும் ஐரிஷ் கண்கள் இருந்தன, நான் தவறு செய்யும்போது எனக்காக ஏதோ ஒன்று

காத்திருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் இன்று நான் அவரை என் முழு இருதயத்தோடும் நேசிக்கிறேன். எனக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அடிகளில் பாதியைக் கூட அவர் எனக்குக் கொடுத்ததில்லை.

36 மேலும், அம்மா அந்தக் குச்சியை எடுத்து படுக்கையைச் சமன் செய்வதை, உங்களுக்குத் தெரியும் அந்த... அதை அமுக்கி, சமன் செய்வதை நான் நினைவில் வைத்திருக்கிறேன். போல்ஸ்டர் (bolster - நீண்ட உருளைத் தலையணை) என்றால் என்னவென்று எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? அது ஒரு பெரிய... சரி, உங்களுக்கு என்ன தெரியும். சொல்லுங்கள், கென்டக்கியிலிருந்து யாராவது இங்கே இருக்கிறீர்களா? உங்கள் கைகளை உயர்த்துங்கள். சரி, ஆஹா, ஆஹா. அது உண்மையில் விசேஷமானது, இல்லையா? சரி.

37 கீழே இந்தியானாவில், அல்லது, இது இந்தியானா; கீழே தெற்கு இந்தியானாவில், சிலர் இருக்கிறார்கள், நான் ஒரு நாள் என் சபையில் கேட்டேன், "இங்கே எத்தனை பேர் கென்டக்கியைச் சேர்ந்தவர்கள்?" என்று

கேட்டேன், அவர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பேர் எழுந்து நின்றார்கள். ஒருவர் சொன்னார்... நான் சொன்னேன், "எனக்குப் புரியவில்லை."

38 அப்போது அவர்களில் ஒருவர் எழுந்து நின்று, "சகோதரர் பிரான்ஹாம்," என்றார், "கிரவுண்ட் ஹாக் விலங்குகளும் (ground hogs) கென்டக்கியினரும் தேசத்தைக் கைப்பற்றி விட்டார்கள்" என்றார். எனவே மறு புறத்திலிருந்து கடந்து வருகிறார்கள்.

39 ஆனால் அங்கே, இந்தச் சிறிய பழைய மரக்கட்டை வீட்டின் முன்புறத்தில், எனக்கு நினைவிருக்கிறது, நான் அந்த விரிசல்களில் உள்ள பழைய சேற்றைப் பார்த்து, "ஆஹா, இந்த வீடு என்றென்றும் நிலைத்து நிற்கும். இது கீழே விழாது; எவ்வளவு அற்புதமான இடம் இது" என்று சொல்வேன். ஆனால் ஆஹா, நீங்கள் இப்போது அதைப் பார்க்க வேண்டும். பார்க்கிறீர்களா? இங்கே நமக்கு நிலையான நகரம் இல்லை.

40 கதவின் முன்புறத்தில் ஒரு இடம் தேய்ந்து போயிருந்தது, அங்கே நாங்கள், சிறிய பிரான்ஹாம்கள் கூட்டம், அங்கே சிறிய

ஓபோசங்கள் (opossums) கூட்டத்தைப் போலவோ அல்லது ஏதோ ஒன்றைப்போலவோ, சிறிய பையன்கள், ஒருவரையொருவர் உருட்டிக்கொண்டு விளையாடினோம். அது வெறும் வெறுமையாகவும் வழுக்கலாகவும் இருந்தது. சொல்லுங்கள், நான் அதை மீண்டும் வாழ விரும்புகிறேன். நான் உண்மையில் விரும்புகிறேன். நான் சொல்கிறேன்.

41 பழைய நீர் ஊற்று (spring) எனக்கு நினைவிருக்கிறது, அங்கே நான் குப்புறப் படுத்துக்கொண்டு நீரைக் குடித்துக் கொண்டே இருப்பேன். மேலே வந்து, வெளியே சென்று அப்பா அறுவடை செய்துகொண்டிருக்கும் வயலுக்கு அல்லது ஏதோ ஒன்றிற்கு ஊற்றிலிருந்து ஒரு ஜாடி தண்ணீரை எடுத்துச் செல்வேன்; அவர் மிகவும் கடினமாக உழைத்ததால், சூரிய வெப்பத்தால் சட்டை அவருடைய முதுகில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும், என் அம்மா அவருடைய சட்டையை முதுகிலிருந்து வெட்டி எடுப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன், என்னைப் பராமரிக்க ஒரு நாளைக்கு எழுபத்தைந்து சென்ட்டுகள்.

42 பாருங்கள், இது உண்மை. அங்கே என் வாழ்க்கை வரலாற்றை நீங்கள் படித்திருப்பீர்கள். என் அப்பா குடித்தார், ஆனால் அவர் என்ன செய்தார் என்பதைப் பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை, அவர் இன்னும் என் அப்பா தான். இன்று மதியம் இளைஞர்களே, நான் உங்களுக்கு ஒன்று சொல்கிறேன்.

உங்கள் அம்மாவையும் அப்பாவையும் "கிழவன் மற்றும் கிழவி" (the old man and woman) என்று அழைக்கும் அளவுக்கு ஒருபோதும் சிறுமைப்பட்டுப் போகாதீர்கள். நீங்கள் அதை ஒருபோதும் செய்யாதீர்கள், அவர்கள் எப்படிப் பட்டவர்களாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களை உங்கள் அப்பா மற்றும் அம்மாவாக மதியுங்கள். அவர்களை நீங்கள் எவ்வளவு நேசிக்கிறீர்கள் என்பது உங்களுக்கு ஒருபோதும் தெரியாது... சுவப்பெட்டி வெளியே செல்லும் சத்தத்தைக் கேட்டு, அதுதான் கடைசி என்று அறியும் வரை. அப்போது அது "கிழவன் மற்றும் கிழவி" ஆக இருக்காது.

43 பல நேரங்களில் நீங்கள் அவர்கள் தவறு என்று நினைக்கும்போது அவர்கள் சொல்வது சரியாக இருக்கும். எப்பொழுதும் "உன் தகப்பனையும் தாயையும் கனம்பண்ணுவாயாக, அப்பொழுது உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உனக்குக் கொடுக்கிற தேசத்திலே உன் நாட்கள் நீடித்திருக்கும்." இதுவே வாக்குத்தத்தமுள்ள முதலாம் கற்பனை. உங்கள் அம்மா மற்றும் அப்பாவிடம் அன்பாக இருங்கள்.

44 என் அப்பா இறந்தபோது, அவருக்கு நெற்றிப்பொட்டில் நரைக்க ஆரம்பித்திருந்தது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. அவர் சுவப் பெட்டியில் கிடந்தபோது, நான் அவர் தலையைத் தூக்கினேன், அவர் என் கையில் தான் இறந்தார். நான் அவர் தலையைத் தூக்கியபோது அவருடைய தலைமுடி கீழே விழுந்தது, "ஓ, அப்பா" என்று நினைத்தேன்.

நான் அவர் கையைப் பார்த்தேன். ஒரு நாள் ஷ்ரெட்டரில் (shredder) அவருடைய விரல் துண்டிக்கப்பட்டிருந்தது. அவருக்கு நான் கொடுத்த அனைத்து மனவேதனைகளையும் நினைத்துப் பார்த்தேன். அது "கிழவன்" அல்ல. அது என் அப்பா. அவரைப் பற்றி வேறு யார்

என்ன நினைத்தாலும் எனக்குக் கவலையில்லை; அவர் இன்னும் என் அப்பா தான். நான் அவரை நேசித்தேன், இன்றும் அவரை நேசிக்கிறேன்.

45 அவரை கிறிஸ்துவிடம் வழிநடத்தும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. இப்போது. என் அம்மாவையும் கூட. என் அம்மா உயிருடன் இருக்கிறார். அவர் இன்று மதியம் இங்கு வருவதாக இருக்கிறது, அவர் இங்கு வந்து சேருவார் என்று நான் நம்புகிறேன்.

46 இப்போது, அந்த நாட்களில், சில சிறிய விஷயங்கள் எனக்கு நினைவிருக்கிறது, விவரங்களுக்காக. அந்த நாட்களில் தனித்து நின்ற ஒரு விஷயம் எனக்கு நினைவிருக்கிறது, ஒவ்வொரு சனிக்கிழமை இரவும், மளிகைப் பொருட்கள் வாங்க நகரத்திற்குச் செல்வோம். நீங்கள் எப்போதாவது அப்படிச் செய்ய வேண்டியிருந்ததா? சனிக்கிழமை இரவு உள்ளே சென்று வாரத்திற்கான உணவை வாங்குவது.

நாங்கள் கிராமப்புறத்தில் வாழ்ந்தோம், வாரம் முழுவதும் கடினமாக உழைப்பேன். நான் ஒரு பெரிய பையனாக இருந்தபோது,

பன்னிரண்டு, பதினான்கு வயதில் எனக்கு ஒரு டைம் (dime -பத்து காசு) கிடைக்கும். எனக்கு பத்து காசுகள் கிடைத்தன. அப்பா சொல்வார், "எல்லாவற்றையும் ஒரே இடத்தில் செலவழிக்காதே": பத்து காசுகள். பில்லி சொல்கிறான், "அப்பா, என்னிடம் கொடுக்க உங்களிடம் ஐந்து டாலர்கள் இருக்கிறதா?" விஷயங்கள் எப்படி மாறிவிட்டன. நிச்சயமாக மாறியுள்ளன.

47 அந்தப் பத்து காசுகள் எனக்கு நினைவிருக்கிறது; நான் நகரத்திற்குச் செல்வேன், ஆஹா, நான் இந்தக் கடைக்குச் சென்று, என் பத்து காசுகளுக்கு சில்லறை வாங்குவேன். நான் ஒரு பென்னி (penny) மதிப்புள்ள சிவப்பு மிட்டாய்களை (red hots) வாங்குவேன், ஒரு பையில் இவ்வளவு இருக்கும்.

இப்போது ஒரு பென்னிக்கு அவற்றை ஏறக்குறைய உங்களைப் பார்க்கக்கூட அனுமதிக்க மாட்டார்கள். பிறகு நான் அந்தப் பக்கம் சென்று ஒரு பென்னி ஐஸ்கிரீம் கோன், ஒரு சிறிய ஐஸ்கிரீம் கோன் வாங்குவேன். அதை ஒரு பென்னிக்கு வாங்குவேன். அது எப்பேர்ப்பட்ட நாள். ஆனால் இப்போது அது வேறு.

48 நாங்கள் சிறு பையன்களாக
 இருந்தபோது, நாங்கள் எல்லோரும் வீட்டில்
 இருந்தோம், உங்களுக்குத் தெரியும், வீட்டைச்
 சுற்றி விளையாடிக் கொண்டிருப்போம், அப்பா
 வீட்டுக்கு வருவதை நான் பார்ப்பேன்.
 சனிக்கிழமை மாலையில், நாங்கள் எல்லோரும்,
 அல்லது மதியத்தில், அவர் ஒரு சிறிய பழைய
 பக் போர்டு (buckboard) வண்டி, ஜெர்சி
 வேகன் (jersey wagon) எடுத்து வருவார்;

அந்த வண்டியில் பூட்டுவதற்கு எங்களிடம்
 ஒரு சிறிய பழைய கோவேறு கழுதை இருந்தது.
 அது குளிர்காலமாக இருந்தால், வண்டியின்
 பின்பகுதியில் வைக்கோலைப் போடுவோம்,
 மூடப்பட்ட சிறிய வண்டி. நாங்கள்
 போர்வைகளை எடுத்துப் போர்த்திக்
 கொள்வோம்.

49 அப்பாவும் அம்மாவும் முன்
 இருக்கையில் உட்கார்ந்து கொள்வார்கள்.
 அவர்கள் சாலையில் போய்க் கொண்டிருப்
 பார்கள், அம்மாவும் அப்பாவும் பேசிக்
 கொண்டிருப்பார்கள், உங்களுக்குத் தெரியும்.
 அவர்களுக்குத் தலா இருபத்தைந்து வயது

இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் அங்கே உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள்,

இந்தச் சிறிய பழைய கோவேறு கழுதையை ஒட்டிக்கொண்டு போவார்கள். ஆஹா, நாங்கள் முதல் வகுப்பில் (first class) இருந்தோம். அது எங்கள் கோவேறு கழுதையோ வண்டியோ அல்ல, ஆனால் நாங்கள் எங்கேயோ போய்க்கொண்டிருந்தோம், கடைக்கு.

50 வாரத்திற்கு அப்பாவுக்கு சுமார் மூன்று டாலர் ஐம்பது காசுகள் கிடைக்கும். வாரத்தில் எல்லா குழந்தைகளுக்கும் உணவளிக்க மளிகைப் பொருட்களுக்காகவே அவர் அதில் ஒவ்வொரு காதையும் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கும்.

எங்களிடம் வறுத்த கோழி மற்றும் அது போன்றவைகள் இல்லை, ஆனால் விலா எலும்புகளில் ஒட்டிக்கொள்ளக்கூடிய (பசியைத் தாங்கக்கூடிய) பொருட்களை நாங்கள் வாங்க வேண்டியிருந்தது: உருளைக்கிழங்கு மற்றும் அது போன்ற நீண்ட நேரம் தாங்கக்கூடிய பொருட்கள்.

51 எனவே, சனிக்கிழமை இரவு அப்பா மளிகைக் கணக்கைச் செலுத்துவது எனக்கு

நினைவிருக்கிறது, அது சிறிய பிரான்ஹாம் களுக்கு ஒரு விருந்து. அவர் ஒரு பை நிறைய மிட்டாய்களை வாங்குவார், சிறிய பழைய பெப்பர்மிண்ட் குச்சி மிட்டாய். சொல்லுங்கள், உங்களுக்குத் தெரியும், அது நன்றாக இருக்கும். அவர் வெளியே வரும்போது எனக்கு நினைவிருக்கிறது, ஒருவேளை அவர் வைத்திருப்பார்...

ஒருவேளை நான்கு நல்ல அளவிலான குச்சிகள் இருக்கும், அதை ஐந்து பிரான்ஹாம்களுக்கும் இடையில் பிரிக்க வேண்டும், ஒவ்வொருவரும் தனக்கு பங்கு கிடைக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். அந்தக் குச்சிகளை உடைத்து அவர்களுக்கு இடையே சரியாக... சமமாகப் பிரிக்க வேண்டும், ஏனென்றால் எல்லோர் கண்களும் அந்த மிட்டாயின் மீதே இருக்கும்.

52 நான் அதில் கொஞ்சம் ஏமாற்றினேன் என்று நினைக்கிறேன். எல்லா குழந்தைகளும் தங்களால் முடிந்ததைச் சாப்பிடுவார்கள், உங்களுக்குத் தெரியும், அவர்கள் தங்களால் முடிந்த அளவு சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள், தங்கள் மிட்டாயைச் சாப்பிட்டு முடித்தார்கள்.

நான் என்னுடையதை சிறிது நேரம் நக்கினேன், உங்களுக்குத் தெரியும், நான் எட்டி அந்த மாவு சுற்றப்பட்டிருந்த பழைய பழுப்பு நிற காகித பையின் ஒரு துண்டை எடுத்து, அதிலிருந்து ஒரு சிறிய துண்டைக் கிழித்து, அதைச் சுருட்டி, என் பையில் வைத்துக் கொள்வேன். நான் திங்கள் வரை காத்திருப்பேன்.

பிறகு, நான் நினைக்கிறேன்... திங்கள் வரும், அம்மா சொல்வார், "பில்லி?"

நான் சொல்வேன், "சரிங்கம்மா."

53 "வாளியை எடு." அது இந்தச் சிறிய பழைய இரும்பு வாளிகளில் (galvanized buckets) ஒன்று அல்ல; அது ஒரு பெரிய சிடார் மர வாளி (cedar bucket), மற்றும் ஒரு பழைய சுரைக்காய் குவளை (gourd dipper). சுரைக்காய் குவளையை எத்தனை பேர் பார்த்திருக்கிறீர்கள்? மற்றும், ஓ, அது சரி. சரி, கீழே ஊற்றுக்குச் சென்று தண்ணீரை இறைத்து, உங்களுக்குத் தெரியும், அதை வாளியில் ஊற்ற வேண்டும். ஆஹா, அது ஒரு பெரிய வேலை.

54 நான் என் சகோதரனைப் பார்ப்பேன், நான் சொல்வேன், "நான் என்ன செய்கிறேன் என்று சொல்கிறேன். நீ போய் அந்த வாளித் தண்ணீரை எடுத்து வந்தால், நான்... என்னிடம் இன்னும் என் மிட்டாய் இருக்கிறது. நான் மெதுவாக பத்து எண்ணும் வரை நீ அதை நக்கிக்கொள்ள அனுமதிப்பேன்:

ஒன்று, இரண்டு," அதுபோல. நான் ஒரு வியாபாரியாக இருந்தேன் (பார்க்கிறீர்களா), நிழலில் உட்கார்ந்திருப்பேன், உங்களுக்குத் தெரியும், என் சகோதரன் சென்று தண்ணீர் கொண்டு வரும் போது, மிட்டாயை நக்கிக் கொண்டிருப்பான். சரி, அந்தப் பத்தை என்னால் முடிந்தவரை நன்றாக எண்ண முயன்றேன், உங்களுக்குத் தெரியும். அவன் நக்குவதை நீங்கள் பார்த்திருக்க வேண்டும். ஆஹா, ஆஹா. அவன் அதில் பத்து முறைக்கும் மேலாக நக்கியிருப்பான், அது உறுதி.

55 நல்லது, திங்கட்கிழமை எனக்கு ஒரு நல்ல நாளாக இருக்கும், ஏனென்றால் நான் அந்த மிட்டாய் துண்டை வைத்திருப்பேன், உங்களுக்குத் தெரியும், அந்த மிட்டாயிலேயே குறியாக இருப்பேன். என்னிடம் அது இருப்பது

அவர்களுக்கும் தெரியும், உங்களுக்குத் தெரியும், எனவே நான்... ஓ, ஆச்சரியம்.

56 இன்று, நான் வெளியே சென்று, ஞாயிற்றுக்கிழமை அல்ல, வேறொரு நாளில், ஒரு பெட்டி ஹெர்ஷீஸ் (Hershey's) வாங்கலாம் என்று நினைக்கிறேன், ஆனால் அது அந்த மிட்டாய் போல சுவைக்காது. உங்களில் எத்தனை பேர் பெப்பர்மிண்ட் மிட்டாய் மற்றும் பழைய பாணி பேரல் பட்டாசுகளை (barrel crackers) சாப்பிட்டிருக்கிறீர்கள்? உங்கள் கைகளைப் பார்ப்போம். ஓ, ஆச்சரியம். நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், அது இப்போது கிடைத்தால் நன்றாக இருக்கும். அதுதான் சரி.

57 உணவுக்காக நாங்கள் முல்லிகன் ஸ்டியூ (mulligan stew) சாப்பிடுவோம். நாங்கள் முழுமையான ஐரிஷ் வம்சாவளி, உங்களுக்குத் தெரியும். முல்லிகன் ஸ்டியூ என்றால் என்னவென்று எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? சொல்லுங்கள், அது சமையலறையில் உள்ள அனைத்தையும், பாத்திரம் துலக்கும் துணியைக் கூட (dishrag) கிட்டத்தட்ட ஒரு பாணையில் போட்டு கொதிக்க வைப்பதாகும். அதுதான் சரி.

எல்லாவற்றையும் உள்ளே போட்டு
கொதிக்க வைக்க வேண்டும்: டர்னிப்
கிழங்குகள், கேரட், உருளைக்கிழங்கு, பீன்ஸ்
மற்றும் உணவுப் பொருட்கள். எல்லாவற்றையும்
ஒன்றாகச் சேர்த்து கொதிக்க வைக்க வேண்டும்.
சரி, கிட்டத்தட்ட... அந்த முல்லிகன் ஸ்டியூ
இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள் நீடிக்க
வேண்டும், ஞாயிற்றுக்கிழமை வைத்தது. அதில்
மாட்டிறைச்சி இருந்தது, உங்களுக்குத் தெரியும்,
அதனால் அது நன்றாக இருக்க வேண்டும்:
கால்வாசி மாட்டிறைச்சி, ஆஹா, அவ்வளவு
பெரிய துண்டு. எனவே, பின்னர் அது... அம்மா
அதைத் துண்டு துண்டாக வெட்டுவாள்.

58 இது எனக்கு பட்டி ராபின்சனை (Buddy
Robinson) நினைவூட்டுகிறது, அவர்
சொன்னார்... ஒரு முறை அங்கிள் பட்டி
சொன்னார், "நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்,"
என்றார், "நான் மேற்குப் பகுதிக்குச் சென்றேன்,
அங்கே பொருளாதார மந்தநிலை இருந்தது."
"பெரிய வறட்சி இருந்தது, சாப்பிட எதுவும்
இல்லை." என்றார்,

"எங்களிடம் உலர்ந்த ஆப்பிள்கள் மட்டுமே
இருந்தன." "நான் காலை உணவுக்கு அவற்றைச்

சாப்பிட்டேன், மதிய உணவுக்குத் தண்ணீரில் குடித்தேன், இரவு உணவிற்குள் அவை உப்பிவிடும்" என்றார். எனவே முல்லிகன் ஸ்டியூ அப்படித்தான் நீடித்தது, தொடர்ந்து... புதன்கிழமை வரை அது தீர்ந்து போகும், வாங்க வேண்டும்... பிறகு நாங்கள் வேறொரு உணவுக்குச் செல்வோம். சிறந்த நாள், ஓ, ஆச்சரியம்!

59 அந்த நாட்களில், பள்ளிக்குச் சென்றது எனக்கு நினைவிருக்கிறது, சகோதரனும் நானும், எனக்கு அடுத்தவன் (அவனும் மகிமையில் இருக்கிறான்) நாங்கள் எப்படி ஒன்றாகப் பள்ளிக்குச் சென்றோம் என்பது நினைவிருக்கிறது. நாங்கள் பள்ளிக்குச் செல்வோம், நாங்கள் மிகவும் ஏழ்மையான குழந்தைகளாக இருந்தோம். நாங்கள் கென்டக்கியிலிருந்து ஆற்றைக் கடந்து வருவோம், நான் பிறந்த கென்டக்கியின் மலைப் பகுதியை விட இந்தியானா மக்கள் சற்று வசதியானவர்கள். அவர்களில் நான் மட்டுமே கென்டக்கியைச் சேர்ந்தவனாக இருந்ததால், நான் மிகவும் கடினமான பாதையை எதிர்கொண்டேன்; நான் உண்மையில் எதிர்கொண்டேன். நான் ஒரு

"கார்ன்-கிராக்கர்" (corn-cracker - ஏழை கிராமத்தான்) என்று அவர்கள் என்னைக் கேலி செய்வார்கள்.

60 அதனால், நான் மிகவும் வேடிக்கையாகப் பேசுவேன், உங்களுக்குத் தெரியும். அது... எனக்குச் சரியாகப் பேச வராது, ஒருவேளை இன்னும் வரவில்லை, ஆனால் நான்... அதைச் சமாளிக்கிறேன். நான் கொஞ்சம் திக்குவாய் உள்ளவன் போல இருந்தேன், உங்களுக்குத் தெரியும், நான் வித்தியாசமாகப் பேசுவேன், அவர்கள் என்னைப் பார்த்துச் சிரிப்பார்கள். ஓ, நான் ஒரு மோசமான நேரத்தை அனுபவித்தேன்; கிழிந்த ஆடைகளுடன், ஓ, ஆச்சரியம்.

61 எனக்கு நினைவிருக்கிறது, என் அப்பாவிடம் ஒரு விஷயம் இருந்தது, அவர்... இப்போது, அவருக்கு மளிகைக் கடன் இருந்தால், அவர் அந்தக் கடனை அடைத்து விடுவார். ஆனால் அவரிடம் பத்து காசுகள் மிச்சம் இருந்தால், அவர் அதைக் குடித்து விடுவார். அவரிடம் இருந்த எல்லாவற்றையும் அவர் குடித்துத் தீர்த்தார்.

62 அதனால்தான், இன்று நான் குடிப்பதைக் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன். நான் அந்த விஷயத்தைக் கடுமையாக எதிர்ப்பதற்குக் காரணம், அது என் வீட்டை அழித்தது, அன்பிலிருந்து என்னைக் கெடுத்தது என்று எனக்குத் தெரியும்; நான் எப்போதும் நேசிக்கப்பட விரும்பினேன், யாராவது என்னை நேசிக்க வேண்டும் என்று விரும்பினேன்.

அந்த நிலையிலும் என் மக்கள், நான்... எனக்கு அது கிடைக்கவில்லை. நாங்கள் அரை நிர்வாணமாகப் பள்ளிக்குச் சென்றோம். குடிப்பழக்கத்தினால் நாங்கள் எவ்வளவு பயங்கரமான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தோம். என் அப்பா குடிப்பழக்கம் இல்லாதிருந்தால் ஒரு உண்மையான மனிதராக இருந்திருப்பார்.

அது தேசத்தின் சாபங்களில் ஒன்று என்று எனக்குத் தெரியும், நான் அந்த விஷயத்திற்கு எதிரானவன்.

63 நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், "கொஞ்சம் பீர் குடித்தால் வலிக்காதா?" நீங்கள் மறுபடியும் பிறந்துவிட்டு, பின்னர் நீங்கள் விரும்பும் அளவு பீர் குடியுங்கள், மறுபடியும் பிறந்த பிறகு.

அதுதான் சரி. மறுபடியும் பிறந்த பிறகு நீங்கள் விரும்பும் அளவுக்குக் குடிக்கலாம். ஆனால் முதலில் நீங்கள் மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும், நீங்கள் செய்ய வேண்டியது அவ்வளவுதான்.

64 எனவே, பள்ளியில் ஒரு நாள் எனக்கு நினைவிருக்கிறது, என் வரலாற்றைப் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது, நான் அங்கே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன், யாரும் அங்கே அமர்ந்திருக்க வில்லை, நான் கந்தலாக இருப்பதையும், என் தலைமுடி கழுத்தில் தொங்குவதையும் பார்த்து குழந்தைகள் சிரித்தார்கள்.

அவர்கள் என்னைப் பார்த்துச் சிரிப்பார்கள். ஆபிரகாம் லிங்கன் நியூ ஆர்லியன்ஸில் படகிலிருந்து இறங்கிய புத்தகத்தை நான் படித்துக் கொண்டிருந்தேன், அவர்... அவர் ஒரு கருப்பின மனிதர் ஏலம் விடப்படுவதைக் கண்டார். அவர் சொன்னார், "அது தவறு."

அவர் சொன்னார், "அது தவறு. என்றாவது ஒரு நாள் நான் அதைத் தாக்குவேன் (அழிப்பேன்). என் உயிரே போனாலும், நான் அதைத் தாக்குவேன்." அவர் செய்தார், அது

அவருடைய உயிரை எடுத்தது. சரியாகச் சொன்னார்.

65 நான் என் புவியியல் புத்தகத்தை நகர்த்தினேன், என்னுடையது அல்ல, கடன் வாங்கியது. என்னிடம் சொந்தமாக எதுவும் இல்லை. நான் அதைப் பின்னால் தள்ளிவிட்டு, "குடிப்பது தவறு, என் உயிரே போனாலும் என்றாவது ஒரு நாள் நான் அதைத் தாக்குவேன்" என்று சொன்னேன். அதை எதிர்க்கிறேனா? ஆம், ஐயா. இப்போதே இதைக் குறித்து நான் இதைச் சொல்கிறேன், இயேசு கிறிஸ்துவைத் தொட்ட எந்தவொரு நபரும் குடிப்பதில் இருந்து விடுபட்டிருப்பார்கள். அதுதான் சரி. எனக்கு என் முதல் வேதாகமம் கிடைத்தது. மக்கள் சொல்வார்கள், "இதைச் செய்வது தவறா? புகைபிடிப்பது தவறா? குடிப்பது தவறா?"

66 நான் ஒரு சிறிய... என் வேதாகமத்தின் பின்புறத்தில் ஒரு சிறிய வாசகத்தை எழுதி வைத்தேன். சில நாட்களுக்கு முன்பு அதை எடுத்தேன், அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன், ஒரு சிறிய பழைய வேதாகமம் அது. நான் சொன்னேன்,

"என்னிடம் முட்டாள்தனமான கேள்விகளைக் கேட்காதீர்கள்,

இதை உங்கள் மனதில் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்,

உங்கள் முழு இருதயத்தோடும் நீங்கள் கர்த்தரை நேசித்தால்,

நீங்கள் புகைக்கவோ, மெல்லவோ அல்லது மது அருந்தவோ மாட்டீர்கள்."

67 அதுதான் சரி. அந்த விஷயம் இன்றும் நல்லது, நான் அதை அதில் எழுதி இருபது வருடங்கள் ஆகிறது. மறுபடியும் பிறந்த மனிதனுக்கு அந்தப் பொருட்களால் எந்தப் பயனும் இல்லை. இப்போது, அமெரிக்காவில் அது என்ன விளைவை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்று பாருங்கள். அதில் ஏதேனும் தீங்கு இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை உங்களால் பார்க்க முடியும்.

68 ஒரு காலத்தில் எங்களிடம் மதுவிலக்கு (prohibition) இருந்தது; நிச்சயமாக எங்களிடம் கும்பல் போர்கள் (gang wars) மற்றும்

அதுபோன்றவை இருந்தன. ஆனால் அவர்கள் என்ன செய்தார்கள், ஒரு முட்டையுடன் விளையாடுவதைப் போல: அதன் நடுப் பகுதியோடு விளையாடச் சென்றால், முழு விஷயமும் எல்லா இடங்களிலும் சிதறிவிடும்.

நான்... நான் ஒரு அரசியல்வாதி அல்லது ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்கிறேன்; அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய வேலை அல்ல; அது அவர்களுடைய வேலை. என்னுடையது சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பது. ஆனால் சகோதரனே, இங்கே ஒரு விஷயம் இருக்கிறது, நாம் திரும்பிச் சென்று இந்த இடங்களிலெல்லாம் விஸ்கியை வைத்தபோது, பாலியல் தொழிலாளியைத் தெருவிலிருந்து அகற்றினோம், குடித்துவிட்டு சூதாடும் இடங்களையும் அகற்றினோம், ஆனால் அதை அப்படியே நம் குளிர்ப்பானப் பெட்டிகளில் (refrigerators) வைத்துவிட்டோம்.

69 பழைய ஜான் பார்லிகார்னின் (John Barleycorn - மதுவை உருவகப்படுத்தும் பெயர்) படத்தை ஒருமுறை நான் பார்த்தேன், அவர்கள் அவரை அப்படித்தான் அழைக்கிறார்கள்: விஸ்கி மனிதன். அவன் தன்

தொப்பியைத் தலையின் பின்புறத்தில் வைத்திருந்தான், அவன் பார்ப்பதற்கு ஒரு பயங்கரமான சோளக்காட்டு பொம்மையைப் (scarecrow) போல இல்லாவிட்டால் வேறு எப்படி இருப்பான். அவர்கள் இப்போது அவனுக்கு வண்ணம் பூசியிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் அவனை பம்பர்களில் (bumpers) வைத்திருக்கிறார்கள்; ஆனால் அவன் இன்னும் பழைய ஜான் பார்லிகார்ன் தான், அதே பழைய ஆள். அது முற்றிலும் சரி.

70 இது ஒரு பன்றியை வண்ணம் பூசி, அதைக் கழுவி, அதிலிருந்து ஒரு நல்ல, வித்தியாசமான உயிரினத்தை உருவாக்க முயற்சிப்பது போன்றது; அதன் சுபாவம் மாறும் வரை, அது எவ்வளவு வேகமாக முடியுமோ அவ்வளவு வேகமாகச் சேற்றில் புரளச் செல்லும்.

71 எனவே ஆண்களும் பெண்களும் இப்போது செய்ய வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், அவர்களின் சுபாவத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். தேவன் ஒரு மனிதனின் கட்டமைப்பை மாற்றுகிறார், அவனுடைய சுபாவத்தை மாற்றுகிறார்,

கிறிஸ்துவுக்குள் அவனைப் புதிய சிருஷ்டியாக மாற்றுகிறார். நீங்கள் அதை நம்புகிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும்.

72 இப்போது, நான் இங்கே பிரசங்கிக்க வரவில்லை, நான்... என் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சொல்ல வந்தேன். ஆனால் அந்த நாட்கள் எப்படி இருந்தன என்று நினைத்துப் பார்க்கும்போது...பள்ளியில் உட்கார்ந்திருந்தது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. சட்டை அணியாமல் ஒரு முழு வருடம் பள்ளிக்குச் சென்றேன். என் பெயருக்கு ஒரு சட்டை கூட என்னிடம் இல்லை.

73 திருமதி. வாதேன் (Mrs. Wathen), ஒரு பணக்காரப் பெண்மணி, அவர் இன்று மகிமையில் இருக்கிறார், ஒரு கத்தோலிக்கப் பெண்மணி, ஆயினும்... ஓ, அவர் ஒரு கிறிஸ்தவர் என்று எனக்குத் தெரியும்.

74 அவர் எனக்கு ஒரு கோட் கொடுத்தார், நான் அந்த கோட்டை அணிந்தேன், நான் அணிந்தேன். நான் ஒரு பழைய டென்னிஸ் ஷூவை அணிந்திருந்தேன், என் கால்கள்... அவற்றின் மேல்பகுதி பிய்ந்து போயிருந்தது,

என் கால்விரல்கள் குளத்தில் ஆமைத் தலைகள் நீட்டிக்கொண்டிருப்பதைப் போல வெளியே நீட்டிக்கொண்டிருந்தன... பனி கீழே விழுந்து கொண்டிருக்கும்போது, பள்ளிக்கு வரும்போது என் கால்கள் வெளியே நீட்டிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்ப்பதற்கு, நான் அங்கே உட்கார்ந்திருப்பேன், இந்த பெரிய பழைய கோட்டை அணிந்துகொண்டு.

75 வருடத்தின் வசந்த காலம் வந்தது. ஒரு நாள், மிகவும் வெப்பமாக இருந்தது எனக்கு நினைவிருக்கிறது, என் முகத்தில் வியர்வை வழிந்தோடியது. "ஆஹா, வெப்பமாக இருக்கிறது" என்று நினைத்தேன். திருமதி. டெம்பிள் (Mrs. Temple), எனக்குத் தெரிந்தவரை அவர் இங்கே அமர்ந்திருக்கலாம். அவர் இங்கிருந்து வெகு தொலைவில் வசிக்கவில்லை. அவர் இருந்தால், தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, அன்னை டெம்பிள். அவர் என் வாழ்க்கையில் பெரும்பங்காக இருந்திருக்கிறார்.

76 சரி. நான் என்ன சொல்லப் போகிறேன் அல்லது நான் கூப்பிடப் போகிறேன், ஒருவேளை அவர் இங்கே இருக்கிறாரா என்று

பார்க்க, நீங்கள் இருந்தால், நான் இன்னும் உங்களை நேசிக்கிறேன், சகோதரி. அவர் சொன்னார், "வில்லியம்." நான் என் கோட் காலரை (coat collar) இப்படி பொத்தான் போட்டிருந்தேன். அவர் சொன்னார், "வில்லியம், அந்த கோட் அணிந்திருப்பதால் உனக்கு வெப்பமாக இல்லையா?"

குழந்தைகள் சொல்லத் தொடங்கினார்கள், உங்களுக்குத் தெரியும், அது அவ்வளவு நன்றாக வாசனை வீசவில்லை, நான் நினைக்கிறேன், குளிர்காலம் முழுவதும் அதை அணிந்திருந்ததால். "அந்த கோட் அணிந்திருப்பதால் உனக்கு-உனக்கு வெப்பமாக இல்லையா?" என்று கேட்டார்கள். நான் சொன்னேன், "இல்லை, அம்மா, எனக்கு-எனக்குக் கொஞ்சம் குளிராக இருக்கிறது." குளிர். என்னால் அந்த கோட்டை கழற்ற முடியவில்லை. நான் உள்ளே சட்டை அணியவில்லை.

எனவே அவர் சொன்னார், "சரி, மகனே, உனக்குச் சளி பிடித்திருக்க வேண்டும், வில்லியம்." அவர் சொன்னார், "நீ அடுப்புக்கு அருகில் வருவது நல்லது."

77 எனவே அவர் நெருப்பை மூட்டினார், என்னை அங்கே உட்கார வைத்தார். நான் அங்கே உட்கார்ந்திருந்தேன், வியர்வை என் உடலிலிருந்து கொட்டியது. அவர் சொன்னார், "வில்லியம், அந்த கோட்டை கழற்றும் அளவுக்கு இன்னும் உனக்கு வெப்பமாக வில்லையா?" நான் சொன்னேன், "இல்லை, அம்மா, திருமதி. டெம்பிள். எனக்கு இன்னும் குளிராக இருக்கிறது." என்னால் அதைக் கழற்ற முடியவில்லை. நான் உள்ளே சட்டை அணியவில்லை.

78 எனவே அவர் சொன்னார், "சரி, நீ உடம்பு சரியில்லாமல் இருக்கிறாய் என்று நான் நம்புகிறேன். நான் உன்னை வீட்டுக்கு அனுப்புவதே நல்லது." எனக்குச் சளி பிடித்திருக்கிறது என்று நினைத்து அவர் என்னை வீட்டுக்கு அனுப்பினார், ஆனால் நான் சட்டை அணியவில்லை என்பதுதான் உண்மை. என்னால் அதைக் கழற்ற முடியவில்லை.

79 நான் ஒரு காலில் அம்மாவின் ஷுவையும், மறு காலில் அப்பாவின் ஷுவையும் அணிந்துகொண்டு பள்ளிக்குச் சென்றேன். அது முற்றிலும் சரி. பூட்-என்-காகர்

(boot-n-gagger), நான் எதைப் பற்றிப் பேசுகிறேன் என்று உங்களுக்குத் தெரிந்தால். அதுபோல... சாத்தான் மற்றும் பாவத்தின் காரணமாக ஒரு பெரிய பையன் அப்படி இருந்தான்.

80 நாங்கள் சாப்பிடும்போது, எனக்கு நினைவிருக்கிறது, நான்... மற்ற குழந்தைகளுடன் எங்களால் சாப்பிட முடியாது. அவர்கள் எல்லோரும் சாண்ட்விச்ச்கள் (sandwiches), ரொட்டி (light bread) வைத்திருப்பார்கள். பழைய ரொட்டித் துண்டுகளை வாங்கும் காலம் உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா, குறிப்பிட்ட பொருட்களுக்காக, பாதுகாப்பு ரேஸர்கள் (safety razors) மற்றும் அதுபோன்றவற்றுக்காக அதன் பின்புறத்தில் உள்ள சீட்டுகளைச் சேமித்து வைப்பார்கள்? அவர்கள் அதை வைத்திருந்த காலம் எனக்கு நினைவிருக்கிறது, பெண்கள், அவர்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் ரொட்டியைச் சுடுவார்கள். எங்களால் அதைச் செய்ய முடியாது. எங்களுக்கு அது கட்டுப்படியாகாது.

81 அவர்கள் எல்லோரும் சாண்ட்விச்ச்களை எடுத்துக்கொண்டு, சிறிய சாண்ட்விச்ச்களைச்

செய்வார்கள். ஆனால் சகோதரனும் நானும் அதைச் செய்ய முடியாது. எங்களிடம்... எங்களிடம் அரை கேலன் மொலாசஸ் வாளி (molasses bucket) இருந்தது, அதுபோல இருக்கும்.

அதற்குள், எங்களிடம் ஒரு சிறிய ஜாடி இருந்தது, அது கீரையால் நிறைந்திருக்கும், அடுத்தது பீன்ஸ் நிறைந்தது, இரண்டு துண்டு சோள ரொட்டி, மற்றும் இரண்டு கரண்டிகள். நாங்கள் நழுவிச் செல்வோம். கேக், குக்கீகள் மற்றும் பொருட்களை வைத்திருந்த மற்ற குழந்தைகளுக்கு முன்னால் சாப்பிட நாங்கள் வெட்கப்பட்டோம்.

82 நாங்கள் ஆற்றுக்கு அருகில் கீழே செல்வோம், அங்கே உட்கார்ந்து, இதை ஒரு மரக்கட்டையின் மேல் வைத்து, அங்கே உட்கார்ந்து சாப்பிடுவோம், நாங்கள் இருவரும். நாங்கள்... நான் அந்தச் சிறிய ஜாடி பீன்ஸிலிருந்து ஒரு கவளம் எடுப்பேன், சகோதரன் ஒரு கவளம் எடுப்பான். பிறகு நாங்கள் கீரையிலிருந்து ஒரு கவளம் எடுப்போம்.

அதிகமாக இல்லை, நாங்கள் அதை எங்களுக்குள் பங்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். அம்மா காலை உணவிற்காகச் சுட்ட ஹோகேக் சோள ரொட்டியின் (hoecake corn bread) இரண்டு துண்டுகள், இப்படிச் சிறிய துண்டுகளாக வெட்டப்பட்டிருக்கும், மற்ற குழந்தைகளுடன் சேர்ந்து செல்ல வேண்டியிருந்தது.

83 ஓ, கிறிஸ்துமஸ் நேரத்தில் ஒருமுறை எனக்கு நினைவிருக்கிறது... எனக்கு இந்த விஷயங்களுக்குள் செல்வது பிடிக்கவில்லை. ஆனால் கிறிஸ்துமஸ் நேரத்தில், எங்களிடம் ஒரு கிறிஸ்துமஸ் மரம் இருந்தது.

பள்ளியில் உள்ள குழந்தைகள் சிறிய வெள்ளைக் காகிதத் துண்டுகள், நீல நிறத் துண்டுகள் மற்றும் பச்சை நிறத் துண்டுகளை வெட்டி, சிறிய சங்கிலிகளைச் செய்தார்கள், பள்ளியில் அவர்கள் எப்படிச் செய்வார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியும்.

நாங்கள் எங்களுடையதை வீட்டுக்கு எடுத்துச் சென்றோம். எனவே அம்மா நினைத்தாள்... அவள் வயலுக்குப் பின்னால்

சென்றாள், நாங்களும் சென்றோம், அதுபோல ஒரு சிறிய கிறிஸ்துமஸ் மரத்தை வெட்டினோம்.

84 அப்பா கீழே சென்று, அவர்கள் விளைவித்த கொஞ்சம் பாப்கார்னை (popcorn) எடுத்து வந்தார். அவர்கள் சோளத்தைப் பொரித்து சரங்களை உருவாக்கினார்கள், கிறிஸ்துமஸ் மரத்தைச் சுற்றிப் போடுவதற்காக அம்மா அதை ஊசி மற்றும் நூலால் கோர்த்தாள், அங்கே நாங்கள் ஒரு கிறிஸ்துமஸ் மரத்தை வைத்திருக்கப் போகிறோம்.

கிறிஸ்துமஸ் இரவில் நாங்கள் எங்கள் காலுறைகளை (stockings) தொங்கவிடுவோம். மறுநாள் காலையில், ஒருவேளை ஒரு ஆரஞ்சுப் பழம், ஒரு ஓரத்தில் கிடக்கும் ஒரு சிறிய காகிதத் துண்டில் மூன்று மிட்டாய் துண்டுகள் கிடக்கலாம், ஒருவேளை மிகச் சிறிய மிட்டாய் துண்டுகள்.

85 எங்களிடம் ஒரு ஆரஞ்சு, ஒரு மிட்டாய் துண்டு மற்றும் ஒரு ஆப்பிள் இருந்தால், ஓ, சாண்டா கிளாஸ் (Santa Claus) அதை எங்களுக்குக் கொண்டு வந்தது எப்பேர்ப்பட்ட

பெரிய விஷயம். நாங்கள் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருந்தோம்.

ஆஹா, நாங்கள் அந்த ஆரஞ்சுப் பழங்களைச் சாப்பிடுவோம், தோலை உலர்த்தி பின்னர் தோலைச் சாப்பிடுவோம். பலமுறை நான் அந்த ஆரஞ்சுத் தோல்களை வாரக்கணக்கில் என் பையில் வைத்துக்கொண்டு சாப்பிட்டிருக்கிறேன். ஆம், நாங்கள் அதில் எதையும் வீணாக்கவில்லை.

86 ஒருமுறை அம்மா கொஞ்சம் சோளத்தைப் பொரித்திருந்தது எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது. அவளிடம் மற்றொரு சிறிய அரை கேலன் சிரப் வாளி இருந்தது, அவள் அதை பாப்கார்னால் நிரப்பினாள். மகிமையில் இருக்கிற என் சகோதரன், நாங்கள் அதை கீழே எடுத்துச் சென்று, பழைய ஆடை அறையில் (cloakroom), கிராமத்துப் பள்ளியில் வைத்தோம்.

87 நான் அங்கே பின்னால் அமர்ந்திருந்தேன், "ஓ, நான் என்ன செய்வேன்..." என்று நினைத்தேன். அது நாங்கள் அரிதான ஒன்று என்று சொல்லக்கூடிய விஷயம்,

உங்களுக்குத் தெரியும். ஆஹா, இது மிகவும் அரிதான ஒன்று. "மதிய உணவுக்கு முன்னதாகவே நான் அதில் ஒரு கைப்பிடி நிறைய எடுக்க முடியுமா (பாருங்கள்), மதிய உணவு வேளை வருவதற்கு முன்னதாகவே" என்று நினைத்தேன். எனவே நான் எல்லாவற்றையும் கணக்கிட்டேன், நான் என் கையை உயர்த்தி, ஆசிரியரிடம், "நான் வெளியே செல்லலாமா?" என்று கேட்டேன்.

"ஆம்."

88 எனவே நாங்கள்... நான் ஆடை அறை வழியாக வெளியே சென்றேன்; நான் இந்த வாளியைத் திறந்தேன், உள்ளே கையை விட்டு அந்தச் சோளத்தில் ஒரு பெரிய கைப்பிடி நிறைய எடுத்தேன். வாளியை மீண்டும் வைத்தேன், சுற்றிச் சென்றேன் (அல்லது வாளி மூடியை), பின்னால் சென்று பழைய புகைபோக்கிக்கு (chimney) பின்னால் நின்று, அந்தப் பாப்கார்னை சாப்பிட்டேன்.

ஓ, அது நன்றாக இருந்தது. நான் மீண்டும் உள்ளே வந்து என் வாயையும், கைகளையும் நன்றாகத் துடைத்துக் கொண்டேன், உங்களுக்குத்

தெரியும், அதனால் என் சகோதரன் அதைக் கவனிக்க மாட்டான், மற்றும்...

89 மதிய உணவு வேளை வந்தபோது, நாங்கள் வெளியே சென்றோம், எங்கள் வாளியை எடுத்தோம், சாப்பிடச் சென்றோம். நாங்கள்... நாங்கள் முதலில் பாப்கார்னை சாப்பிட விரும்பினோம், உங்களுக்குத் தெரியும், ஏனென்றால் அது எங்களிடம் இருந்ததை விடச் சிறந்தது. எனவே நாங்கள் வாளியைத் திறந்தோம், அதில் மூன்றில் ஒரு பங்கு காணவில்லை. என் சகோதரன் சுற்றிலும் பார்த்தான், அவன் சொன்னான், "ஏய்," அவன் சொன்னான், "அந்தப் பாப்கார்னுக்கு ஏதோ நடந்திருக்கிறது."

நான் சொன்னேன், "நிச்சயமாக நடந்திருக்கிறது." ம்ம்-ஹும். என்ன நடந்தது என்று எனக்குத் தெரியும்.

90 நண்பர்களே உங்களுக்குத் தெரியும், வெகு காலத்திற்கு முன்பு நான் ஹுஸ்டனிலிருந்து (Houston) வந்தேன், நான் அங்கே ஒரு கூட்டம் நடத்திக் கொண்டிருந்தேன். நான் மிகவும் சோர்வாக இருந்தேன், என்னால்

முடியவில்லை... நான் மயங்கி விழுந்தேன். நான் மேடையை விட்டு இறங்காமல் எட்டு பகல் மற்றும் இரவுகள் தங்கியிருந்தேன்.

"வரும் அனைவருக்காகவும் நான் ஜெபிப்பேன்" என்று சொன்னேன். நான் அங்கே தங்கியிருந்தேன், நான் சுயநினைவை இழக்கும் அளவுக்கு வரிசையில் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தேன், அவர்கள் என்னைக் காரில் தூக்கிச் சென்றார்கள். நான்... அவர்கள்...

91 நான் பிரசங்க பீடத்தில் சாய்ந்து சிறிது தூங்குவேன், பின்னர் நான் விழித்தேன், ஜெப வரிசை இன்னும் காத்திருக்கிறது. வெளியே தெருவில் அது எங்கே என்று எனக்குத் தெரியவில்லை, நான் ஒருவருக்காக, மற்ற வருக்காக ஜெபித்துக் கொண்டே இருப்பேன்.

பின்னர் அவர்கள் எனக்கு ஏதாவது கொண்டு வருவார்கள், நான் கொஞ்சம் சாப்பிடுவேன், பின்னர், ஒருவேளை நான் மிகவும் தூக்க கலக்கமடையும் வரை ஜெபிப்பேன், நான் பிரசங்க பீடத்தில் சாய்ந்து கொள்வேன், அதுபோல, மணிக்கணக்காக. நான் மிகவும் களைத்துப்போய்விட்டேன், அவர்கள்

என்னைப் படுக்க வைக்க முயன்றார்கள், என்னால் படுக்கைக்குச் செல்ல முடியவில்லை. பிறகு என்னால் தூங்க முடியவில்லை.

92 நான் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டேன். வீட்டுக்குச் செல்லும் வழியில் நான்... நான் வண்டி ஓட்டிக்கொண்டு வந்தேன், நான் விழிப்பேன், என்பதை நான் ஒருபோதும் மறக்க மாட்டேன். என்னிடம் ஒரு பழைய ஃபோர்டு (Ford) இருந்தது (அது சுமார் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு) அது பழுதடைந்திருந்தது, அது... சரி, நான் என்ன சொல்கிறேன் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். அது-அது பரவாயில்லை. அது மிகவும் கடினமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

எனவே, விழித்திருக்க முயற்சிக்கும்போது என் காலை இடித்துக்கொள்வதற்கு அந்த வண்டியில் எந்தப் பக்கமும் இல்லை, விழித்திருக்க முயற்சிக்கும்போது என் கையின் பின்புறத்தில் உள்ள முடிகளையெல்லாம் இழுத்தேன், இப்போது எனக்கு முடி இல்லை, நோயாளிகளுக்காக ஜெபிக்கும்போது, என் வரிசைகள் தொடர்ந்து செல்ல விழித்திருக்க முயற்சிக்கும்போது.

93 என்னை நேசித்த ஒருவரை நான் கண்டேன். என்னை நேசித்த ஒருவர், நானும் அவர்களை நேசித்தேன். நான் என் முழு இருதயத்தோடும் அவர்களுக்கு ஊழியம் செய்ய முயன்றேன். நான் விழித்தெழுவது எனக்கு நினைவிருக்கிறது, நான்... கார்கள் ஹாரன் அடிக்கும், நான் சாலையின் மறுபுறத்தில் தூங்கிக் கொண்டிருப்பேன்.

94 சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, வேடிக்கையான விஷயம் என்னவென்றால், நான் விழித்தேன், நான் நிறுத்தியிருந்தேன். என்னால் சுயநினைவுக்கு வர முடியவில்லை. நான் என் கைகளை ஜன்னலுக்கு வெளியே வைத்திருந்தேன், நான் ஒரு மாட்டுத் தொழுவத்தில் (cow pasture) இருந்தேன்.

நான் ஜன்னலுக்கு வெளியே கைகளை வைத்துக் கொண்டு, "விசுவாசிக்க மட்டுமே செய், சகோதரி, நீங்கள் செய்ய வேண்டியது அது மட்டும்தான். விசுவாசியுங்கள்" என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். நான்-நான் சொன்னேன், "எனக்கு என்ன ஆயிற்று?" நான்-நான் வெளியே வந்தேன். நான் சாலையில் தூங்கிக்கொண்டே சாலையை விட்டு விலகி ஒரு

மாட்டுத் தொழுவத்திற்குள் ஓட்டிச் சென்றிருந்தேன்.

95 நான் வீட்டுக்கு வந்தேன். ஓ, ஆச்சரியம், நான் வீட்டுக்கு வந்தபோது, அங்கே அவர்கள் இருந்தார்கள் (நாங்கள் மக்களை வீட்டை விட்டுத் தடுப்பதற்கு முன்பு), அங்கே அவர்கள் வரிசையாக நின்றார்கள், நூற்றி ஐம்பது, அல்லது, இருநூறு பேர் அந்த இடத்திற்கு முன்பாக அமர்ந்திருந்தார்கள், மற்றும்...

96 மனைவி... என்னால் முடிந்தவரை நான் ஜெபித்தேன். விடியற்காலை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது, நான் அவள் சத்தத்தைக் கேட்டேன். இப்போது, இந்த-இந்த மக்களில் யாராவது இன்று இங்கே இருக்கலாம். அவள் என்னைப் படுக்கையில் படுக்க வைத்தாள், நான் அமைதியாகிக் கொண்டிருந்தேன்.

நான் விழிப்பேன், சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு நான் தலையணையை என் கையில் அணைத்துக் கொண்டு, தரையில் நின்று, "இப்போது, அடுத்தவர் யார்? இப்போது, நீங்கள் விசுவாசித்தால். நான் மக்களை விசுவாசிக்க வைக்க முடிந்தால் என்று இயேசு

கிறிஸ்து சொன்னார்" என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பேன். என் கையில் தலையணையுடன் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

97 மனைவி உட்கார்ந்து அழுவாள். அவளுக்கு முப்பத்திரண்டு வயது, கிட்டத்தட்ட பனி போல வெண்மையாக மாறிவிட்டாள். பிரான்ஹாம் குடும்பத்திற்கு ஏதேனும் பெருமை சேருமானால், அதை என் மனைவிக்குக் கொடுங்கள். அவளே அதற்குத் தகுதியானவள், நான் அல்ல. அங்கே நின்று, எனக்கு நினைவிருக்கிறது, அவள்...

98 நான் அப்போதுதான் தூங்கியிருந்தேன். சலசலக்கும் சத்தத்தைக் கேட்டேன், அது ஒரு பழைய செவ்ரோலெட் (Chevrolet), இங்கே ஓஹியோவிலிருந்து (Ohio) வெகு தூரம் ஓட்டி வந்திருந்தது, கீழே வந்திருந்தது. ஒரு சிறிய குழந்தை, அழுதுகொண்டே இருந்தது, நாட்கணக்கில் நிற்கவில்லை. குழந்தைக்கு என்ன பிரச்சனை என்று மருத்துவருக்குத் தெரியவில்லை. மனைவி சொல்வதை நான் கேட்டேன், "இப்போது, நீங்கள் உட்கார்ந்தால்."

மணி சுமார்-சுமார், நான் நினைக்கிறேன் விடியற்காலை மூன்று அல்லது நான்கு மணி இருக்கும். "நீங்கள் உட்கார்ந்தால்," என்றாள், "நான்-நான் உங்களுக்குச் சாப்பிட ஏதாவது தயார் செய்கிறேன்."

"இல்லை, நாங்கள் காலை உணவு சாப்பிட்டோம், சகோதரி பிரான்ஹாம். ஆனால் ஒரே விஷயம் என்னவென்றால், நாங்கள் நினைத்தோம்..."

"சரி, நாங்கள் இப்பதான் அவரைத் தூங்க வைத்தோம்."

என்றாள், "இப்போது அவரை எழுப்பாதீர்கள்" என்றாள்.

99 நான் அங்கே படுத்திருந்தேன். அந்தக் குழந்தை உங்களுக்குத் தெரியும், வீசிங் (wheeze) மற்றும் விசித்திரமான சத்தத்துடன், அழ முடியாத அளவுக்கு அழுதுகொண்டே இருப்பதை என்னால் கேட்க முடிந்தது. நான் தூங்க முடியும் என்று நினைக்கிறீர்களா, அந்தச் சிறிய உயிர் அங்கே கிடக்கும்போது, ஒரு ஜெபம் அதற்கு உதவக்கூடும் என்று

நினைக்கும்போது? என்னால் அதைச் செய்ய முடியவில்லை.

100 நான் தள்ளாடிக்கொண்டே அறைக்கு வெளியே வந்தேன். அவள் அழத் தொடங்கினாள், சென்று உட்கார்ந்தாள். நான் சொன்னேன், "அம்மா, நீங்கள் விசுவாசிக் கிறீர்களா?" அவள்... நாங்கள் வசித்து வந்த இடத்தில் இரண்டு சிறிய அறைகள் இருந்தன. அவள் குழந்தையை அங்கே மேஜை மீது படுக்க வைத்தாள். நான் சொன்னேன், "நாம் மேஜையைச் சுற்றி மண்டியிடுவோம்," நாங்கள் ஜெபிக்கத் தொடங்கினோம்.

101 நாங்கள் ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே, அந்தக் குழந்தை அழுவதை நிறுத்தியது. அங்கிருந்து சுமார் ஒரு மணி நேரத்தில், அவர்கள் புறப்பட்டார்கள். அது தன் அம்மாவைப் பார்த்துக் கூவிக்கொண்டும் சிரித்துக்கொண்டும் இருந்தது. போகும்போது, அது சற்று வித்தியாசமாக இருந்தது.

102 அவள் சொன்னாள், "கூட்டம் சேருவதற்கு முன், நான் உங்களை எங்காவது அழைத்துச் செல்கிறேன்." எனவே நாங்கள்

காரில் ஏறி எங்கேயோ சென்றோம். கிரீன்ஸ் மில்லுக்கு (Green's Mill) மேலே, அங்கே நான் தரிசனத்தைக் கண்டேன், அங்கே நான் நியமிக்கப்பட்டேன் (commissioned). நாங்கள் மாலையில் திரும்பி வந்தோம். அந்தப் பழைய பள்ளிவாசல் நின்றிருந்த இடத்தைக் கடந்து சென்றோம். நான் அங்கே நிறுத்தினேன்.

103 நான் குடித்த அந்தப் பழைய கிணறு எனக்கு நினைவிருக்கிறது. குழந்தைகள்... சிறுமி, என் சிறிய ரெபேக்கா சில வயலட் பூக்களைப் பறித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவளுக்கு அப்போது சுமார் ஒரு வயது, அல்லது ஏதோ, ஒன்றரை வயது இருக்கும். அவள் அங்கே வயலட் பூக்களைப் பறித்து, விளையாடிக் கொண்டிருந்தாள். நான் சென்று இந்தப் பழைய கிணற்றிலிருந்து குடித்தேன். தாவீது சொன்னது போல, அந்தக் கிணற்றிலிருந்து குடிக்க முடிந்தால் என்று நினைத்தேன்.

104 நான் சென்று பழைய மர வேலியின் மீது என் கைகளைச் சாய்த்து நின்றேன். நான் அங்கே குறுக்கே பார்த்தேன். நான் விளையாடிய வயலுக்குக் குறுக்கே மேலே பார்த்தேன். அங்கே

ஒரு நாள், 1917-ன் ஆரம்பத்தில், தரையில் பெரிய பனி பெய்திருந்தபோது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. அங்கே, எனக்கு நினைவிருக்கிறது, எல்லாச் சிறுவர்களும் பனிச்சறுக்கு வண்டிகளுடன் (sleds) சவாரி செய்தார்கள். அவர்களால் சவாரி செய்ய முடிந்தது. சகோதரனுக்கும் எனக்கும் பனிச்சறுக்கு வண்டி இல்லை.

105 நாங்கள் சறுக்கி விளையாடிய அந்தப் பழைய மலையை நான் பார்த்தேன். என்னிடம் பனிச்சறுக்கு வண்டி இல்லை. பனிச்சறுக்கு வண்டிக்கு நாங்கள் எதைப் பயன்படுத்தினோம் தெரியுமா? நாங்கள் கீழே பழைய கிராமத்து குப்பை மேட்டிற்குச் சென்று ஒரு பழைய பாத்திரத்தை (dishpan) எடுத்தோம்.

நான் உட்கார்ந்தேன்; நாங்கள் அந்தப் பாத்திரத்தில் உட்கார்ந்து, ஒருவரையொருவர் கால்களால் சுற்றிக் கொள்வோம். தரையின் மேல் உறைபனி (sleet) இருந்தது. உங்களில் பலருக்கு 1917 பனிப்பொழிவு நினைவிருக்கும். நான் இந்தப் பாத்திரத்தில் உட்கார்ந்து கொள்வேன்;

நாங்கள் ஒருவரையொருவர் கைகளால் அணைத்துக் கொள்வோம், மலையிலிருந்து கீழே செல்வோம், சுற்றிலும், சுற்றிலும், சுற்றிலும் ஒரு பாத்திரத்தில். நாங்கள் மற்றவர்களைப் போல உயர்ந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல, ஆனால் நாங்களும் சவாரி செய்தோம். எனவே, என்ன வித்தியாசம்?

106 நாங்கள் மலையிலிருந்து கீழே சவாரி செய்து கொண்டிருந்தோம், இந்தப் பழைய பாத்திரத்தில், சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, அதன் அடிப்பகுதி கழன்று வந்தது. நான் சென்று ஒரு மரக்கட்டையை (log) எடுத்தேன், நாங்கள் ஒரு மரக்கட்டையில் ஏறினோம். மலைக்கு மேலே வந்துகொண்டிருந்தது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. கோடரியால் நான் வெட்டிய ஒரு சிறிய பழைய மரக்கட்டை எங்களிடம் இருந்தது, அதன் முன்பகுதி. நாங்கள் அதன் மூலம் கீழே செல்வோம்.

107 அங்கே ஒரு பையன் இருந்தான்... அது முதலாம் உலகப் போர் சமயம். அணிய முடிந்த அனைவரும் சீருடை அணிந்திருந்தார்கள். லாயிட் ஃபோர்டு (Lloyd Ford) என்ற என் நண்பன், அவன் இந்த பாத்ஃபைண்டர்களை

(Pathfinders) விற்பான், அதனால் அவன் தனக்கு ஒரு சாரணர் உடையை (Boy Scout suit) வாங்கினான்.

ஓ, நான் ஒரு சாரணர் உடைக்காக எவ்வளவு ஏங்கினேன். ஆஹா. அவன் அந்தச் சாரணர் உடையில் இருப்பதை நான் பார்ப்பேன். அவன் அதை அணிந்து பள்ளிக்கு வருவான், எனக்கு அது எவ்வளவு பிடித்திருந்தது. நான் அவனுடன் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்தேன். நான் சொன்னேன், "லாயிட், நீ அதைப் பயன்படுத்தித் தேய்ந்துபோன பிறகு, அதை எனக்குக் கொடுப்பாயா?"

அவன் சொன்னான், "நிச்சயமாக. நான் அதை உனக்குக் கொடுப்பேன், பில்லி."

நான் சொன்னேன், "சரி."

சரி, அது போய்க்கொண்டே இருந்தது, சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு அவன் அதை அணிவதை நிறுத்தினான். நான் அவனிடம் அதைப் பற்றிக் கேட்டேன். அவன் சொன்னான், "அதற்கு என்ன நடந்தது என்று பார்க்கிறேன்."

108 நல்லது, அந்தப் பொருள் அழிந்து போயிருந்தது. அவனால் கண்டுபிடிக்க முடிந்த ஒரே விஷயம் ஒரு கால் உறை (legging) மட்டுமே. எனவே, அதை எனக்குக் கொண்டு வரும்படி நான் அவனிடம் கேட்டேன். அவன் அதை எனக்குக் கொண்டு வந்தான்.

109 ஒரு நாள் மலையிலிருந்து கீழே சவாரி செய்தது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. நான் அந்தக் கால் உறையை அணிய மிகவும் விரும்பினேன், என்ன செய்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு நாள் மலையிலிருந்து கீழே வரும்போது, நான் அந்தக் கால் உறையை என் கோட்டுக்குள் திணித்து வைத்திருந்தேன். நான் மலையின் அடிவாரத்தை அடைந்தேன், நான் எழுந்தேன்.

நான் சொன்னேன், "ஓ, என் காலில் அடிபட்டுவிட்டது." எனக்கு அடிபடவில்லை, இல்லை. நான் சொன்னேன், "ஓ, என் கால்." நான் சொன்னேன், "நினைவுக்கு வருகிறது, உங்களுக்குத் தெரியும், என்னிடம் என் சாரணர் உடையின் கால் உறைகளில் ஒன்று இருக்கிறது."

நான் அந்தக் கால் உறையை அணிந்தேன். அது ஒரு சாக்குப்போக்கு, உங்களுக்குத்

தெரியும். அங்கே நான் ஒரு கால் உறையை அணிந்துகொண்டு நடந்து கொண்டிருந்தேன், உங்களுக்குத் தெரியும்.

110 நான் கரும்பலகைக்குச் சென்றேன். பழைய கிராமத்துப் பள்ளிகளில் கரும்பலகையில் நின்று கொண்டிருப்பது உங்களுக்கு நினைவிருக்கும், உங்களுக்குத் தெரியுமா? நான் அந்த நாள் எழுந்தபோது, இந்தக்காலை, கால் உறை இல்லாத காலை (நான் முன்பே திட்டமிட்டிருந்தேன்), பலகைக்கு அருகில் வைத்தேன். கால் உறை இருந்த காலை இப்படி வைத்தேன், அதனால் நான் ஒன்றை மட்டுமே அணிந்திருக்கிறேன் என்று அவர்களால் சொல்ல முடியாது. எல்லோரும் அந்த ஒரு கால் உறையைப் பார்க்கிறார்களா என்று பார்த்துக் கொண்டே, நான் இப்படிப் பக்கவாட்டில் நின்று கணக்குகளைப் போட்டேன்.

111 எல்லா குழந்தைகளும் என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்க ஆரம்பித்தார்கள், என்னைக் கேலி செய்தார்கள், அதுபோன்ற எல்லாவற்றையும் செய்தார்கள், நான் அழ ஆரம்பித்தேன்; ஆசிரியர் என்னை வீட்டுக்கு போகச் சொன்னார்.

அங்கே என் கால் உறையுடன், போய்க் கொண்டிருந்தேன்.

112 நான் எப்போதும் ஒரு சிப்பாயாக இருக்க விரும்பினேன். நான் ராணுவத்திற்குச் செல்லும் வயது வந்தபோது... நிச்சயமாக, அப்போது போர் இல்லை. எனக்குப் பதினேழு வயதாக இருந்தபோது கடற்படையில் (Navy) சேர்ந்தது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. நான் வீட்டுக்கு வந்தபோது என் அம்மா அதை என்னிடமிருந்து நீக்கினாள். பின்னர் அடுத்த போர் வந்தபோது, சரி, அவர்கள் என்னைச் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை.

113 ஆனால் உங்களுக்கு ஒன்று தெரியுமா? நான் இறுதியாக ராணுவத்தில் சேர்ந்தேன். நீங்கள் என் சீருடையைப் பார்க்காமல் இருக்கலாம்; அது உள்ளே இருக்கிறது. சிலுவையின் வீரனாக இருப்பதற்காக நான் இயேசு கிறிஸ்துவின் கிறிஸ்தவ அணிகளில் சேர்ந்தேன். இன்று மதியம், பரலோகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அந்தச் சீருடையை அணிந்திருப்பதற்கும், உங்கள் அனைவருடனும் இணைந்திருப்பதற்கும் நான் எவ்வளவு நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன்.

114 நான் அங்கே நின்று அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன், நான் வேலியின் மீது சாய்ந்திருந்தபோது அந்த விஷயங்களைப் பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன். நான் சகோதரனைப் பற்றி நினைக்கத் தொடங்கினேன், அவனிடமிருந்து அந்தப் பாப்காரன் கைப் பிடியை நான் எப்படி எடுத்தேன் என்று. நாங்கள் ஒருவரையொருவர் தோள்களில் கைகளை வைத்துக்கொண்டு, அங்கே நிற்போம், கொடி ஏற்றப்படும்; ஆசிரியர், அந்தப் பெரிய குச்சியால் சுட்டிக்காட்டி, எங்களை வரிசையில் நிற்க வைப்பார். நாங்கள் அப்படி மிதித்துக்கொண்டு, பள்ளிக்குள் செல்வோம்.

115 நான் நினைத்தேன், "சரி, பார், உனக்குத் தெரியும், ரால்ப் ஃபீல்ட் (Ralph Field) எனக்கு நினைவிருக்கிறது. அவனுக்கு என்ன நடந்தது?" ஆம், அவன் போய்விட்டான். நான் சொன்னேன், "அங்கே ஹோவர்ட் ஹிக்டன் (Howard Higdon) இருந்தான். ஆம், அவன் எனக்கு அருகில் நிற்பான். அவனுக்கு என்ன நடந்தது?" அவன் கோல்கேட்டில் (Colgate) வெடித்துச் சிதறினான். நான் சொன்னேன், "ஆம், அது-அது சரி."

116 அவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என்பதைப் பற்றி ஒவ்வொருவரையும் நான் நினைத்துப் பார்த்தேன். நான் சொன்னேன், "இப்போது, என் சகோதரன், எட்வர்ட் (Edward), எனக்குப் பின்னால் நின்று என் தோளில் கை வைத்திருந்தவன், எவனிடமிருந்து நான் பாப்கார்னை எடுத்தேனோ," நான் சொன்னேன், "அவனுக்கு என்ன நடந்தது?"

117 வருடங்களுக்கு முன்பு, அவன் என்னை அழைத்துக்கொண்டே இறந்தான், அவன் சொன்னான், "பில்லியிடம் சொல்," (நான் இன்னும் கிறிஸ்தவன் ஆகவில்லை.) சொன்னான், "பில்லியிடம் நான் அவனை நேசித்தேன் என்று சொல், என்றாவது ஒரு நாள் நான் அவனைப் பரலோகத்தில் சந்திப்பேன்." நான்...

ரேஞ்சர் (ranger) புல்வெளிகளில் சவாரி செய்து வந்தபோது நான் என் சேணத்திலிருந்து (saddle) இறங்கியது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. அவர் சொன்னார், "உங்கள் பெயர் பிரான்ஹாமா?"

நான் சொன்னேன், "ஆம், ஐயா."

அவர் சொன்னார், "வில்லியம்?"

நான் சொன்னேன், "ஆம், ஐயா."

அவர் சொன்னார், "என்னிடம் உங்களுக்காக ஒரு செய்தி இருக்கிறது." அவர் அதை என்னிடம் கொடுத்தார்.

நான் அந்தத் தந்திச் செய்தியைப் படித்தேன்: "உங்கள் சகோதரன், எட்வர்ட், நேற்று இரவு இறந்துவிட்டான்." ம்ம்! அதெல்லாம் புதுப்பிக்கத் தொடங்கியது.

118 நான் அங்கே வேலியின் குறுக்கே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன், அந்தப் பாப்கார்ன் கைப்பிடியை என்னால் பார்க்க முடிந்தது. ஒருபோதும் தவறான எதையும் செய்யாதீர்கள். அது என்றாவது ஒரு நாள் உங்களிடம் திரும்பி வரும், அது எவ்வளவு சிறியதாக இருந்தாலும் சரி.

119 நான் அங்கே நின்றேன், என் கன்னத்தில் கண்ணீர் வழிந்தோடத் தொடங்கியது. நான் நினைத்தேன், "தேவனே, நான் உலகத்தைக் கொடுப்பேன், என் மீதமுள்ள வாழ்நாளைக் கொடுப்பேன், அந்தப் பாப்கார்ன்

கைப்பிடியை எடுத்துக்கொண்டு கதவு வரை நடந்து சென்று, [சகோதரர் பிரான்ஹாம் பிரசங்க பீடத்தில் தட்டுகிறார்] 'எட்வர்ட், நண்பா, இதோ அன்று நான் உன்னை ஏமாற்றிப் பறித்த அந்தப் பாப்காரன் கைப்பிடி' என்று சொல்ல நீர் அனுமதித்தால்." நான் அதை அவனிடம் எடுத்துச் செல்ல முடிந்தால் எதையும் கொடுப்பேன். ஆனால் அவன் போய்விட்டான்.

120 பழைய வீடு நின்றிருந்த இடத்திற்கு மேலே வயலுக்குக் குறுக்கே நான் பார்த்தேன். ஆஹா, அங்கே ஒரு குடியிருப்புத் திட்டம் இருக்கிறது. ஊற்று வறண்டு போய்விட்டது.

121 ஒரு மரத்தில் ஆணிகள் அடிக்கப்பட்ட ஒரு பழைய கண்ணாடியையும், ஒரு சிறிய பழைய சலவை பெஞ்சையும் நாங்கள் வைத்திருந்ததை நான் நினைத்துப் பார்த்தேன். அப்பா அங்கே உள்ளே வரும்போது, சுமார் நூற்று அறுபது பவுண்டுகள் எடை, சுமார் ஐந்து அடி ஏழு அல்லது எட்டு அங்குல உயரம். மனிதனா? ஓ, ஆச்சரியம், ஒரு மரம் வெட்டுபவர், தசைகள் அவரைச் சுற்றித் தொங்கும்.

அந்தப் பழைய நீல நிறச் சட்டையுடன், அம்மா அவருக்காகத் தானே தைத்த பழைய ஹிக்கரி சட்டையுடன் அவர் சட்டையைச் சுருட்டி விடுவதை நான் பார்ப்பேன்; இப்படிச் சுருட்டி விடுவார். அவர் கழுவச் செல்லும்போது, தசைகள் முன்னும் பின்னும் வீங்கும், நான் தள்ளி நின்று, "அது என் அப்பா. அது என் அப்பா. அவர் நூறு ஆண்டுகள் வாழ்வார்.

அது என் அப்பா. நான் வயதானவனாக இருக்கும்போதும், பெரிய தசைகளுடன் இருக்கும் என் அப்பாவைத் தட்டிக் கொடுப்பேன்" என்று சொல்வேன். பார்க்கிறீர்களா? ஆனால் அவர் ஐம்பத்திரண்டு வயதில் இறந்தார். இங்கே நமக்கு நிலையான நகரம் இல்லை, ஆனால் வரப்போகிற ஒன்றை நாம் தேடுகிறோம்.

122 அந்தப் பழைய வீடு சேற்றால் பூசப்பட்டிருந்தது எனக்குத் தெரியும், அது எவ்வளவு பெரிய வீடாக இருந்தது: அது இடிக்கப்பட்டுப் போய்விட்டது; ஒரு குடியிருப்புத் திட்டம். அந்தப் பெரிய சிறந்த

பையன்கள் கூட்டம் எங்கே? அவர்களில்
கிட்டத்தட்ட எல்லோரும் போய்விட்டார்கள்.

123 ரோலின் ஹாலோவே (Rollin
Halloway) என்ற என் நண்பனைப் பற்றி நான்
நினைத்தேன். அவன் அங்கே நிற்பான், சிறிய
செம்பட்டைத் தலை பையன் (red-headed
fellow), ஒரு ரம்பத்துடன் (buzz saw)
சண்டையிடும் அளவுக்குக் கோபம்
கொண்டவன், சிறையில் இறந்தான். அவன் ஒரு
சூதாட்ட விளையாட்டில் (crap game) ஒரு
மனிதனைச் சுட்டான்.

124 நான் இங்கே வில்மரைப் (Wilmer)
பார்த்தேன், வில்மர் பேட்ஸுக்கு (Wilmer
Bates) என்ன ஆனது என்று நினைத்தேன்,
"அவனுக்கு என்ன நடந்தது?" என்று
நினைத்தேன். ஆம், அது சரி. அவனுக்கு என்ன
நடந்தது? அவன் ஒருவனுடன் கத்திச்
சண்டையில் ஈடுபட்டான், அவன் கத்தியால்
தன் தொண்டையை அறுத்துக் கொண்டான்.

125 நான் இங்கே பின்னால் பார்த்தேன்,
நான் கண்டேன்... வில்லிஸ் ஹாலைப் (Willis

Hall) பற்றி நினைத்தேன். "வில்லிஸ், உனக்கு என்ன நடந்தது?" அவன் ஒரு நோயால் எப்படிப் போனான் என்பதை நான் கண்டேன். அது அவன் உடலை உரித்தது.

126 நான் கீழே பார்த்தேன், ஒவ்வொருவரையும் கண்டேன். நான் அவர்கள் அனைவரையும் கண்டேன், "ஓ தேவனே, இங்கே நான் தனியாக விடப்பட்டிருக்கிறேன். நான் யார்? அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள்?" என்று நினைத்தேன். உங்களுக்குத் தெரியும், அங்கே நின்றுகொண்டு, நான் என் குரலின் உச்சத்தில், "ஓ தேவனே, தேவனுடைய தூதர்கள் வந்து இந்த ஏழை சோர்வுற்ற உடலை எடுத்துக்கொண்டு, இங்கிருந்து என்னைக் கொண்டு செல்லட்டும். இந்த உலகம் இனி என் வீடு இல்லை" என்று அலறிக் கொண்டிருந்தேன்.

127 நான் மேடையில் எட்டு பகல் மற்றும் இரவுகள் மனரீதியாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்த அந்தக் கூட்டத்திலிருந்து இப்போதுதான் வெளியே வந்திருந்தேன். நான் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தேன், அந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. நான் நினைத்தேன், "இங்கே நமக்கு நிலையான நகரம்

இல்லை, ஆனால் நாம் இப்போது வரப்போகிற ஒன்றைத் தேடுகிறோம்." நான் நினைத்தேன், "ஓ தேவனே."

128 மனைவி வந்து என் தோளில் கை போட்டு, "இப்போது பார், அன்பே, நீ இங்கே ஓய்வெடுக்க வந்திருக்கிறாய், இங்கே நின்று கொண்டு, ஒரு குழந்தையைப் போல அழுது கொண்டிருக்கிறாய். அப்படிச் செய்யாதே" என்றாள்.

129 நான் சொன்னேன், "அன்பே, என் இதயத்திலும் மனதிலும் என்ன ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது என்று உனக்குத் தெரிந்தால். சிறிய ஷரோன் (Sharon) நோய்வாய்ப்பு பட்டபோது அந்த வீட்டுக்கு நேராக அங்கே நின்றது எனக்கு நினைவிருக்கிறது."

130 அவள் சொன்னாள், "இப்போது, அதைப் பற்றி நினைக்காதே." எனக்கு ஒரு உண்மையான மனைவி இருக்கிறாள். அவள் என்னை அழைத்துச் சென்று, குழந்தையைத் தூக்கி என் தோள்களில் வைத்தாள், நாங்கள் காரில் ஏறி ஓட்டிச் சென்றோம்.

131 எப்படி, விஷயங்களை நினைக்கும் போது, சில நேரங்களில் நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள், "ஓ, சகோதரர் பிரான்ஹாம், நான் பந்தயம் கட்டுகிறேன்..." என்று சொல்கிறீர்கள். நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள், இங்கே பின்னால் என்ன இருக்கிறது என்று உங்களுக்குத் தெரியாது, சகோதரனே. இந்த ஏழை இதயம் எத்தனை முறை நசுக்கப்பட்டு, நொறுக்கப்பட்டு, உடைக்கப்பட்டு, முறுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியாது. உங்களுக்கு அது புரியாது. அது சரி. இது ஒரு மலர் படுக்கை போலத் தெரிகிறது; ஆனால் சாத்தான் என்னை அப்படிப் போக விடுவான் என்று நினைக்காதீர்கள்.

132 நடந்த எல்லா விஷயங்களையும் இங்கே நின்று உங்களுக்குச் சொல்ல ஒரு வாரம் ஆகும். நான் எப்படி மரணத்தின் வாசல் வரை சென்று, பின்னர் தேவன் என்னைக் காப்பாற்றினார். சாத்தான் எப்படி எல்லா இடங்களிலும் கண்ணிகளை வைப்பான், அவன் இன்னும் அவற்றை வைத்திருக்கிறான், வாசல் வரை செல்கிறான். ஆனால் தேவன் என்னைக் கொண்டு முடிக்கும் வரை அவனால் என்னை

எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. அவர் முடித்த பிறகு நான் செல்ல விரும்புகிறேன்.

133 நான் என் கடைசிப் பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கிக்கும்போது, வேதாகமம் பிரசங்க பீடத்தில் கடைசி முறையாக மூடப்படும்போது, என் கடைசி ஜெபம் தேவனுக்கு ஏற்றடுக்கப்படும்போது, அவருக்கு இனி என்னால் எதுவும் செய்ய முடியாது என்ற நிலையில், அவர் வந்து என்னை அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். அதுதான் சரி.

134 ஒரு சிறுவனாக, எனக்கு மிகவும் வித்தியாசமான ஒரு விஷயம் நடந்தது. பள்ளி முடிந்து ஒரு நாள், சுமார் ஏழு வயதில், ஒரு தூதனால் அழைக்கப்பட்டேன், அவர் என்னிடம் குடிக்கவோ, புகைக்கவோ அல்லது என் உடலை அசுத்தப்படுத்தவோ கூடாது என்று சொன்னார்.

135 நான் இதைச் சகோதரிகளாகிய உங்களுக்குச் சொல்லவில்லை, இப்போது, பார்க்கிறீர்களா, ஆனால் எப்போதாவது ஒரு பெண் வெறுப்பாளர் (woman hater) இருந்திருந்தால், நான் அவர்களில் ஒருவன்.

ஆஹா, என் அப்பா அந்தச் சட்டவிரோத மதுபானக் கடையை (bootleg place) நடத்தியபோது அவர்கள் எப்படி வந்தார்கள் என்பதை நான் பார்த்தேன். அங்கே பெண்கள், இளம் பெண்கள், வேறொருவருடைய கணவருடன் வருவதை நான் பார்ப்பேன்.

அவர்கள் நடந்துகொண்ட விதத்தைப் பார்த்து, "நிலைமை இப்படி இருந்தால், அவர்கள் என்னைச் சட்டப்படி ஒருவருடன் இணைத்தாலும் அந்தப் பிராணிகளில் (varmints) ஒன்று கூட எனக்கு வேண்டாம்" என்று சொன்னேன். அதுதான் சரி. நான்... அது உண்மை. நான் நினைத்தேன். நான் கூட...

136 நான் எந்தப் பெண்ணுக்கும் கொடுத்த ஒரே மரியாதை என் அம்மாவுக்குத் தான். அது சரி. அவள் ஒரு சீமாட்டி என்று எனக்குத் தெரியும். அவள் குழந்தைகளைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு வாசற்படியில் உட்கார்ந்து, அழுது, அழுது, அழுது கொண்டிருப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன், ஏனென்றால் அவள் வீட்டுக்கு வெளியே பூட்டப்பட்டிருந்தாள்.

137 என் அப்பா, அவர் நிதானமாக இருக்கும்போது ஒரு உண்மையான மனிதராக இருந்தார், ஆனால் குடித்திருக்கும்போது, எப்படி... அவர் என்ன செய்வார். நான் வளர்வதற்கு ஒரு கடினமான வாழ்க்கையைக் கொண்டிருந்தேன்.

138 நான் நினைத்தேன், "இல்லை, எனக்கு வேண்டாம்..." நான்... எனக்குப் பதினேழு, பதினெட்டு வயதாக இருந்தபோது கூட, நான் தெருவில் கடந்து செல்வேன், நான் பள்ளியில் படித்த ஒரு பெண்ணைப் பார்த்தால்... அவள் பேசப் போகிறாள் என்று நான் நினைத்தேன், ஏனென்றால்... எனக்கு அதனுடன் எந்தத் தொடர்பும் வைத்துக்கொள்ள விருப்பமில்லை, அவர்களுடன் என்னைச் சிக்க வைத்துக் கொள்ளவில்லை. நான் தெருவின் மறுபுறம் சென்றேன். எனக்கு அவர்களுடன் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. எனவே நான் சொன்னேன், "நான்...நான்..."

139 இதுதான் என் சிந்தனை: "நான் வயதுக்கு வரும்போது, என் அம்மா நலமாக இருக்கும்போது, பையன்கள் செட்டில் ஆகி, எல்லாம் சரியாகி, என் அம்மாவைப்

பார்த்துக்கொள்ள உதவும் அளவுக்கு எங்காவது பணம் சம்பாதிக்க முடிந்தால், நான் கொலராடோவிற்கோ (Colorado), அல்லது வாஷிங்டன் மாநிலத்திற்கோ (Washington State), அல்லது கனடாவுக்கோ (Canada) செல்வேன், நான் ஒரு வேட்டைக்காரனாக (trapper) இருப்பேன். நான் ஒரு கூட்ட நாய்களை வாங்குவேன். நான் ஒரு கூட்ட பொறிகளை (traps) வாங்குவேன், நான் என் துப்பாக்கியை வாங்குவேன், நான் சாகும் வரை அங்கேயே வாழ்வேன், மலைகளிலேயே, வேட்டையாடிக்கொண்டு."

140 என் தாத்தா ஒரு வேட்டைக்காரர், என் அம்மாவின் பக்கம். அவர்... நான் அவரைப் போலவே இருந்தேன். எனவே, நான் சொன்னேன், "நான் அதைத்தான்... அதைத்தான் நான் செய்யப் போகிறேன்." நான் அதை என் மனதில் வைத்திருந்தேன். நான் சொன்னேன், "அதில் பெண்கள் யாரும் இருக்கப் போவதில்லை." எனவே, இது வேடிக்கையாக இல்லையா, நீங்கள் எப்படி உங்கள் மனதை மாற்றிக்கொள்ள முடியும்? விசித்திரமானது.

141 ஒரு நாள் அங்கே, ஒரு சிறுவனாக, ஒரு சிறுமி வந்தாள், உங்களுக்குத் தெரியும், முத்து போன்ற பற்கள், புறா போன்ற கண்கள், அன்னப்பறவை போன்ற கழுத்து, நீங்கள் பார்த்ததிலேயே அழகான விஷயம். அவள் என்னைப் பார்த்து, "எப்படி இருக்கிறாய், பில்லி?" என்றாள். அதுதான்.

வேறொரு... அவளுக்கு வேறொரு பையனைத் தெரியும், என் நண்பன், அவன் என்னிடம் சொன்னான், "ஓ, அவளுக்கு உன்னைப் பிடித்திருக்கிறது."

நான் சொன்னேன், "சரி, நான் ஒரு வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறேன், உனக்குத் தெரியும்." சரி, ஆனால் நான் விட்டுக்கொடுக்கத் தயாராக இருந்தேன். எனவே...

142 அவன் சொன்னான், "நான் சொல்கிறேன், நான் என் காதலியை அழைத்துச் செல்கிறேன், நீ உன் காதலியை அழைத்துக்கொள்," சொன்னான், "நாம் அவர்களை என் அப்பாவின் பழைய ஃபோர்டில் சவாரிக்கு அழைத்துச் செல்வோம்," சொன்னான், "நான் வண்டியை ஸ்டார்ட் செய்ய

முடிந்தால்." சொன்னான், "உன்னால் எவ்வளவு பணம் திரட்ட முடியும்?"

நான் சொன்னேன், "எனக்குத் தெரியவில்லை." எனவே நாங்கள் இரண்டு கேலன் பெட்ரோல் வாங்கும் அளவுக்குப் பணம் திரட்டினோம். எங்களிடம் சுமார் நாற்பது காசுகள் இருந்தன.

அவன் சொன்னான், "இப்போது, நாம் அவர்களுக்கு ஏதாவது வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும், சில குளிப்பானங்கள், அல்லது ஐஸ்கிரீம், அல்லது ஏதாவது."

143 எனவே நான் சொன்னேன், "சரி, நீ ஃபோர்டை ஓட்டு, நான் வாங்கும் வேலையைப் பார்த்துக்கொள்கிறேன்." எனவே நான்-நான் நாற்பது காசுகளை என் பையில் போட்டேன். எனவே அவன்-அவன்-அவன் எடுத்தான்... அவன் ஃபோர்டை ஓட்டப் போகிறான்.

நாங்கள் எங்கள் பழைய ஃபோர்டை எடுத்து, பின் சக்கரத்தை ஜாக்கி வைத்து உயர்த்தினோம், உங்களுக்குத் தெரியும். அவற்றைச் சுழற்றி ஸ்டார்ட் செய்ய வேண்டியிருந்தது உங்களுக்குத் தெரியும்?

ஆஹா, ஆஹா. நாங்கள் அதை ஸ்டார்ட் செய்தோம், சாலையில் சென்றோம், எங்கள் பெண்களை ஏற்றிக்கொண்டோம்.

144 சரி, நான் பின் இருக்கையில் உட்கார்ந்தேன், உங்களுக்குத் தெரியும். ஆஹா, நான் அவளைப் பார்த்தேன், "உனக்குத் தெரியும், ஒருவேளை எல்லோரும் அப்படி இருக்க மாட்டார்கள்" என்று நினைத்தேன். ஆனால்... நான் என் மனதை மாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். எனவே அவள் பார்ப்பாள், அவள் சொன்னாள், "இன்றிரவு அழகாக இருக்கிறது, இல்லையா?"

நான் சொன்னேன், "ஆம், மேடம்."

145 எனவே நாங்கள் ஒரு சிறிய இடத்தில் நிறுத்தினோம், நான் இப்போது வசிக்கும் இடத்திலிருந்து ஒரு சதுரத் தொலைவில், ஒரு சிறிய பழைய இடம்... ஒரு சிறிய பழைய ட்ரைவ்-இன் (drive-in) போன்ற இடம். எனவே நான் சொன்னேன்... நான்... ஜிம்மி பூலும் (Jimmy Poole) நானும், நாங்கள் என்ன சொல்லப் போகிறோம் என்று முன்பே பேசி வைத்திருந்தோம், உங்களுக்குத் தெரியும். நான்-நான் சொன்னேன், "ஜிம்மி, எனக்குத் தாகமாக

இருக்கிறது." நான் சொன்னேன், "நாம் நிறுத்த வேண்டும் என்று நினைக்கவில்லையா?"

அவன் சொன்னான், "ஆம்." எனவே நாங்கள் உள்ளே இழுத்தோம். எனவே அவன் சொல்கிறான், அவன் சொன்னான், "நான் போய் அதை வாங்கி வருகிறேன்." அவனிடம் ஒரு பத்து காசு கூட இல்லை, நான் அவன் பணத்தை வைத்திருந்தேன்.

நான் சொன்னேன், "பரவாயில்லை, ஜிம்மி. ஒரு நிமிடம், நான் போய் வாங்கி வருகிறேன்." பார்க்கிறீர்களா?

146 எனவே நான் உள்ளே சென்றேன். ஐந்து காசுக்கு சாண்ட்விச், ஐந்து காசுக்கு ஒரு பெரிய பலோனி சாண்ட்விச் (baloney sandwich), உங்களுக்குத் தெரியும், அதில் வெங்காயம் மற்றும் எல்லாம் இருக்கும். எனவே நாங்கள்-நாங்கள் வெளியே வந்தோம். என்னிடம் சில கோக்குகள் (Cokes) இருந்தன, உங்களுக்குத் தெரியும்.

ஆஹா நாங்கள்-நாங்கள் அப்போது பெரிய ஆட்கள், உங்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள்

அங்கே உட்கார்ந்து இந்தக் கோக்குகளைக் குடித்தோம், உங்களுக்குத் தெரியும், இந்த பலோனி சாண்ட்விச்சைச் சாப்பிட்டோம், பெண்கள் மற்றும் நாங்கள் அனைவரும்; நாங்கள் பேசினோம், உங்களுக்குத் தெரியும். எனவே, நான் கோக்குகளைத் திருப்பிக் கொடுக்கச் சென்றேன்.

147 அது பெண்கள் சாமர்த்தியமாக (smart) நடந்து கொள்ளத் தொடங்கிய நேரம், அதிகப் பிரசங்கித்தனமாக (smart-aleck) இருக்கத் தொடங்கிய நேரம், சிகரெட் புகைப்பது. நான் வெளியே வந்தபோது, எனக்கு ஆச்சரியமாக, என் குட்டி ராணி சிகரெட் புகைத்துக் கொண்டிருந்தாள். சரி, சிகரெட் புகைக்கும் ஒரு பெண்ணைப் பற்றி நான் எப்போதும் ஒரு கருத்தைக் கொண்டிருந்தேன், நான் அதை இன்னும் மாற்றவில்லை. அவள் செய்யக்கூடிய மிகக் கேவலமான விஷயம் அது. அது சரி. அது குடிப்பதைப் போலவே மோசமானது.

148 தொடருங்கள், உங்கள் முகங்கள் சிவந்துபோவதைப் பார்க்கிறேன். ஆனால் நான் உங்களுக்கு ஒன்று சொல்கிறேன், நான் சொல்கிறேன்... அம்மா... அது உங்களுக்கு

நல்லது. அது உங்களுக்கு உதவும். இப்போது, எழுந்து போகாதீர்கள், எனக்குத் தெரியும், நீங்கள் குற்ற உணர்வோடு இருக்கிறீர்கள் என்பது மற்றவர்களுக்கும் தெரிந்துவிடும்.

149 பாருங்கள், நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். அம்மா என்னிடம் சொல்வது வழக்கம்... நான் சிறுவனாக இருந்தபோது, எங்களுக்குத் தேவையான... நாங்கள்... எங்கள் கிரீஸ் (grease) பெறுவதற்கு ஒரு பாத்திரத்தில் இறைச்சித் தோல்களைப் போட்டு வேகவைக்க வேண்டியிருக்கும், உங்களுக்குத் தெரியும்.

நாங்கள் நிறைய மருந்து சாப்பிட வேண்டியிருக்கும், ஒவ்வொரு சனிக்கிழமை இரவும், ஒரு பழைய சிடார் மரத் தொட்டியில் குளியல், மற்றும் மூக்கைப்பிடித்துக்கொண்டு விளக்கெண்ணெய் (castor oil) குடிக்க வேண்டும்: ஒவ்வொரு சனிக்கிழமை இரவும். அந்த விஷயத்தை நினைத்தாலே எனக்கு இப்போது தாங்க முடியவில்லை.

150 நான் மூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு குமட்டுவேன், நான் சொல்வேன், "ஓ, அம்மா, தயவுசெய்து வேண்டாம். தயவுசெய்து

வேண்டாம்." அந்தப் பெரிய பழைய கரண்டியில் அந்தப் பழைய எண்ணெய் பிசுபிசுப்பான பொருள். "ஓ, அம்மா, தயவுசெய்து வேண்டாம். அது எனக்கு மிகவும் குமட்டலை உண்டாக்குகிறது."

151 அவள் சொல்வாள், "அது உனக்கு குமட்டலை உண்டாக்கவில்லை என்றால், அது உனக்கு எந்த நன்மையையும் செய்யாது." இதுவும் உங்களுக்குச் சிறிது உதவலாம், உங்களை நன்றாகக் குமட்டச் செய்து, அப்போது நீங்கள் அதை நிறுத்துவீர்கள். அதுதான் சரி. சரி. அவள் சொன்னாள்...

152 எனக்கு நினைவிருக்கிறது, அங்கே என் சிறிய பெண் சிகரெட் பிடித்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தாள். ஓ, ஆச்சரியம். என் மதிப்பீட்டில் அவள் மிகவும் கீழே விழுந்து விட்டாள். நான் உட்கார்ந்தேன், அவள் சொன்னாள்... புகையை இப்படி ஊதத் தொடங்கினாள், உங்களுக்குத் தெரியும். "ஃபியூ!" நான் நினைத்தேன், "நல்ல கர்த்தர் நீங்கள் புகைபிடிக்க வேண்டும் என்று விரும்பியிருந்தால், அவர் உங்கள் மீது ஒரு புகைபோக்கியை (smokestack) வைத்தி

ருப்பார்." பார்க்கிறீர்களா? நான் அவளை அப்படிப் பார்த்தேன், நான் நினைத்தேன், "ம்ம்-ஹும்."

முன்பக்கமாகப் பார்த்தேன், அங்கே ஜிம்மின் பெண் உட்கார்ந்து அதையே செய்து கொண்டிருந்தாள். சரி, ஜிம்மே புகைபிடித்தான். எனவே நான் சுற்றிலும் பார்த்தேன்.

அவள் சொன்னாள், "நீ-நீ-நீ ஒரு சிகரெட் எடுத்துக்கொள்கிறாயா, பில்லி?"

நான் சொன்னேன், "இல்லை, மேடம், நன்றி. நான் புகைப்பதில்லை."

அவள் சொன்னாள், "நீ புகைப் பதில்லையா?" சொன்னாள், "இப்போதுதான் நீ நடனமாட மாட்டாய் என்று என்னிடம் சொன்னாய்."

நான் சொன்னேன், "இல்லை, மேடம்."

சொன்னாள், "அது-அது நீ புகைப் பதில்லை?"

"இல்லை."

அவள் சொன்னாள், "சரி, நீ என்ன செய்ய விரும்புகிறாய்?"

நான் சொன்னேன், "நான் மீன் பிடிக்கச் செல்வதை விரும்புகிறேன். நான் வேட்டையாட விரும்புகிறேன்." அது அவளுக்கு ஆர்வத்தைத் தரவில்லை. எனவே அவள்-அவள் சொன்னாள், "சரி, நீ ஒரு பெரிய கோழை (sissy)."

153 ஒரு கோழையா? நான் விஸ்கி குடிக்க மறுத்ததால் என் அப்பா ஒருமுறை என்னை அப்படி அழைத்தார். நான் குடிக்க விரும்பினேன், ஆனால் ஏதோ ஒன்று என்னை விடவில்லை. எனவே, நான்-நான் சொன்னேன், "அது என்ன?"

அவள் சொன்னாள், "நீ ஒரு பெரிய கோழை."

நான் சொன்னேன், "அந்தச் சிகரெட்டுகளைக் கொடு."

154 இன்று மதியம் இந்த ஊழியத்தை முடித்துக்கொண்டு பிரசங்கிப்பதைப் போலவே உறுதியாக, நான் அந்தச் சிகரெட்டைப் புகைக்கும் நோக்கத்துடன் எடுத்தேன். நான்

அதை என் கையில் எடுத்தேன், அதுபோல நடுங்கிக்கொண்டு. நான் சொன்னேன், "அதனுடன் உள்ள-அந்தப் பொருளைக் கொடு." மற்றும்-மற்றும் அவள் அதைப் பற்றவைக்கும் அந்தப் பொருளை என்னிடம் கொடுத்தாள், உங்களுக்குத் தெரியும்.

நான் அதை அப்படிச் சரிசெய்தேன், நான் அதை என் வாயில் வைக்கத் தொடங்கினேன், அப்படி நடுங்கிக்கொண்டு, அப்போது ஏதோ ஒன்று "வீவ்!" என்று செல்வதை நான் கேட்டேன். நான் நிறுத்தினேன், சுற்றிலும் பார்த்தேன். நான் நினைத்தேன், "இப்போது அது சரியல்ல." நான்...

அவள் சொன்னாள், "என்ன விஷயம்?"

நான் சொன்னேன், "ஒன்றுமில்லை, ஒன்றுமில்லை." நான் சொன்னேன், "நான்-நான், நான் அதைப் பற்றவைக்க முயற்சிக்கிறேன்." நான்-நான்-நான் மீண்டும் என் வாய்க்குக் கொண்டு செல்ல ஆரம்பித்தேன்.

155 மறுநாள் இரவு நான் என் கதையைச் சொல்லும்போது நீங்கள் கேட்டிருப்பீர்கள், அங்கே புதரில் அந்தச் சுழற்காற்று வந்ததை.

அங்கே அது மீண்டும் திரும்பியது, "வீவ்!" நான் சிகரெட்டைக் கீழே போட்டேன். நான் அழுத் தொடங்கினேன்.

அவள் சொன்னாள், "இப்போது எனக்குத் தெரியும் நீ ஒரு கோழை என்று."

நான் ஃபோர்டின் பழைய தகரக் கதவை மூடினேன், அழுதுகொண்டே சாலையில் நடக்க ஆரம்பித்தேன்.

ஜிம் முன்னால் ஓட்டிக்கொண்டு வந்தான், சொன்னான், "வா, உள்ளே ஏறு, பில்."

நான் சொன்னேன், "இல்லை, வேண்டாம்."

நான் சாலையில் நடந்து செல்ல ஆரம்பித்தேன், அவள் சொன்னாள், "ஏன், பில்லி," அவள் சொன்னாள், "நீ பெரிய கோழை, நீ." சொன்னாள், "நீ ஒரு ஆண் என்று நான் நினைத்தேன்."

நான் சொன்னேன், "நானும் அப்படித்தான் நினைத்தேன்." நான் அப்படிச் சாலையில் அழுதுகொண்டே சென்றேன்.

156 நான் வயல்களின் குறுக்கே வெட்டிச் சென்றேன், மேலே சென்று வயலில் உட்கார்ந்தேன், நான் சொன்னேன், "ஓ, நான் இங்கே சாவதற்கு ஏதேனும் வழி இருந்திருந்தால். யாருக்கும் என்னை வேண்டாம். நான் யாருக்கும் தகுதியானவன் அல்ல." நான் சொன்னேன், "பையன்கள், அவர்கள் எல்லோரும் நடனங்களுக்கும் பெரிய கொண்டாட்டங்களுக்கும் செல்ல விரும்புகிறார்கள், பெண்கள் சிகரெட் புகைக்க விரும்புகிறார்கள், இங்கே நான் சூழ்நிலையின் அடிமையாக இருக்கிறேன்.

என்ன... ஏன்? இதில் என்ன பயன்? வாழ்க்கையில் எனக்கு என்ன இருக்கிறது? நான் எதற்காக வாழ்கிறேன்?" நான் அந்த வயலில் உட்கார்ந்து விடியற்காலை வரை அழுதுகொண்டிருந்தேன். கீழே...

உங்களுக்கு வாக்குறுதி அளித்தது போல நேரத்திற்குள் வெளியேற நான் விரைந்து செல்ல வேண்டும், முக்கிய இடங்களை மட்டும் தொட்டுச் செல்கிறேன்.

157 நான் அவ்வளவு கூச்ச
சுபாவமுள்ளவனாக, தயக்கமுள்ளவனாக
இருந்தால் எப்படித் திருமணம் செய்து
கொண்டேன் என்று நீங்கள் ஆச்சரியப்படலாம்
என்று நினைக்கிறேன்.

158 இறுதியாக, நான் ஒரு பெண்ணைச்
சந்தித்தேன்; என் பையனின் தாய்.
எப்போதாவது ஒரு தேவதை இருந்திருந்தால்,
அது அவள்தான். நான் அவளை இன்னும்
நேசிக்கிறேன். அவள் ஒரு அருமையான பெண்.
நான் அவளைச் சந்தித்தேன், அவள் சபைக்குச்
சென்று கொண்டிருந்தாள். நான் அவளைப்
பார்த்தேன்; மற்ற எல்லாரிடமிருந்தும் ஏதோ
வித்தியாசம் இருந்தது.

159 கிறிஸ்தவத்தைப் பற்றி எனக்கு ஒன்றும்
தெரியாது. எனக்கு ஏற்கனவே இருபத்தோரு
வயது ஆகியிருந்தது. நான் அவளைப்
பார்த்தேன்; அவள் ஒவ்வொரு விதத்திலும் ஒரு
சீமாட்டியாகத் தெரிந்தாள், அவள் தன்னை
நடத்திக்கொண்ட விதம், மற்றும்
அவளிடமிருந்த மரியாதை. அவள் ஒரு
பாப்டிஸ்ட் சபைக்குச் சென்று கொண்டிருந்தாள்.

நான்-நான்-நான் அவளுடன் வெளியே சென்றேன், அவளுடன் பழகத் தொடங்கினேன். நான் ஒரு விதமாக... இந்தியானாவின் பொதுப் பயன்பாட்டுத் துறையில் (public utilities) வேலைக்குச் சென்றேன். என்னிடம் கொஞ்சம் பணம் சேர்ந்திருந்தது, நான் ஒரு பழைய காரை வாங்கியிருந்தேன், "சரி, அது ஒரு உண்மையான வாய்ப்பு" என்று நினைத்தேன்.

160 ஆனால் அவளுடைய தந்தை பென்சில்வேனியா ரயில்வே தொழிலாளர் சங்கத்தின் (Brotherhood on the Pennsylvania Railroader) தலைவராக இருந்தார். இங்கே உள்ள உங்களில் பல ரயில்வே ஊழியர்களுக்கு அவரைத் தெரிந்திருக்கலாம், சார்லி பிரம்பாக் (Charlie Brumbach), சமீபத்தில்தான் மகிமைக்குச் சென்றார். மிகவும்...

161 அவருக்கு ஒரு நல்ல வேலை இருந்தது, அவர் மாதம் ஐந்நூறு டாலர்கள் சம்பாதித்தார். நான் ஒரு பள்ளத்தில், குழி தோண்டிக்கொண்டு ஒரு மணி நேரத்திற்கு இருபது காசுகள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தேன். அதுபோன்ற ஒரு பெண்ணுடன் நான் செல்வதா, நான்

நினைத்தேன், "ஓ-ஓ, இங்கே ஏதோ தவறு இருக்கிறது."

162 எனவே நான் அவளுடன் சிறிது காலம் பழகினேன், அவள் ஒவ்வொரு விதத்திலும் ஒரு சீமாட்டி என்பதை நான் கண்டேன். நான் என் முடிவை இப்போது எடுக்க வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியும். நான்-நான் விடக்கூடாது... அந்தப் பெண்ணின் நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. நான் அவளை மிகவும் நேசித்தேன், அதனால் அவளுடைய நேரத்தை என்னால் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை, ஏனென்றால் அவளுடைய வாழ்க்கையை அப்படி வீணடிப்பது சரியாக இருக்காது. அது... நான் அவளை நினைத்தேன், நான்...

163 நான் எவ்வளவு ஏழ்மையாக இருந்தேனோ, மேலும் அந்த நேரத்தில் எனக்கு அப்பா இல்லை, மற்றும் பல, பார்த்துக்கொள்ள பத்து குழந்தைகள், மற்றும்... அப்பா அவளுக்கு ஒன்பது, என்னுடன் சேர்த்துப் பத்து பேரை விட்டுச் சென்றார். நான் நினைத்தேன், "அப்படியென்றால், அதுபோன்ற ஒருவரை நான் எப்படிப்-எப்படிப் பராமரிக்க முடியும்?" நான்

நினைத்தேன், "நான் என் மனதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

நான்-நான் அவளிடம் கேட்க வேண்டும்... அவளைத் திருமணம் செய்துகொள்ள, அல்லது நான் அவளை விட்டுவிட வேண்டும், அவளைப் பற்றிக்கொள்ளக்கூடிய, அவளைத் திருமணம் செய்துகொள்ளக்கூடிய, அவளுக்கு ஒரு நல்ல வீட்டை அமைத்துத் தரக்கூடிய ஒரு நல்ல பையனிடம் அவள் செல்லட்டும், அவள் மகிழ்ச்சியாக இருப்பாள்."

164 அந்த நேரத்தில், நான் சிந்திக்கத் தொடங்கினேன். நான் அவளுடன் போய்க் கொண்டிருந்தபோதே நான் கிறிஸ்துவிடம் வந்து, அவரை என் இரட்சகராகக் கண்டுகொண்டேன், பாப்டிஸ்ட் சபையில் ஊழியத்தைப் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். பின்னர், ஒரு சிறிய... ஒரு பழைய... காலம் போய்க்கொண்டே இருந்தது, நான் ஒரு உள்ளூர் மூப்பராகவும், புத்திமதி சொல்லுபவராகவும் நியமிக்கப்பட்டேன், பின்னர் என் ஊழிய உரிமத்தைப் பெற்றேன்.

165 நான் நினைத்தேன், "ஒருவேளை நான் முழுவதுமாகப் பிரசங்க ஊழியத்திற்குச் சென்றால், அவளுக்கு ஒரு வாழ்க்கையை அமைத்துத் தர முடியுமா?"

166 எனவே ஒரு நாள், நான் நினைத்தேன், "நான்-நான் நம்புகிறேன்..." என் மனதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டேன், அவள் என்னைத் திருமணம் செய்துகொள்வாளா என்று நான் கேட்கப் போகிறேன்... [ஒலி நாடாவில் காலியிடம்]... நான் அதை எப்படிச் செய்யப் போகிறேன்? அதுதான் பெரிய பிரச்சனையாக இருந்தது:

அவளைத் திருமணம் செய்துகொள்ளும்படி நான் எப்படிக் கேட்பது? எனவே நான் சொன்னேன், "சரி, நான் இன்றிரவு அவளிடம் கேட்பேன்."

167 சரி, நான் போவேன், உங்களுக்குத் தெரியும், நான் பேசுவேன், அந்த இடத்திற்குச் சரியாக வரும்போது, நான்-நான் அப்படியே வாடிப்போய்விடுவேன். என்னால் அதைச் செய்ய முடியவில்லை. என்னால் அவளைத் திருமணம் செய்துகொள்ளும்படிக் கேட்க

முடியவில்லை; அங்கே மிக அதிகமான சூழ்நிலைகள் இருந்தன. நான் சொன்னேன்...

168 எனவே நான் நினைத்தேன், "சரி, உலகத்தில் நான் எப்படி-எப்படி அதை அவளிடம் தெரிவிப்பேன்? ஒருவேளை அவள் என்னைத் திருமணம் செய்துகொள்வாளா என்று கேட்க நான் வேறு யாரையாவது கேட்கலாம்." பார்க்கிறீர்களா? நான் நினைத்தேன், "அது சரியாக இருக்காது. அந்த நிபந்தனைகளின் பேரில் அவள் என்னை மறுக்கலாம்."

169 எனவே நான் அதை எப்படிச் செய்தேன் தெரியுமா? நான் அவளுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி, அவள் சம்மதிப்பாளா என்று கேட்டேன். எனவே நான் ஒரு கடிதம் எழுதினேன். இப்போது அது "அன்புள்ள செல்வி..." என்றெல்லாம் இல்லை, உங்களுக்குத் தெரியும், அதில் அதைவிடக் கொஞ்சம் அதிகமாக இருந்தது. அது ஒரு வணிகக் கடிதம் அல்ல, ஆனாலும் ஒரு வகையில் அப்படித்தான் இருந்தது. ஆனால் நான் அவளைப் பற்றி எவ்வளவு உயர்வாக நினைக்கிறேன் என்று எழுதி, அவள்-அவள் என்னைத் திருமணம் செய்துகொள்வாளா என்று கேட்டேன்.

170 பின்னர் நான் அதை ஒரு இரவு
 அவளிடம் கொடுத்துவிடலாம் என்று
 நினைத்தேன். நான் நினைத்தேன், "இல்லை,
 நான் அதைத் தபாலில் போடுகிறேன்." எனவே
 நான் அதில் ஒரு முத்திரையை ஒட்டினேன்,
 நான் வேலைக்குச் சென்று கொண்டிருந்தேன்,
 அதைத் தபால் பெட்டியில் போட்டேன். நான்
 அவளைப் புதன்கிழமை சந்திக்க
 வேண்டியிருந்தது, அது ஒரு திங்கள் காலை.
 எனவே நான் கடிதத்தை எழுதி, தபால்
 பெட்டியில் போட்டுவிட்டு, வேலைக்குச்
 சென்றேன்.

171 வாரம் முழுவதும் நான் என் காதலியை
 அழைத்துச் செல்ல புதன்கிழமை வருவதற்காகக்
 காத்திருந்தேன். நாங்கள் சபைக்குச் செல்ல
 விருந்தோம். எனவே அந்த இரவு, எனக்கு
 நினைவிருக்கிறது, அவளுடைய மக்கள்
 வசிக்கும் இடத்தை நோக்கி நான் செல்லத்
 தொடங்கினேன். அவர்கள் அங்கே ஒரு அழகான
 பெரிய வீட்டில் வசித்து வந்தார்கள். நான்
 நினைத்தேன், "நான் இங்கே வசிக்கிறேன். ஓ,
 ஆச்சரியம்." நான் நினைத்தேன், "சரி." நான்-

நான் முன்புறத்தில் ஓட்டிச் சென்றேன். நான் நினைத்தேன்...

172 ஹாரன் அடிப்பது சரியல்ல என்று எனக்குத் தெரியும். அவளுடைய அம்மாவும் அப்பாவும் இருவரும் என் மீது பாய்வார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். அது சரி என்று நான் நினைக்கிறேன். பெண்ணை வெளியே வரச் சொல்லி நீங்கள் ஹாரன் அடிப்பது சிறு பிள்ளைத்தனமானது. உள்ளே சென்று அவளிடம் பேசவும், அவளை வெளியே அழைத்து வரவும், அவளுடைய அம்மா மற்றும் அப்பாவிடம் பேசவும் உங்களுக்கு விருப்பம் இல்லை என்றால், நீங்கள்... எப்படியிருந்தாலும் நீங்கள் அவளுடன் இருக்கக்கூடாது. அவள்... அதுதான் சரி. ஒரு ஆணாக இருங்கள்.

எனவே நான் வாசலுக்கு நடந்து சென்றேன், நான் நினைத்தேன், "நான் இன்றிரவு வெளியிலேயே இருப்பேன்." நான் சிந்திக்க ஆரம்பித்தேன்.

173 இப்போது, அவளுடைய தந்தை, அவர் மிகச் சிறந்த மனிதர்களில் ஒருவர், அவளுடைய அம்மா ஒரு நல்ல பெண்மணி, எனக்குச்

சரியாகத் தெரியவில்லை, அவர் இன்று மதியம் இங்கே அமர்ந்திருக்கலாம். பார்க்கிறீர்களா? நாங்கள் இங்கிருந்து வெகு தொலைவில் வசிக்கவில்லை. நான் ஏதாவது தவறாகச் சொன்னால், இப்போது திருமதி பிரம்பாக், நான் உங்கள் மனதை புண்படுத்த விரும்பவில்லை, ஆனால் நான் இந்த உண்மையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பார்க்கிறீர்களா? எனவே ஒருவேளை...

எனவே நாங்கள்-நாங்கள்... நான் வராண்டாவுக்குச் சென்றது எனக்கு நினைவிருக்கிறது.

174 அந்த நேரத்தில் அவளுடைய அம்மா... அவருக்கு இப்போது என்னைப் பிடிக்கும், ஆனால் அவருக்கு என்னைப் பற்றி அதிகம் அக்கறை இல்லை. அவர் அந்த நாகரீக சபைகளில் (society churches) ஒன்றில் வளர்ந்தவர், உங்களுக்குத் தெரியும், அது எழுந்து நின்று, "ம்ம்-ஹும்," ஸ்தோத்திர கீதம் (doxology) மற்றும் ஓ, ஆச்சரியம். அங்கே நடக்கும் அதெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியும். சரி, அது கொஞ்சம் அதிகமாக இருந்தது; என்னால் அதை ஜீரணிக்க முடியவில்லை. எனவே நான்... நான் கொஞ்சம் குறுகிய

மனப்பான்மை கொண்டவன் என்று அவர் நினைத்தார் என்று நினைக்கிறேன்.

175 எனவே நான் நினைத்தேன், இப்போது யோசிக்க ஆரம்பித்தேன், "என்ன..." நான் வீட்டை அடைவதற்கு முன், "ஒருவேளை அவளுடைய அம்மா அந்தக் கடிதத்தை எடுத்துப் படித்துவிட்டால், என்ன நடக்கும்?" ஓ, ஆச்சரியம். அவள் அந்தக் கடிதத்தைப் பெற்று விட்டாள் என்று என்னை நம்ப வைப்பதற்குப் பிசாசு அங்கே இருந்தான் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். எனவே நான் சொன்னேன், "ஓ, அவள்-அவள் அந்தக் கடிதத்தைப் பெற்றிருந்தால் நான் என்ன செய்வேன்?" ம்ம்.

176 நான் நினைத்தேன், "நான் செய்வதற்குச் சிறந்த விஷயம் என்ன தெரியுமா? இன்றிரவு அழைப்பு மணியை (doorbell) அழுத்துவதற்குப் பதிலாக, நான் கதவைத் தட்டிவிட்டு என் ஃபோர்டின் கதவைத் திறந்து வைத்துவிடுவேன்." பார்க்கிறீர்களா? ஏனென்றால் நான் அங்கிருந்து தப்பித்து ஓடப் போகிறேன்.

177 அவள் சொல்வதை என்னால் கேட்க முடிந்தது, "வில்லியம் பிரான்ஹாம்..." ஓ,

மற்றும் நான்... ஆனால் அவளுடைய அப்பா ஒரு சிறந்த டச்சுக்காரர். எனவே நான்-நான் கதவு வரை சென்றேன், நான் கதவைத் தட்டினேன்; முதலில் உங்களுக்குத் தெரியும், ஹோப் (Hope) கதவுக்கு வந்தாள். அவள் பெயர் ஹோப். எனவே நான்... அவள் கதவுக்கு வந்தாள், அவள் சொன்னாள், "ஹலோ, பில்லி."

நான் சொன்னேன், "மாலை வணக்கம்."

அவள் சொன்னாள், "உள்ளே வர மாட்டாயா?"

நான் நினைத்தேன், "ஓ, ஓ, உங்கள் அம்மா இருக்கும் இடத்திற்கு என்னை உள்ளே கூட்டிச் செல்கிறாய், நீங்கள் இருவரும் அந்தக் கடிதத்தைப் படித்திருப்பீர்கள். இல்லை, இல்லை."

நான் சொன்னேன், "நன்றி. அது-அது மிகவும் வெப்பமாக இருக்கிறது," நான் சொன்னேன், "நான் வராண்டாவிலேயே உட்கார்ந்து கொள்கிறேன்."

அவள் சொன்னாள், "ஓ, உள்ளே வா." சொன்னாள், "அம்மாவும் அப்பாவும் உன்னைப்

பார்க்க விரும்புகிறார்கள்." ஓ, ஆச்சரியம். எல்லாம் முடிந்துவிட்டது என்று எனக்குத் தெரியும்.

நான் நினைத்தேன், "இதோ வந்துவிட்டது."

"நீ உள்ளே வரமாட்டாயா?"

நான் சொன்னேன், "சரி, ம்ம், ம்ம்." ஓ, ஆச்சரியம், இப்போது எல்லாம் முடிந்துவிட்டது என்று எனக்குத் தெரியும். எனவே நான் சொன்னேன், "நன்றி."

178 நான் உள்ளே சென்றேன், என் தொப்பியை கழற்றினேன், கதவுக்கருகே நின்றேன். அவள் சொன்னாள், "அம்மாவும் அப்பாவும் இருக்கும் சமையலறைக்கு வா," சொன்னாள், "நான் இன்னும் சில நிமிடங்களில் தயாராகிவிடுவேன்."

நான் நினைத்தேன், "ஓ." நான் வெளியே நடந்து சென்றேன், நான் சொன்னேன், "எப்படி இருக்கிறீர்கள், திரு. பிரம்பாக்? எப்படி இருக்கிறீர்கள், திருமதி பிரம்பாக்?"

சொன்னார்கள், "ஹலோ, பில்லி. வெளியே வந்து ஒரு கிளாஸ் ஐஸ் டீ சாப்பிடக்கூடாதா?"

நான் சொன்னேன், "நன்றி," நான் சொன்னேன், "நீங்கள் தவறாக நினைக்கவில்லை என்றால் நான் இங்கேயே உட்கார்ந்து கொள்கிறேன்."

சொன்னார்கள், "ஓ, வெளியே வந்து உட்கார்ந்துகொள்."

179 நான் நினைத்தேன், "ஓ, ஆச்சரியம்." என் இதயம் எவ்வளவு வேகமாக முடியுமோ அவ்வளவு வேகமாகத் துடித்துக் கொண்டிருந்தது. சில நிமிடங்களில், நான்-நான் பார்க்கத் தொடங்கினேன், அவர்கள் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிடவே இல்லை. அவர்கள்

வேறொன்றைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள், நான் நினைத்தேன், "அவள் கடிதத்தைப் பெறவில்லை. எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது." சரி, பிறகு நான் நினைத்தேன்...

இப்போது, அடுத்த விஷயம், நாம் சபைக்குச் செல்வது நல்லது. எனவே அந்த இரவு, ஹோப் சொன்னாள், "நாம் சபை வரை நடந்து செல்வோம்."

நான் சொன்னேன், "ஓ, ஓ."

180 எனவே அந்த இரவு நாங்கள் சபை வரை நடந்து சென்று உள்ளே சென்றோம். டாக்டர் டேவிஸ் சொன்ன எதையும் நான் கேட்கவே இல்லை. அவர் ஒரு நல்ல பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கித்தார், ஆனால் நான் அங்கே உட்கார்ந்து யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன், நான் நினைத்தேன், "பையனே, அவள் அந்தக் கடிதத்தைப் பெற்றிருக்கிறாள். அவள் என்னை நடக்கச் சொன்னதற்குக் காரணம், இதுதான் என் கடைசி இரவு என்று அவள் என்னிடம் சொல்லப் போகிறாள். பார்க்கிறீர்களா? எனக்குத் தெரியும்." நான் அங்கே உட்கார்ந்து அவளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். நான் நினைத்தேன் "ஓ, அவளை விட்டுவிட எனக்கு வெறுப்பாக இருக்கிறது. ஆச்சரியம், ஆனால் அவள் செய்வது சரி என்று நான் நினைக்கிறேன், ஏனென்றால் அவளுடைய அப்பாவைப் போல என்னால்-என்னால் அவளுக்கு வாழ்க்கை அமைத்துத் தர முடியாது, அதுதான் விஷயம்." நான் சொன்னேன், "அவள் அந்தக் கடிதத்தைப் பெற்றிருக்கிறாள்."

181 ஓ, ஆச்சரியம், பிரசங்கியார் சொன்ன எதையும் நான் கேட்கவில்லை. நான் அங்கே உட்கார்ந்து யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஓ, நான் அவளைப் பார்க்கிறேன், அவள் முன்னெப்போதையும் விட அழகாகத் தெரிந்தாள், அவள் ஒவ்வொரு விதத்திலும் ஒரு சீமாட்டி என்று எனக்குத் தெரியும். நான் நினைத்தேன், "புகைபிடிக்காத, நடனங்களுக்குச் செல்லாத, எந்த விதமான கெட்ட பேச்சும் பேசாத... அவள் ஒரு தேவதையைப் போல இருக்கிறாள், நான் நினைத்தேன், 'ஆச்சரியம், அது அவள்தான்.' ஆனால் நான்-நான் நினைக்கிறேன் இப்போது எல்லாம் முடிந்துவிட்டது."

182 எனவே சபை முடிந்த பிறகு, நான் வீட்டுக்குச் செல்ல ஆரம்பித்தேன், உங்களுக்குத் தெரியும், நடந்து கொண்டிருந்தோம்; அவளும் நடந்து வந்தாள். நான் மேலே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன், உங்களுக்குத் தெரியும், நாங்கள் மரங்களுக்குக் கீழே கடந்து செல்லும்போது, நிலவின் ஒளி அவளுடைய கருமையான கூந்தலிலும் அவளுடைய பழுப்பு நிறக் கண்களிலும் பட்டது. நான் நினைத்தேன்,

"ஓ, ஆச்சரியம், அவள் அழகாக இல்லையா?"
நடந்து சென்றோம். நான் நினைத்தேன்...

183 சரி, நாங்கள் வீட்டிற்கு மிகவும்
நெருக்கமாக வரத் தொடங்கினோம், எனக்குத்
தெரியும் வந்தது. நான் நினைத்தேன், "கடிதம்
பெட்டியில் சிக்கிக்கொண்டது, யாரும் அதை
எடுக்கவில்லை." பார்க்கிறீர்களா? நான் மிகவும்
நன்றாக உணர ஆரம்பித்தேன், உங்களுக்குத்
தெரியும். நான் சொன்னேன், "யாரும் அந்தக்
கடிதத்தைப் பெறவில்லை, எனவே அது, நான்
தப்பித்தேன். பாதுகாப்பு," என்று நினைத்துக்
கொண்டே சென்றேன்.

184 அவள் பேசிக்கொண்டிருந்தாள்,
உங்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் நடந்து
செல்லும்போது நான் எட்டி அவளுடைய
கையைப் பிடித்தேன், உங்களுக்குத் தெரியும். ஓ,
ஆச்சரியம். நான் நினைத்தேன், "நான்-நான்
இன்னும் கொஞ்சம் கிருபையைப் பெறுவேன்.
அந்தக் கடிதம், அது அங்கேயே சிக்கியிருக்கும்
என்று நம்புகிறேன், அதற்கு ஒன்றும்
ஆகவில்லை." அவளுக்கு அதைப் பற்றி
ஏதேனும் தெரிந்திருந்தால், இந்நேரம் அவள்
எதையாவது சொல்லியிருப்பாள் என்று நான்

அப்போதே என் மனதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டேன்.

எனவே நாங்கள் வீட்டிற்கு மிகவும் நெருக்கமாக வந்து கொண்டிருந்தோம்; நேரடியாக அவள் என்னைக் குனிந்து பார்த்தாள், அவள் சொன்னாள், "பில்லி?"

நான் சொன்னேன், "ஆம்."

அவள் சொன்னாள், "நான்-நான் உன் கடிதத்தைப் பெற்றேன்."

ஓ. ஏதோ ஒன்று மேலே வந்து கீழே போவதை நான் உணர்ந்தேன், உங்களுக்குத் தெரியும், நான் நினைத்தேன்... நான் சொன்னேன், "நீ பெற்றாயா?"

அவள் சொன்னாள், "ம்ம்-ஹூம்." தொடர்ந்து நடந்து கொண்டே இருந்தாள், ஒரு வார்த்தை கூட சொல்லவில்லை.

185 நான் நினைத்தேன், "பெண்ணே, நான் மயங்கி விழுவதற்கு முன் ஏதாவது சொல். இப்போது ஏதாவது செய். நான்-நான்-என்னால் இப்படி எல்லா நேரமும் இருக்க முடியாது. நாம் வீட்டுக்கு மிக அருகில் சென்று

கொண்டிருக்கிறோம்." அவள் ஒரு வார்த்தை கூட சொல்லவில்லை. நான் நினைத்தேன், "சரி, நான்... ஏதாவது சொல்."

186 அவள் சும்மா... பெண்களால் உங்களை எப்படி வைத்திருக்க முடியும் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். மன்னிக்கவும். உங்களுக்குத் தெரியும், உங்களுக்குத் தெரியும், நான்-நான் சொல்கிறேன், நான் என்ன சொல்கிறேன் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். எனவே, ஒரு வார்த்தை கூட சொல்லவில்லை, சும்மா நடந்து வந்தாள், உங்களுக்குத் தெரியும், நிலவு மற்றும் நட்சத்திரங்களைப் பார்த்துக் கொண்டே. ஓ, ஆச்சரியம், எப்பேர்ப்பட்ட சஸ்பென்ஸ். நான் சொன்னேன், "நீ அதைப் படித்தாயா?"

அவள் சொன்னாள், "ஆமாம்," சும்மா நடந்து கொண்டே இருந்தாள். அவளிடமிருந்து என்னால் பெற முடிந்த பதில் அவ்வளவுதான்.

சரி, நான் நினைத்தேன், "ஆச்சரியம், ஆச்சரியம். இப்போது என்ன?" நான் சொன்னேன், "உனக்கு அது பிடித்திருந்ததா?"

அவள் சொன்னாள், "ஆமாம்,"
அவளிடமிருந்து என்னால் பெற முடிந்த பதில்
அவ்வளவுதான், வெறும் "ஆமாம்."

சரி, நாங்கள் திருமணம் செய்து
கொண்டோம். எனவே அங்கே நிற்கிறீர்கள்.
எனவே நாங்கள்-நாங்கள் திருமணம்
செய்துகொண்டோம்.

187 நான் ஒருபோதும் மறக்க மாட்டேன்,
நாங்கள்... நாங்கள்... நான் அவளுக்கு மோதிரம்
வாங்குவதற்கு முன்பு அவள் என்னிடம்
கேட்டாள். எனக்கு நினைவிருக்கிறது, நான்
அந்த செட்டிற்கு எட்டு டாலர்கள் கொடுத்தேன்.

188 இருந்தாலும், அதைக் குறித்து நான்
மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தேன். ஆச்சரியம்,
நாங்கள் அங்கே மரத்தடியில் ஓட்டிச் சென்றது
எனக்கு நினைவிருக்கிறது, அந்த நிச்சயதார்த்த
மோதிரத்தை நான் அவள் விரலில்
அணிவித்தேன்; நான் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக
இருந்தேன். மற்றொன்றை என் பையில்
வைத்திருந்தேன், அது வெளியே வராமல்
இருக்க ஒரு பெரிய பிடி ஊசியை (catch pin)
போட்டிருந்தேன். நான் அவளை அங்கேயே

வைத்திருந்தேன், பையனே. அந்த ஒன்று, அவள் என்னுடையவளாக இருக்கப் போகிறாள்.

189 எனவே நான் சென்றேன், உங்களுக்குத் தெரியும். நான் அவள் விரலில் மோதிரத்தை அணிவிப்பதற்கு முன், அவள் சொன்னாள், "பில்லி," அவள் சொன்னாள், "நீ அப்பாவையும் அம்மாவையும் கேட்டால் அது ஒரு நாகரீகமான செயலாக இருக்கும் என்று நீ நினைக்க வில்லையா?"

190 நான் நினைத்தேன், "ஓ, ஆச்சரியம்! இதோ மீண்டும் வந்துவிட்டது." அவள் சொன்னாள்... நான் சொன்னேன், "ஆம்." நான் சொன்னேன், "பார், ஹோப், நான் உனக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்." நான் சொன்னேன், "இப்போது, நாம் திருமணம் செய்துகொள்ளும்போது, அது எப்போதும் ஐம்பது-ஐம்பதாக இருக்க வேண்டும், இல்லையா?"

அவள் சொன்னாள், "அது சரி." அவள் சொன்னாள், "நான் என் பங்கைச் செய்வேன்." நான் சொன்னேன், "நானும் என்னுடையதைச்

செய்வேன்." நான் சொன்னேன், "இப்போதே அதைத் தொடங்குவோம்." பார்க்கிறீர்களா?

அவள் சொன்னாள், "நீ என்ன சொல்கிறாய்?"

நான் சொன்னேன், "நீ உன் அம்மாவைக் கேள், நான் உன் அப்பாவைக் கேட்கிறேன்." அவளுடைய அப்பாவிடம் என்னால் சமாளிக்க முடியும், ஆனால் அவளுடைய அம்மாவைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. அவள் சொன்னாள், "சரி. அது சரி."

191 நான் சொன்னேன், "சரி, பார்," நான் சொன்னேன், "ஒருவேளை நீ என்னை முதலில் உன் அப்பாவைக் கேட்க விடு." ஏனென்றால் அவளுடைய அப்பா சம்மதித்தால், எனக்கு அவ்வளவு வாக்குறுதி இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியும் (பார்க்கிறீர்களா) நான் அதைப் பற்றிக்கொள்ள முடியும். எனவே அவள் சொன்னது எனக்கு நினைவிருக்கிறது, "சரி, நீ இன்றிரவே அவரிடம் கேட்பது நல்லது."

நான் நினைத்தேன், "ஓ, கொஞ்சம் அவசரம், ஆனால் நான் கேட்பது நல்லது."

192 எனவே அன்று இரவு நாங்கள் உள்ளே சென்றோம், அவர் தன் மேஜையில் உட்கார்ந்து, எதையோ டைப் செய்து கொண்டிருந்தார். நான் அங்கே உட்கார்ந்திருந்தேன், அவள் எனக்குத் தலையசைத்துக் கொண்டே இருந்தாள், உங்களுக்குத் தெரியும், மணி ஒன்பது ஆகிறது என்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். ஒன்பது மணிக்கு நான் வீட்டுக்குச் செல்ல வேண்டிய நேரம். நான் நினைத்தேன், "தாமதமாகி விட்டது." எனவே நான் எழுந்தேன், நான் கதவை நோக்கிச் செல்ல ஆரம்பித்தேன், அவள் என்னைக் கொஞ்சம் விசித்திரமாகப் பார்த்தாள், ஏன் நான் அவளுடைய அப்பாவைக் கேட்கவில்லை?

193 எனவே நான், "பெருமூச்சு!" நான் அப்படிச் செய்தேன், நான் என்ன அர்த்தத்தில் செய்தேன் என்பது அவளுக்குத் தெரியும். அவளுடைய அம்மா அங்கே பின்னால் உட்கார்ந்து, எழுதிக்கொண்டோ அல்லது ஏதோ செய்து கொண்டோ இருந்தார். நான் நினைத்தேன், "ஓ, ஆச்சரியம், என்னால் இங்கேயே அவரிடம் கேட்க முடியாது. அது அவர்கள் இருவரையும் கேட்பது போலாகி

விடும். பிறகு அவர்கள் இங்கேயே அதைத் தீர்த்துக்கொள்வார்கள், பிறகு நான்-நான் வெறுமையாக விடப்படுவேன்."

எனவே நான் கதவு வரை நடந்தேன், அவளும் என்னுடன் கதவு வரை நடந்து வந்தாள். மற்றும்-மற்றும் நான் சொன்னேன், "நான் புதன்கிழமை சபைக்கு வரட்டுமா?"

அவள் சொன்னாள், "ஆமாம்," அவள் என்கையை அழுத்திக்கொண்டே இருந்தாள். அவள் தன் அப்பாவைச் சுட்டிக்காட்டினாள். நான் சொன்னேன், "ஓ, என்னால் அதைச் செய்ய முடியாது." நான் சிறிது நேரம் காத்திருந்தேன், நான் நினைத்தேன், "சரி, நான் செய்தாக வேண்டும்." நான் சொன்னேன், "அஹம். திரு.-திரு. பிரம்பாக்?"

அவர் டைப் செய்து கொண்டிருந்தார், உங்களுக்குத் தெரியும். அவர் சொன்னார், "என்ன?"

நான் சொன்னேன், "நான் உங்களிடம் வெளியே ஒரு நிமிடம் பேசலாமா?"

அவர் சொன்னார், "ஆம், பில். ஏன்? உனக்கு என்ன வேண்டும்?"

நான் சொன்னேன், "நான் உங்களிடம் வெளியே ஒரு நிமிடம் பேசலாமா, திரு. பிரம்பாக்?"

அவர் சொன்னார், "நிச்சயமாக." அவர் தன் மனைவியைப் பார்த்தார், அவருடைய மனைவி அவரைப் பார்த்தார். நான் நினைத்தேன், "ஓ, ஓ, ஓ, ஓ ஆச்சரியம்."

194 ஹோப் தன் அம்மாவை நோக்கி நடந்து செல்வதை நான் பார்த்தேன், எனவே நான் வராண்டாவுக்கு வெளியே நடந்தேன். நான் அங்கே சென்றேன், எனக்கு-எனக்கு அப்போது நரம்புத் தளர்ச்சி அதிகமாக இருந்தது, உங்களுக்குத் தெரியும். எனவே நான் சொன்னேன்...

அவர் சொன்னார், "உனக்கு என்ன வேண்டும், பில்?"

நான் சொன்னேன், "இன்றிரவு நிச்சயமாக வெப்பமாக இருக்கிறது."

அவர் சொன்னார், "நிச்சயமாக இருக்கிறது."

நான் சொன்னேன், "ஆனால், சார்லி, இது ஒரு அழகான இரவு, இல்லையா?"

சொன்னார், "ஆம், அப்படித்தான்."

நான் சொன்னேன், "உங்களுக்குத் தெரியும், ம்ம், ம்ம்..." நான் சொன்னேன், "நான் ஒரு..."

அவர் சொன்னார், "நீ, ஆம், நீ அவளைத் திருமணம் செய்துகொள்ளலாம், பில். நீ..." நான் இன்றும் அவரைப் பற்றி மிக உயர்வாக நினைக்கிறேன்.

நான் சொன்னேன், "நான்... என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்களா?"

அவர் சொன்னார், "ஆம்."

195 ஓ ஆச்சரியம். நான் அவருடைய அந்தப் பெரிய பருத்த கையைப் பிடித்துக்கொண்டேன், நான் சொன்னேன், "சார்லி, பார்," நான் சொன்னேன், "நான் ஒரு பரம ஏழை என்பது உனக்குத் தெரியும்." நான் சொன்னேன், "உன் பெண் நன்றாக ஆடை அணியலாம் மற்றும் எல்லாம் செய்யலாம், என்னிடம் ஒரே ஒரு ஜோடி துணிதான் இருக்கிறது." நான் சொன்னேன், "ஆனால் என் வாழ்நாள்

முழுவதும் நான் ஒரு நாடோடியாக இருந்திருக்கிறேன். நான் ஒரு ராணியாக நினைத்த, ஒரு சீமாட்டியாக நினைத்த ஒருவரைத் தேடிக்கொண்டிருந்தேன்." நான் சொன்னேன், "நான் அதை ஹோப்பிடம் கண்டேன்." நான் சொன்னேன், "நான்-என்னால் உங்களைப் போல அவளுக்கு ஒரு வாழ்க்கையை அமைத்துத் தர முடியாது. நிச்சயமாக முடியாது, சார்லி. நீங்கள் மாதம் ஐநூறு டாலர்கள் சம்பாதிக்கிறீர்கள், நான் வாரத்திற்குச் சுமார் பதினான்கு டாலர்கள் சம்பாதிக்கிறேன்."

196 நான் சொன்னேன், "எனக்கு அங்கே குடும்பத்தில் ஒன்பது பேர் இருக்கிறார்கள், அவர்களில் சிலர் இப்போது வேலை செய்யத் தொடங்குகிறார்கள்," நான் சொன்னேன், "அது எனக்கு ஒரு நிம்மதியைத் தரும். ஆனால் சார்லி, நான் அவளுடைய நேரத்தை இனிமேலும் எடுத்துக்கொள்வதில் அர்த்தமில்லை என்று நினைத்தேன். மற்ற பையன்களுக்கு வேலை கிடைத்து விஷயங்கள் சரியாகி என் அம்மாவைப் பராமரிக்க எனக்கு உதவ முடிந்தவுடன், நான்-நான் என்னால் முடிந்த

அனைத்தையும் செய்வேன். நான் உழைப்பேன், சார்லி, என் உடலில் மூச்சு இருக்கும் வரை. நான் அடிமையாக உழைப்பேன், என்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்வேன், ஏனென்றால் நான் அவளை உண்மையிலேயே நேசித்தேன். நான் அவளிடம் நன்றாக நடந்துகொள்ள என்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்வேன். நான் அவளுக்கு உண்மையாக இருப்பேன். என்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்வேன்."

197 நான் ஒருபோதும் மறக்க மாட்டேன் (அந்த மனிதர் இப்போது போய்விட்டார்), அவர் அந்தப் பெரிய கையை என் மீது போட்டு, என்னை அவரோடு நெருக்கமாக இழுத்தார், பார்ப்பதற்குக் கிட்டத்தட்ட சகோதரர் பாக்ஸ்டர் (Brother Baxter) அளவில் இருப்பார். அவர் எனக்கு அவரைப் போலவே நினைவூட்டுகிறார். அவர் என்னை அவரோடு இப்படி இழுத்தார், அவர் சொன்னார், "பில்லி," அவர் சொன்னார், "அவளைத் தவறாக நடத்தும் ஒருவன், அவளிடம் எவ்வளவு பணம் இருந்தாலும், அவளிடம் அவள் இருப்பதை விட, அந்த அடிப்படைகளில் அவள் உன்னிடம் இருப்பதை நான் விரும்புகிறேன்." சொன்னார்,

"நீ அதிக மகிழ்ச்சியாக இருப்பாய்." அவர் சொன்னார், "மகிழ்ச்சி என்பது ஒருவன் எவ்வளவு உலகப் பொருட்களைச் சொந்தமாக வைத்திருக்கிறான் என்பதில் இல்லை, ஆனால் உனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பங்கில் நீ எவ்வளவு திருப்தியாக இருக்கிறாய் என்பதில் இருக்கிறது."

நான் சொன்னேன், "நன்றி, சார்லி. நன்றி."

அவள் தன் அம்மாவைக் கேட்டிருந்தாள். அங்கே உள்ளே என்ன நடந்தது என்று எனக்குத் தெரியாது, ஆனால் எப்படியிருந்தாலும், நாங்கள் திருமணம் செய்துகொண்டோம். எனவே...

198 நாங்கள் திருமணம் செய்து கொண்டபோது, அது-அது ஒரு அற்புதமான சிறிய பழைய... நாங்கள் இங்கே ஃபோர்ட் வெயினில் (Fort Wayne), இந்தியானாவில் திருமணம் செய்துகொண்டது எனக்கு நினைவிருக்கிறது; நாங்கள் வீட்டுக்குச் சென்றோம். என்னிடம் எதுவும் இல்லை... நாங்கள் என்ன... உங்களுக்குத் தெரியும்.

199 நான் மாதத்திற்கு நான்கு டாலர் வாடகைக்கு ஒரு வீட்டை எடுத்தேன். நான்கு டாலர் மாத வாடகை என்றால் அது

எப்படிப்பட்ட வீடாக இருந்திருக்கும் என்று நீங்கள் கற்பனை செய்யலாம். யாரோ எங்களுக்கு ஒரு பழைய மடிப்புப் படுக்கையை (folding bed) கொடுத்தார்கள். பழைய மடிப்புப் படுக்கை என்றால் என்னவென்று எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? ஆச்சரியம். சகோதரர் ரியான் (Ryan) கை தூக்குவதைப் பார்க்கிறேன். அவர் அதில் போதுமான அளவு தூங்கியிருக்கிறார், அவருக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். எனவே அவர் எங்களுக்கு ஒரு பழைய மடிப்புப் படுக்கையைக் கொடுத்தார், அம்மா எங்களுக்குச் சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு ஒரு சிறிய பழைய இரும்புக்கட்டில் கொடுத்தார். நாங்கள்... முதலில் எங்களுக்கு இரண்டு அறைகள் இருந்தன.

200 நான் சியர்ஸ் அண்ட் ரோபக் (Sears and Roebuck) கடைக்குச் சென்று எனக்கொரு காலை உணவு மேஜை செட் (breakfast set) வாங்கினேன், அது... அதற்கு வர்ணம் பூசப்படவில்லை. அதற்குச் சுமார் மூன்று அல்லது நான்கு டாலர்கள் ஆகியிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். நான் அதற்கு மஞ்சள் வர்ணம் பூசி, ஒவ்வொன்றின் மீதும் ஒரு பெரிய பச்சை

ஷாம்ராக் (shamrock - முல்லையிலை வடிவம்) வரைந்தேன். நான் ஒரு ஐரிஷ் காரனாக இருப்பதையும், அதில் ஷாம்ராக் வரைவதையும் பார்த்து அவள் என்னைப் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தாள் (நான் அதை ஒருபோதும் மறக்க மாட்டேன்), மற்றும் பல.

201 எங்களிடம் உலகப் பொருட்கள் அதிகம் இல்லை. நான் திரு. வெப்பரிடம், ஒரு பழைய பொருட்கள் வியாபாரியிடம் (junk dealer) சென்று, எழுபத்தைந்து காசுகளுக்கு ஒரு அடுப்பு வாங்கினேன், அதில் புதிய கிரேட்களை (grates) போடுவதற்கு எனக்கு ஒரு டாலர் மற்றும் இருபத்தைந்து காசுகள் செலவானது; நான் அதைச் சரிசெய்தேன். நாங்கள் குடும்பம் நடத்தச் சென்றோம். சரி, நாங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருந்தோம். எங்களிடம் உலகப் பொருட்கள் அதிகம் இல்லை, ஆனால் நிச்சயமாக நாங்கள் ஒருவருக்கொருவர் இருந்தோம், தேவனுடைய அன்பு எங்கள் இதயத்தில் இருந்தது, அதைப்பற்றி மட்டும்தான் நாங்கள் கவலைப் பட்டோம். நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், அதுதான் இப்போது உண்மையில்

அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கிறது. ஆம், ஐயா. நான் சுற்றிலும் பார்க்கிறேன், "அது ஒரு அழகான வீடு இல்லையா?" என்று யாரோ சொல்வதைக் கேட்கிறேன்.

202 நான் சொல்கிறேன், "எனக்குத் தெரியாது." வீடு (Home) என்பது அந்த கட்டிடம் (house) அல்ல, வீட்டிலுள்ள ஒழுங்கு தான் அதை வீடாக (home) மாற்றுகிறது. அதுதான் வீட்டை உருவாக்குகிறது. அது ஒரு குடிசையாக இருந்தாலும் சரி, எதுவாக இருந்தாலும் சரி, உள்ளே ஒழுங்கு சரியாகவும், தேவபக்தியுடனும் இருந்தால், எங்கேயோ இருக்கும் ஒரு அரண்மனையை விட அது மேலான ஒரு வீடாக இருக்கும். நான் ஒரு அரண்மனையில் வாழ்ந்து மகிழ்ச்சியற்றவனாக இருப்பதை விட, ஒரு குடிசை வீட்டில் வாழ்ந்து மகிழ்ச்சியாக இருப்பதை விரும்புவேன். அதுதான் சரி.

203 எனவே எனக்கு நினைவிருக்கிறது, பிறகு, மிகவும் நன்றாக, நாங்கள் முன்னேறிச் சென்றோம். சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, நாங்கள் திருமணமாகி ஒரு வருடம் கழித்து தேவன் எங்களுக்குச் சிறந்த சிறிய பரிசுகளில் ஒன்றை

அளித்தார். என் ஏழைச் சிறுவன், இப்போது கட்டிடத்தின் பின்புறத்தில் நிற்கிறான், அவன், குட்டி பில்லி பால் (Billy Paul), அவன் உலகிற்கு வந்தான்.

204 நாங்கள் எப்படிப் போய்க் கொண்டிருந்தோம் என்பது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. நான் அவளுடன் விளையாட்டாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தேன், நான் சொன்னேன், "இப்போது பார், இதை நாம் என்னவென்று அழைக்கப் போகிறோம் என்று உனக்குத் தெரியுமா? ஆம்," நான் சொன்னேன், "அது ஒரு பையனாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். அப்படி இருந்தால்," நான் சொன்னேன், "இப்போது, ஜெர்மன் மொழிக்காக," (அவள் ஒரு ஜெர்மன், மற்றும்-மற்றும் நான் ஒரு ஐரிஷ்காரன்.) நான் சொன்னேன், "நாம் அவனை ஜெர்மன் மொழிக்காக ஹென்ரிக் (Heinrich) என்றும், மைக்கேல் என்றும் அழைப்போம். ஹென்ரிக் மைக்கேல்."

205 அவள் சொன்னாள், "ஓ, பில். ஆச்சரியம், அது கேட்பதற்கே பயங்கரமாக இருக்கிறது." எனவே நான்... நாங்கள் முன்னேறிச் சென்றோம், அப்படிப்போய்க்

கொண்டிருந்தோம். தேவன் எங்களுக்கு அந்தக் குழந்தையைக் கொடுத்தபோது, நாங்கள் ஒன்றாக எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருந்தோம். சென்றது, வாழ்க்கை போய்க்கொண்டிருந்தது.

206 சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு அங்கே பின்னால் இருக்கும் ஜான் ரியான் (John Ryan) என் வாழ்க்கையில் வந்தார். நான் அவரைச் சந்தித்தேன். மிச்சிகனில் (Michigan) உள்ள டோவாஜியாக் (Dowagiac) நகரில் அவர் வசிக்கும் இடத்திற்கு, ஒரு சிறிய விடுமுறைக்காக வரும்படி ஒரு நாள் அவர் என்னைக் கேட்டார். நாங்கள் எங்கள் பணத்தையும் எல்லாவற்றையும் சேமித்தோம். நான் சுமார், ஓ, ஒருவேளை பத்து அல்லது பன்னிரண்டு டாலர்கள் சேமித்து வைத்திருந்தேன்.

207 நான் இப்போது கதையின் முடிவுக்கு வரத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறேன், இன்னும் சிறிது நேரத்தில். நான், உங்களை காக்க வைப்பது எனக்குத் தெரியும், சரியான நேரத்தில் முடிக்க எனக்கு இன்னும் பத்து, பன்னிரண்டு நிமிடங்களே உள்ளன. ஆனால் நாங்கள் டோவாஜியாக்கிற்கு வந்தோம். நான் இப்போது

என்னை நிறுத்திக்கொண்டு முக்கியமான
இடங்களைத் தொட முயற்சிக்கிறேன்.
இப்போது எனக்காக ஜெபியுங்கள்.

208 அங்கே பின்னால் இருக்கும் சகோதரர்
ரியானுடன் நான் டோவாஜியாக்கிற்குச் சென்ற
போது, நான் அவருடைய வீட்டுக்குச்
சென்றேன், நான் வசித்ததைப் போன்ற ஒரு
சிறிய எளிய வீடு. அவருடைய மனைவி, அவர்
மீது ஆணையிடும் அளவுக்கு அன்பு
வைத்திருந்தார். அவருக்கு ஒரு நல்ல பையன்
இருந்தான். அவர்கள் என்னை மிகவும்
வரவேற்றார்கள்.

209 நான் வீட்டுக்குத் திரும்பும் வழியில்,
வீட்டுக்குத் திரும்பும்போது, மிஷாவாக்கா
(Mishawaka) வழியாக வந்தேன். நான்
வெளியே பார்த்தேன், அங்கே மக்கள் கூட்டமாக
மொய்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள், கார்கள்,
காடிலாக்குகள் மற்றும் ஃபோர்டுகள் இருந்தன,
காவல்துறையினர் சுற்றிலும் ஒழுங்கை
நிலைநாட்ட முயன்று கொண்டிருந்தார்கள். நான்
நினைத்தேன், "இங்கே என்ன நடக்கிறது?"
பாடல் சத்தம் கேட்பதை நான் கேட்டேன்,
உங்களுக்குத் தெரியும், நடந்து கொண்டிருந்தது.

ஆச்சரியம், எல்லோரும் சத்தமிட்டுக்கொண்டும் கூச்சலிட்டுக்கொண்டும் இருந்தார்கள். நான் நினைத்தேன், "சரி, இது ஒரு இறுதிச் சடங்கா, அல்லது என்ன நடக்கிறது?"

210 அது ஒரு சபை கட்டிடத்தில் நடந்து கொண்டிருந்தது. நான் நிறுத்தி உள்ளே சென்றேன். அது பெந்தெகோஸ்தே மக்கள் ஒரு குழுவாகக் கூடி ஒரு மாநாட்டை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதைக் கண்டறிந்தேன். அவர்கள் அதை வடக்கில் நடத்த வேண்டியிருந்தது, ஏனென்றால் இனப் பாகுபாட்டு சூழ்நிலைகள் காரணமாக (தெற்கில்) அவர்களால் அதை நடத்த முடியவில்லை, மேலும் அது ஒரு சர்வதேச மாநாடாக இருந்தது. அவர்கள் அதை மிஷாவாக்காவில் உள்ள ஒரு பெரிய கூடாரத்தில் (tabernacle) நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

211 எனவே நான்-நான் இதற்கு முன்பு பெந்தெகோஸ்தேவைப் பார்த்ததில்லை, எனவே நான் நினைத்தேன், "சரி, நான் போய் அது எப்படி இருக்கிறது என்று பார்ப்பேன்." எனவே நான் உள்ளே நடந்தேன், அங்கே அவர்கள்

எல்லோரும் தங்கள் கைகளைத்
 தட்டிக்கொண்டும் [சகோதரர் பிரான்ஹாம்
 கைகளைத் தட்டுகிறார்] அதுபோல, கத்திக்
 கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் இருந்தார்கள். நான்
 நினைத்தேன், "என்ன பழக்கவழக்கங்கள்! ச்சு,
 ச்சு, ச்சு, ச்சு! என் வாழ்க்கையில்
 இதுபோன்ற எதையும் பார்த்ததில்லை. இவர்கள்
 எல்லோரும் எதைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள்?"

212 அங்கே ஒரு கருப்பின மனிதர் மேலே
 இருந்தார், அவர் பாடிக்கொண்டிருந்தார். அவர்
 பாடிக்கொண்டிருந்தார்:

எனக்குத் தெரியும் அது இரத்தம் என்று,

மற்றும் சபை முழுவதும்:

எனக்குத் தெரியும் அது இரத்தம் என்று.

அவர் அங்கே கீழே ஓடிச் சென்று
 யாரையாவது பிடித்துக்
 கட்டிப்பிடித்துக்கொள்வார், வெள்ளைக்காரர்,
 கருப்பினத்தவர் மற்றும் அனைவரையும்,
 சொல்வார்:

எனக்குத் தெரியும் அது எனக்கான இரத்தம்
என்று;

ஒரு நாள் நான் தொலைந்து போயிருந்தபோது,
அவர் சினுவையில் மரித்தார்,

எனக்குத் தெரியும் அது எனக்கான இரத்தம்
என்று.

213 வரிசையின் (aisle) நடுவே மேலும்
கீழும் ஓடிக்கொண்டிருந்தார். நான் நினைத்தேன்,
"என் வாழ்க்கையில் இதுபோன்ற எதையும் நான்
பார்த்ததில்லை." மற்றும் எப்படி... நான் அதைச்
சொன்னேன்... யாராவது குதித்து அலறுவார்கள்,
அந்நிய பாஷையில் பேசுவார்கள், நான்
நினைத்தேன், "சொல்லுங்கள், இது என்ன,
எப்படியிருந்தாலும்?"

214 பிறகு ஒரு பிரசங்கியார் அங்கே
எழுந்தார், அவர் பரிசுத்த ஆவியின்
ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றிப் பிரசங்கிக்க
ஆரம்பத்தார். அவருடைய விரல் இவ்வளவு
நீளமாக இருந்தது போலத் தெரிந்தது, அவர்
என்னைச் சரியாகப் பின்னால் சுட்டிக்காட்டினார்.
அவர் என்னிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தார். நான்

நினைத்தேன், "சொல்லுங்கள், அந்த ஆளுக்கு என்னைப் பற்றி எப்படித் தெரியும்?" பார்க்கிறீர்களா? மற்றும் ஓ, அங்கே நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் மற்றும் ஓ, அது ஆயிரத்... இரண்டு அல்லது மூவாயிரம் பேர் இருந்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன், அந்த... மொத்தமாகக் கூட்டத்தில்.

215 சிகாகோவில் இங்கிருந்து வந்த ஒரு குழு, கருப்பினக் குழு, அவர்கள் மேலே வந்தார்கள், லோகஸ்ட் குரோவ் (Locust Grove), அல்லது பைனி வுட் (Piney Wood), அல்லது அதுபோன்ற ஏதோ ஒரு பெயர், ஒரு நால்வர் குழு... என் வாழ்க்கையில் அத்தகைய பாடலை நான் கேட்டதே இல்லை. சரி, நான் நினைத்தேன், "அந்த மக்களைப் பற்றி நீங்கள் சொல்ல வேண்டிய ஒரு விஷயம் இருக்கிறது, அவர்கள் தங்கள் மதத்தைக் குறித்து வெட்கப்படவில்லை. அது ஒன்று நிச்சயம். அவர்கள்-அவர்கள் அதைக் குறித்து வெட்கப்படவில்லை."

216 எனவே நான் நினைத்தேன், "உங்களுக்குத் தெரியும், நான் இன்றிரவு மீண்டும் வருவேன் என்று நம்புகிறேன்." நான்

வெளியே சென்று என் பணத்தை எண்ணினேன். திரும்பிச் செல்வதற்குப் போதுமான பெட்ரோல் போடுவதற்கு மட்டுமே என்னிடம் பணம் இருந்தது, மற்றும் இருபது காசுகள் மீதமிருந்தன. சரி, எவ்வளவு பெட்ரோல் தேவைப்படும் என்று எனக்குத் தெரியும். இப்போது என்னால் ஒரு தங்கும் விடுதி (tourist court) எடுக்க முடியாது, எனவே நான் நினைத்தேன், "நான் அங்கே ஒரு சோளக்காட்டில் தூங்கிக்கொள்வேன்." எனவே நான் கீழே சென்று இருபது காசுகளுக்குக் காய்ந்துபோன ரோல்களை (stale rolls) வாங்கினேன். நான் நினைத்தேன், "என்னால் இரண்டு நாட்களுக்கு இதை வைத்து ஓட்ட முடியும், ஆனால் இது எதைப் பற்றியது என்று நான் கண்டுபிடிக்க விரும்புகிறேன்." எனவே நான் வெளியே சென்று என் ரோல்களை எடுத்து என் காரின் பின்புறத்தில் வைத்தேன், மற்றும்-மற்றும் அங்கே சென்றேன்.

217 பின்னர் அந்த இரவு, அவர் சொன்னார், "எல்லா ஊழியர்களும் மேடைக்கு வரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்," அந்த-அந்த அறிவிப்பாளர் சொன்னார், "எல்லா

ஊழியர்களும் மேடைக்கு வரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்." அங்கே ஏறக்குறைய, நான் நினைக்கிறேன் சுமார் இருநூறு அல்லது முந்நூறு பேர் மேடையில் இருந்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் (வெள்ளைக்காரர்கள், கருப்பினத்தவர்கள் மற்றும் அனைவரும்) மேடையில் அமர்ந்திருந்தார்கள். அவர் சொன்னார், "இப்போது, நீங்கள் பிரசங்கிப்பதற்கு எங்களுக்கு நேரம் இல்லை, நீங்கள் வரிசையாகக் கீழே வந்து, நீங்கள் யார், நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள் என்று மட்டும் சொல்லுங்கள் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம்." என் முறை வந்தபோது, நான் சொன்னேன், "சுவிசேஷகர், வில்லியம் பிரான்ஹாம், ஜெஃபர்சன்வில்லி, இந்தியானா," உட்கார்ந்தேன். அடுத்தவர், அடுத்தவர், அடுத்தவர், அதுபோலத் தொடர்ந்தது.

218 பார்த்தால், அங்கே இருந்தவர்களிலேயே நான்தான் இளையவன். எனக்கு அப்போது இருபத்து மூன்று வயது, மேடையில் இருந்தவர்களிலேயே மிக இளையவன். அந்த நேரத்தில் எனக்கு அது தெரியாது. மறுநாள் காலை.

219 சரி, நாங்கள் அந்த இரவு தொடர்ந்து சென்றோம். அந்த இரவு என்ன நடந்தது என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிறிஸ்துவினுடைய தெய்வீகத் தன்மை பற்றியும், அவருடைய வாழ்க்கைப் பயணம் பற்றியும், அவருடைய பலி பற்றியும், மற்றும் பலவற்றைப் பற்றியும், பல்வேறு விஷயங்களைப் பற்றியும் அந்த ஊழியர்கள் அன்று பகல் முழுவதும் பிரசங்கித்ததைக் கேட்டுக் கொண்டே நான் அமர்ந்திருந்தேன்.

220 ஆனால் அன்று இரவு அவர்கள் ஒரு வயதான கருப்பின மனிதரை வெளியே கொண்டு வந்தார்கள், அவருடைய தலையின் பின்புறம் மட்டும் சிறிது வெள்ளை முடி இருந்தது, ஒரு பெரிய, நீண்ட, ஃபெல்ட் பிரசங்கியார் கோட் (felt preacher's coat) அணிந்திருந்தார், வெல்வெட் காலர் வைத்த பழைய பாணி நீண்ட ஃப்ராக்-டெய்ல் கோட் (frock-tail coats) அது. அந்தப் பாவப்பட்ட வயதான மனிதர் இப்படி வெளியே நடந்து வந்தார். நான் நினைத்தேன், "அந்தப் பாவப்பட்ட வயதான மனிதர். அது பரிதாபமாக இல்லையா?" நான் சொன்னேன், "பாவம்

வயதான தாத்தா." நான் சொன்னேன், "அவர் நீண்ட காலம் பிரசங்கித்திருப்பார் என்று நினைக்கிறேன்." அவர் அங்கே நின்றார்.

நான் அதற்கு முன் ஒலிபெருக்கியைப் (microphone) பார்த்ததில்லை. நான் ஒரு கிராமத்துப் பிரசங்கியார். எனவே அவர்கள் ஒலிபெருக்கிகளைத் தொங்கவிட்டிருந்தார்கள். அது அப்போது புதிதாக இருந்தது, உங்களுக்குத் தெரியும்.

221 எனவே இந்த வயதான மனிதர் அங்கே வந்து, "அன்பான குழந்தைகளே (Deah child'en)," என்றார். ஓ-ஓ. அவர் சொன்னார், "நான் இன்றிரவு என் வேதப்பகுதியை யோபுவிலிருந்து எடுக்கப் போகிறேன்." சொன்னார், "நான் பூமியின் அஸ்திபாரத்தைப் போட்டபோது நீ எங்கே இருந்தாய்? விடியற்காலத்து நட்சத்திரங்கள் ஏகமாய்ப் பாடி, தேவபுத்திரர் எல்லாரும் கெம்பீரித்தபோது, இவைகள் எதன்மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எனக்கு அறிவி." நான் நினைத்தேன், "அந்தப் பாவப்பட்ட வயதான மனிதர், அவருடைய பிரசங்க நாட்கள் முடிந்துவிட்டன. அவருக்கு வயதாகிவிட்டது." பார்க்கிறீர்களா?

222 அதைக் கொண்டு பூமிக்குக் கீழே வருவதற்குப் பதிலாக, இதுபோல, சகோதரனே, அவர் உலகம் தோன்றுவதற்கு முன்பாகச் சுமார் ஒரு கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பின்னோக்கிச் சென்றார்; அவர் வானங்களுக்கு மேலே ஏறினார்; வானங்களில் என்ன நடந்தது என்பதைப் பற்றி அவர் பிரசங்கித்தார், தேவனுடைய புத்திரர்கள் மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரித்தார்கள். அவர் காலக்கட்டங்களின் (dispensations) வழியாகக் கீழே வந்து, அவரை (இயேசுவை) வானவில்லின் வழியாகத் திரும்பக் கொண்டு வந்தார், இங்கே பின்னால், ஆயிரமாண்டு அரசாட்சிக்குக் கொண்டு வந்தார்.

223 அந்த நேரத்தில் அவர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார், அவர் அப்படிச் செய்தபோது, அவர், "ஊப்பீ (Whoopee)," என்று சொல்லி காற்றில் எகிறிக் குதித்தார், தனது குதிகால்களை ஒன்றாகத் தட்டி, "தேவனுக்கு மகிமை உண்டாவதாக," என்றார், "அல்லேலூயா, நான் பிரசங்கிப்பதற்கு இங்கே போதுமான இடம் இல்லை." அப்படிச் சொல்லி ஒரு சிறுவனைப் போல மேடையிலிருந்து நடந்து சென்றார்.

224 நான் சொன்னேன், "சகோதரனே, அது ஒரு வயதான மனிதரை அப்படிச் செயல்பட வைக்கும் என்றால், அது எனக்கு என்ன செய்யும்? எனக்கு அது வேண்டும். அதுதான் எனக்கு வேண்டும். அதற்காகத்தான் என் இதயம் ஏங்குகிறது, அது ஒரு வயதான மனிதரை அப்படிச் செயல்பட வைக்கும் என்றால். நான் விரும்புகிறேன்..." அதுதான் நான் விரும்பினேன். நான் சொன்னேன், "ஓ, ஆச்சரியம், அந்த மக்களிடம் ஏதோ இருக்கிறது."

225 அன்று இரவு நான் சோளக்காட்டிற்குச் சென்றேன், "நான் என் கால்சட்டையை இஸ்திரி போடுவது நல்லது" என்று நினைத்தேன். எனவே நான் எனது பழைய ஃபோர்டின் இரண்டு இருக்கைகளை எடுத்து, அவற்றை ஒன்றாகச் சேர்த்து, என் கால்சட்டையை முன்னும் பின்னுமாக இப்படி வைத்து, அவற்றை இஸ்திரி போட இருக்கைகளைக் கீழே போட்டேன், இங்கே இந்தியானாவில் எங்கேயோ உள்ள வயலின் ஓரத்தில் இருந்த புல்லில் படுத்துக்கொண்டேன்.

226 அன்று இரவு அந்தச் சிறிய பழைய செர்ரி மரத்தின் அடியில் நான் படுத்திருந்தேன், நான் ஜெபித்தேன், "தேவனே, எப்படியாவது, அந்த மக்களிடத்தில் எனக்குத் தயவு கிடைக்கச் செய்யும். அதுதான் எனக்கு வேண்டும். பாப்டிஸ்ட் அல்லது பாப்டிஸ்ட் இல்லை, அதுதான் எனக்கு வேண்டும். அதற்காகத்தான் என் பசியுள்ள இதயம் உணர்கிறது. அதற்காகத்தான் அது எட்டுகிறது. நான் என் வாழ்நாள் முழுவதும் பார்க்க விரும்பிய மக்கள் இதோ இருக்கிறார்கள்."

227 மறுநாள் காலை, நான் கீழே சென்றேன். யாருக்கும் என்னைத் தெரியாது, உங்களுக்குத் தெரியும், எனவே நான் என்னுடைய சிறிய பழைய சீர்சக்கர் (seersucker) கால்சட்டையை அணிந்து கொண்டு, ஒரு டி-ஷர்ட் (T-shirt) போட்டுக்கொண்டேன். நான் ஒரு பிரசங்கியார் என்று யாருக்கும் தெரியாது, எனவே நான் கீழே சென்று உட்கார்ந்தேன். நான் உட்கார்ந்தபோது, இதோ ஒரு கருப்பினச் சகோதரர் வந்து என் அருகில் உட்கார்ந்தார்; இங்கே ஒரு பெண்மணி உட்கார்ந்திருந்தார். நான்-நான் அங்கே உட்கார்ந்தேன்.

228 எனவே அவர்கள் அன்று காலை எழுந்து இசை வாசித்துக் கொண்டும் எல்லாம் செய்து கொண்டும் இருந்தார்கள். அங்கே ஒரு சகோதரர் இருந்தார், அவருடைய மகள் வெளியே வந்து ஒரு எக்காளம் (trumpet) வாசித்தார், விதர்ஸ்பூன் (Whitherspoon) என்று நினைக்கிறேன் அவர் பெயர். அவர்... அந்தப் பெண் மிகவும் அழகான ப்ளூ கலிலீ (Blue Galilee) பாடலை வாசித்தார், நான் அங்கே உட்கார்ந்து ஒரு குழந்தையைப் போல அழுதேன். நான் அங்கே உட்கார்ந்திருந்தேன்.

229 பின்னர் மேடைக்குக் கர்ட்ஸ் (Kurtz) என்ற பெயருள்ள ஒரு ஊழியர் வந்தார். அவர் சொன்னார், "நேற்றிரவு மேடையில், எங்களிடம் இருந்த மிக இளைய ஊழியர் ஜெஃப்ரீசன்வில்லி, இந்தியானாவைச் சேர்ந்த வில்லியம் பிரான்ஹாம் என்ற ஒரு சுவிசேஷகர்," என்றார். சொன்னார், "அவர் இன்று காலை பேச வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம்."

ஓ, ஆச்சரியம். "என் சபை," நான் நினைத்தேன், "சீர்சக்கர் கால்சட்டையிலும் டி-

ஷர்ட்டிலும்." எனவே நான் இதுபோல மிகவும் தாழ்வாகக் குனிந்து கொண்டேன், உங்களுக்குத் தெரியும்.

230 சில நிமிடங்களில், அவர் சில நிமிடங்கள் காத்திருந்தார், அவர் மீண்டும் ஒலிபெருக்கியிடம் வந்தார், அவர் சொன்னார், "ஜெஃபர்சன்வில்லியைச் சேர்ந்த வில்லியம் பிரான்ஹாம் என்ற சுவிசேஷகர் எங்கே இருக்கிறார் என்று யாருக்காவது தெரிந்தால், அவர் நேற்றிரவு மேடையில் இருந்தார், நாங்கள் அவரை விரும்புகிறோம், இன்று காலை, அவர் இந்தச் செய்தியை இன்று காலை கொண்டுவர வேண்டும். அவரை மேடைக்கு வரச் சொல்லுங்கள்."

231 நான் மிகவும் தாழ்வாக, உங்களுக்குத் தெரியும், மிகவும் கீழே நகர்ந்து கொண்டேன். நான் நினைத்தேன், "சீர்சக்கர் கால்சட்டை, உங்களுக்குத் தெரியும், மற்றும் டி-ஷர்ட்டு." எனவே நான் மிகவும் தாழ்வாகிக் கொண்டேன். எப்படியிருந்தாலும் அந்த மக்களுக்கு முன்னால் எழுந்து செல்ல நான் விரும்பவில்லை. எனக்குத் தெரியாத ஏதோ ஒன்று அவர்களிடம் இருந்தது.

எனவே நான் மிகவும் அமைதியாக உட்கார்ந்திருந்தேன்.

நேரடியாக அந்தக் கருப்பின மனிதர் என்னைத் திரும்பிப் பார்த்து, "சொல்லுங்கள், உங்களுக்கு அவரைத் தெரியுமா?" என்றார்.

232 ஓ-ஓ. ஏதோ நடக்க வேண்டியிருந்தது. மற்றும் நான்... எனக்குத் தெரியும்... நான் அந்த மனிதரிடம் பொய் சொல்ல விரும்பவில்லை. நான் சொன்னேன், "பார், நண்பனே. கேள், நான் உன்னிடம் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்." நான் சொன்னேன், "நான்தான் அவன். பார்க்கிறாயா?"

அவர் சொன்னார், "நீ எதற்கோ அங்கே கீழே குனிந்து கொண்டிருக்கிறாய் என்று நினைத்தேன்."

நான் சொன்னேன், "சரி, பார்," நான் சொன்னேன், "நீ ஒரு ஊழியரா?"

அவர் சொன்னார், "ஆம், ஐயா." நான் சொன்னேன்...

அவர் சொன்னார், "மேலே போ, நண்பனே."

233 நான் சொன்னேன், "இல்லை-இல்லை, பார், பார், பார்." நான் சொன்னேன், "நான் உன்னிடம் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்." நான் சொன்னேன், "நான்-நான்-நான் இந்தச் சீர்ச்சக்கர் கால்சட்டையையும் இந்த டி-ஷர்ட்டையும் அணிந்திருக்கிறேன்," நான் சொன்னேன், "நான் அங்கே மேலே செல்ல விரும்பவில்லை."

சொன்னார், "அந்த மக்கள் நீ என்ன உடை அணிந்திருக்கிறாய் என்பதைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை, மனிதா. மேலே ஏறிப்போ."

நான் சொன்னேன், "இல்லை-இல்லை, நன்றி, ஐயா."

யாரோ ஒருவர் சொன்னார், "யாராவது ரெவரெண்ட் பிரான்ஹாமை கண்டுபிடித்தீர்களா?"

இவர் சொன்னார், "இதோ அவர் இருக்கிறார். இதோ அவர் இருக்கிறார்." ம்ம். "இதோ அவர் இருக்கிறார்."

234 ஓ, ஆச்சரியம். நான் எழுந்தேன், என் காதுகள் சிவந்திருந்தன, உங்களுக்குத் தெரியும். நான் என் வேதாகமத்தை என் கக்கத்தில் இடுக்கிக்கொண்டு, ஒரு விதமான கூச்ச சுபாவத்துடன் மேடையை நோக்கி நடந்தேன், உங்களுக்குத் தெரியும், பயத்தில் சாகக் கிடந்தேன். நான் மேலே நடந்தேன். நான் நினைத்தேன், "ஓ, ஆச்சரியம். நேற்றிரவு எனக்குத் தயவு கிடைக்க வேண்டும் என்று நான் இரவு முழுவதும் ஜெபித்தேன், இப்போது தேவன் என்னை அவர்களுக்கு முன்னால் நிற்க அனுமதிக்கப் போகிறார் என்றால்; நான் மேலே செல்லவில்லை என்றால், எனக்கு எப்படித் தயவு கிடைக்கும்?"

235 எனவே நான் எழுந்தேன், நான் சொன்னேன்... சரி, என் மனதில் எதுவும் இல்லை; நான் பயந்து நடுங்கிக் கொண்டிருந்தேன். நான் ஒருபோதும்... அந்தச் சிறிய பழைய ஒலிபெருக்கி ஒரு கயிற்றில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது, அப்படித் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது, அதற்கு எவ்வளவு அருகில் நிற்பது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதற்கு அருகில் எப்படி நிற்பது என்று எனக்குத்

தெரியவில்லை. மேலும் இந்த மிகப் பெரிய கூடாரம் முழுவதும், உங்களுக்குத் தெரியும், நான் சொன்னேன், "சரி, மக்களே," நான் சொன்னேன், "நான்-எனக்கு நீங்கள் பிரசங்கிக்கும் விதம் மற்றும் விஷயங்களைப் பற்றி அதிகம் தெரியாது." நான் சொன்னேன், "நான் சும்மா... நான் சாலையில் வந்து கொண்டிருந்தேன். மற்றும்-மற்றும் எனக்குத் தெரியாது..."

236 நான் தற்செயலாக லூக்கா சுவிசேஷத்திற்குத் திருப்ப நேர்ந்தது, ஐசவரியவான் நரகத்தில் தன் கண்களை ஏறெடுத்து, தூரத்திலே லாசருவைக் கண்டான், பின்னர் அவன் கூக்குரலிட்டான் (cried). நான் என் வேதப்பகுதியை எடுத்தேன்: அப்பொழுது அவன் கூக்குரலிட்டான் (And Then He Cried).

237 நான் பேசத் தொடங்கினேன், நான் சொன்னேன், "அப்பொழுது ஐசவரியவான் நரகத்தில் இருந்தான், அங்கே சபை இல்லை; அப்பொழுது அவன் கூக்குரலிட்டான்." நான் சொன்னேன், "அங்கே குழந்தைகள் இல்லை; அப்பொழுது அவன் கூக்குரலிட்டான். அங்கே பாடல்கள் இல்லை; அப்பொழுது அவன்

கூக்குரலிட்டான். அங்கே தேவன் இல்லை; அப்பொழுது அவன் கூக்குரலிட்டான்." நான் சொல்ல ஆரம்பித்தேன், மக்கள் அலறத் தொடங்கினார்கள், பின்னர் நான் அழுதேன்.

238 அது தொடர்ந்தது, முதல் விஷயம் உங்களுக்குத் தெரியும் எல்லோரும் தங்கள் கால்களில் நின்று, "அப்பொழுது அவன் கூக்குரலிட்டான், அப்பொழுது அவன் கூக்குரலிட்டான்." அடுத்த விஷயம் எனக்குத் தெரிந்தது, நான் முற்றத்தில் இருந்தேன். சரி, என்ன நடந்தது என்று எனக்குத் தெரியாது. எல்லோரும் தேவனை ஸ்தோத்தரித்துக் கொண்டும் உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டும் இருந்தார்கள், சபை மக்கள் அலறிக் கொண்டும் சத்தமிட்டுக் கொண்டும் இருந்தார்கள். நான் என்ன செய்தேன் என்று எனக்குத் தெரியாது. நான் எங்கேயோ என்னை இழந்துவிட்டேன்.

239 முதல் விஷயம் உங்களுக்குத் தெரியும், டெக்சாஸிலிருந்து ஒரு பெரிய மனிதர் மேலே வந்தார், ஒரு பெரிய பத்து-கேலன் தொப்பி (ten-gallon hat) மற்றும் கௌபாய் பூட்ஸ் அணிந்திருந்தார், நடந்து வந்து, "சொல்லுங்கள், நீங்கள் ஒரு சுவிசேஷகரா?" என்றார்.

நான் சொன்னேன், "ஆம், ஐயா."

அவர் சொன்னார், "நீங்கள் டெக்சாஸ் வந்து, எனக்காக ஒரு எழுப்புதல் கூட்டம் நடத்த முடியுமா?"

நான் சொன்னேன், "சரி, நீங்கள் ஒரு பிரசங்கியாரா?"

சொன்னார், "நிச்சயமாக." நான் அந்தப் பெரிய ஹை-ஹீல் பூட்டையும், அந்த மிகப் பெரிய கௌபாய் தொப்பியையும் பார்த்தேன், நான் நினைத்தேன், "ஒருவேளை அது எந்த வித்தியாசத்தையும் ஏற்படுத்தாது என்று நினைக்கிறேன்..."

240 அடுத்தது, ஒரு நபர் நடந்து வந்தார், அவர் இது போன்ற சிறிய கோல்ஃப் பேன்ட் (golf pants) அணிந்திருந்தார். அவர் சொன்னார், "சொல்லுங்கள்," அவர் சொன்னார், "நான் ஃப்ளோரிடாவிலிருந்து வருகிறேன்." அவர் சொன்னார், "எனக்கு ஒரு சபையில் இவ்வளவு பரிசுத்தவான்கள் இருக்கிறார்கள், அல்லது எங்கேயோ." சொன்னார், "நீங்கள் நடத்த வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்..."

நான் சொன்னேன், "நீங்கள் ஒரு பிரசங்கியாரா?"

அவர் சொன்னார், "ஆம், ஐயா."

241 நான் நினைத்தேன், "சரி, என்னுடைய சீர்சக்கர் கால்சட்டையும் டி-ஷர்ட்டும் இந்த இடத்தைச் சுற்றிப் பார்க்கும்போது அவ்வளவு பொருத்தமில்லாமல் இல்லை." எனவே நான் அதைப் பார்க்க ஆரம்பித்தேன். நாங்கள் ஒரு மதகுருவின் அங்கி (clerical coat) மற்றும் காலர், மற்றும் நாங்கள் அணிந்திருந்த அனைத்தையும் வைத்திருந்தோம், உங்களுக்குத் தெரியும். எனவே அவர்கள்... நான் நினைத்தேன், "சரி, அது பரவாயில்லை."

242 பிறகு மிச்சிகனின் வடக்குப் பகுதியில் எங்கிருந்தோ ஒரு பெண்மணி மேலே வந்தார். அவர் இந்தியர்களுடன் இருந்தார். அவர் சொன்னார், "எனக்குத் தெரியும், நீங்கள் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்தபோது, நீங்கள் வந்து அங்கே இந்தியர்களுடன் எனக்கு உதவ வேண்டும் என்று கர்த்தர் என்னிடம் சொன்னார்."

243 நான் சொன்னேன், "ஒரு நிமிடம் இருங்கள். நான் ஒரு துண்டு காகிதம் எடுத்துக்கொள்கிறேன்." நான் இந்தப் பெயர்களையும் முகவரிகளையும் எழுதச் சென்றேன். ஆச்சரியம், என்னிடம் இவ்வளவு நீளமான பட்டியல் இருந்தது, ஒரு வருடம் வரை நீடிக்கும். ஆச்சரியம், நான் மகிழ்ச்சியாக இருந்தேனா. அங்கிருந்து நான் வெளியே சென்றேன், என் பழைய ஃபோர்டில் குதித்தேன், ஜெஃபர்சன்வில்லியை நோக்கிச் சாலையில் எங்களால் முடிந்த அளவு வேகமாகச் சென்றோம், மணிக்கு அறுபது மைல் வேகத்தில்: முப்பது இந்த பக்கம் மற்றும் முப்பது அந்தப் பக்கம் மேலும் கீழுமாக; எங்களால் முடிந்த அளவு வேகமாக, சாலையின் நடுவே பறந்து கொண்டு ஜெஃபர்சன்வில்லிக்குச் செல்ல முயன்றோம். நான் காரிலிருந்து குதித்தேன். என் மனைவி, எப்போதும்போல, அவள் என்னைச் சந்திக்க ஓடி வந்தாள். அவள் சொன்னாள், "எதற்காக இவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறீர்கள்?"

நான் சொன்னேன், "அன்பே, உனக்குத் தெரியாது." நான் சொன்னேன், "நான் உலகின் மிக மகிழ்ச்சியான மக்களைச் சந்தித்தேன்."

சொன்னாள், "சரி, அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள்?"

244 நான் அவளிடம் அவர்களைப் பற்றி எல்லாவற்றையும் சொன்னேன். நான் சொன்னேன், "இங்கே பார். நான் உனக்கு ஒன்று காட்டுகிறேன். இந்த உன்னுடைய பிரசங்கியார் காதலனைப் பற்றி நீ நம்பமாட்டாய், இங்கே பார்: அந்த மக்கள் அனைவரும் என்னைக் கேட்டார்கள், இந்த முழுக் கோடு, டெக்சாஸ், லூசியானா, மற்றும் எல்லா இடங்களிலும் கீழே, வந்து அவர்களுக்காகப் பிரசங்கிக்கும்படி கேட்டார்கள். அங்கே பார்க்கிறாயா?" நான் சொன்னேன், "நான் இரவு முழுவதும் அங்கே ஒரு செர்ரி மரத்தின் அடியில் ஜெபித்தேன், தேவன் என்னிடம் சொன்னார்..."

சொன்னாள், "எப்படிப்பட்ட... அவர்கள் எப்படி நடந்துகொள்கிறார்கள்?"

நான் சொன்னேன், "ஓ, என்னைக் கேட்காதே." நான் சொன்னேன், "அவர்கள்

எப்படி வேண்டுமானாலும் நடந்து
கொள்கிறார்கள்." எனவே அவள் சொன்னாள்,
"ஓ, ஆச்சரியம்," சொன்னாள்... அவள்
சொன்னாள்...

நான் சொன்னேன், "அவர்கள் என்னை வரச்
சொன்னார்கள். நான் என் வேலையை விட்டு
விட்டு அவர்களுடன் சேர்ந்து பிரசங்கிக்கப்
போகிறேன், என் சபையை விட்டுவிட்டு."

அவள் சொன்னாள், "சரி..."

நான் சொன்னேன், "நீ என்னுடன்
வருவாயா?"

245 தேவன் அவள் இதயத்தை
ஆசீர்வதிப்பாராக. அவள் சொன்னாள், "நான்
உங்களுடன் எங்கே வேண்டுமானாலும்
வருவதாக வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறேன்,
நீங்கள் எங்கே சென்றாலும் நான் வருவேன்."
அதுதான் ஒரு உண்மையான மனைவி. அவள்
இன்று கல்லறையில் இருக்கிறாள், ஆனால்
இதைச் சொல்ல முடிந்ததற்காக நான்
மகிழ்ச்சியடைகிறேன், அவளுடைய மகனும்,
அவளும் என் மகனும், நின்று, கேட்டுக்

கொண்டிருக்கிறார்கள். அவளுடைய தாய் ஒரு ராணி.

நான்-நான் சொன்னேன், "சரி, பார்," நான் சொன்னேன், "நாம்..." நான் சொன்னேன், "நம் பெற்றோரிடம் சொல்வோம்."

நான் சென்று அம்மாவிடம் சொன்னேன். நான் சொன்னேன், "அம்மா, இங்கே பாருங்கள்." நான் அவளிடம் மக்களைப் பற்றிச் சொன்னேன்.

246 அவள் சொன்னாள், "உனக்குத் தெரியுமா?" சொன்னாள், "பில்லி, நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு, கீழே கென்டக்கியில், நாங்கள் எல்லோரும் பழைய லோன் ஸ்டார் பாப்டிஸ்ட் (Lone Star Baptist) என்று அழைக்கப்பட்டவர்கள் இருந்தார்கள்." ம்ம். சொன்னாள், "அவர்கள் ஆரவாரித்துக் கத்துவார்கள், அலறுவார்கள், மேலும் அது போலச் செய்வார்கள்." அவள் சொன்னாள், "அதுதான் உண்மையான இதயம் நிறைந்த மதம்."

நான் சொன்னேன், "அதைத்தான் நான் என் வாழ்நாள் முழுவதும் நம்பியிருக்கிறேன்." நான்

சொன்னேன், "நீங்கள் அவர்களைப் பார்க்க வேண்டும்."

அவள் சொன்னாள், "சரி, அந்த... தேவன் உன்னை ஆசீர்வதிப்பார் என்று நான் நம்புகிறேன், பில்."

நான் சொன்னேன், "சரி." எனவே நாங்கள் அவளுடைய தாயிடம் சொல்லச் சென்றோம்.

247 இந்த நேரத்தில், அவளுடைய அம்மாவும் அப்பாவும் பிரிந்திருந்தார்கள். நான் சொன்னேன்... நாங்கள் அவளுடைய அம்மாவிடம் சொல்லச் சென்றோம். நான் சொன்னேன், "திருமதி-திருமதி பிரம்பாக்," நான் சொன்னேன், "நான்-நான் அற்புதமான மக்களைக் கண்டுபிடித்தேன்," அதுபோல.

248 அவள் வராண்டாவில் உட்கார்ந்திருந்தாள், உங்களுக்குத் தெரியும். இப்போது, நீங்கள் இங்கே இருந்தால் என்மேல் கோபப்பட வேண்டாம், திருமதி பிரம்பாக். எனவே அவள் சொன்னாள்... அவள் வராண்டாவில் விசிறிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தாள்.

அவள் சொன்னாள், "வில்லியம், நான் உனக்குப் புரியும்படி சொல்கிறேன், அதுபோன்ற ஒரு புனித-உருளிகள் (holy-rollers) கூட்டத்துடன் வெளியே செல்ல என் மகளுக்கு நான் ஒருபோதும் அனுமதி கொடுக்க மாட்டேன்." ஓ, ஆச்சரியம். அவள் சொன்னாள், "அந்தக் குப்பைக் கூட்டம் (trash)," சொன்னாள், "அவள் முதுகில் போடுவதற்கு ஒரு நல்ல உடை கூட அவளுக்கு இருக்காது."

நான் சொன்னேன், "சரி, திருமதி பிரம்பாக், இது உடை சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் அல்ல." நான் சொன்னேன், "விஷயம் என்னவென்றால், தேவன் நான் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புவதாக நான் உணர்கிறேன்."

249 அவள் சொன்னாள், "பார், நீ ஏன் அங்கே உனக்கு ஒரு சபை கூடிவரும் சபைக்குச் செல்லக்கூடாது, உனக்கு ஒரு போதகர் இல்லத்தையும், உன் மனைவி மற்றும் குழந்தையை அழைத்துச் செல்ல ஒரு இடத்தையும் பற்றிச் சிந்திக்கக்கூடாது, அவளை வெளியே இழுத்துச் செல்வதற்குப் பதிலாக: இன்று அவளுக்குச் சாப்பிட ஏதோ இருக்கிறது, நாளை அவளுக்கு ஒன்றும் இல்லை, மற்றும்

இது போன்ற விஷயங்கள்." அவள் சொன்னாள், "ஒருபோதும் உண்மையில், என் மகள் அப்படிச் செல்ல நான் அனுமதிக்க மாட்டேன். அவள் அப்படிச் சென்றால், அவளுடைய தாய் உடைந்த இதயத்தோடு கல்லறைக்குச் செல்வாள்."

ஹோப் சொன்னாள், "அம்மா, நீ அதை உண்மையாகச் சொல்கிறாயா?"

அவள் சொன்னாள், "நான் அதைத்தான் சொல்கிறேன்." அது முடிந்தது.

ஹோப் அழத் தொடங்கினாள். நான் என் கையை அவள் மேல் போட்டு நடந்து சென்றேன். நான் சொன்னேன், "ஆனால் திருமதி பிரம்பாக், அவள் என் மனைவி."

அவள் சொன்னாள், "ஆனால் அவள் என் மகள்."

நான் சொன்னேன், "ஆம், மேடம்."

250 நான் நடந்து சென்றேன், கீழே சென்றேன். அவள் என்னைப் பார்த்தாள், ஹோப் பார்த்தாள். அவள் சொன்னாள், "பில், அது என் அம்மா, ஆனால் நான் உங்களுடன்

வருவேன்." பார்க்கிறீர்களா? நான் சொன்னேன்... தேவன் அவள் இதயத்தை ஆசீர்வதிப்பாராக. அவள் சொன்னாள், "நான் உங்களுடன் வருவேன்."

251 நான் சொன்னேன், "அன்பே, நான்..." நான் சொன்னேன், "நான் இரண்டு தோள்களிலும் தண்ணீரைச் சுமக்கிறேன் என்று நினைக்கிறேன்." ஆனால் நான் சொன்னேன், "அவள் மனதை புண்படுத்த நான் விரும்ப வில்லை." அவள் சொன்னாள்... நான் சொன்னேன், "அவளுக்கு ஏதாவது நடந்து, பின்னர் நீ உன் அம்மாவின் இதயத்தை உடைத்துவிட்டாய் என்று உன் வாழ்நாள் முழுவதும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தால் என்ன செய்வது." நான் சொன்னேன், "ஒருவேளை நாம் அதைச் சிறிது காலம் தள்ளிப் போடுவோம்."

252 நண்பர்களே, என் வாழ்க்கையில் நான் செய்த மிக மோசமான அடியை அங்கேதான் நான் எடுத்து வைத்தேன், சரியாக அங்கே. நாங்கள் அதைத் தள்ளிப் போட்டோம்.

253 அதற்குச் சில வாரங்களுக்குப் பிறகு, விஷயங்கள் நடக்கத் தொடங்கின. அதிலிருந்து வெள்ளம் பின்னர் வந்தது. முதல் விஷயம் உங்களுக்குத் தெரியும், மனைவிக்கு உடல்நிலை சரியில்லாமல் போனது, பில்லிக்கு உடல்நிலை சரியில்லாமல் போனது; அந்தத் தவறின் போது. அதற்குப் பிறகு, சிறுமி... பில்லிக்கும் அவனுடைய குட்டி-அவனுடைய குட்டித் தங்கைக்கும் இடையில் பதினொரு மாதங்கள் வித்தியாசம், அவள் ஷரோன் ரோஸ் (Sharon Rose).

254 நான் அவளுக்கு ஒரு வேதாகமப் பெயரைச் சூட்ட விரும்பினேன். என்னால் அவளை ரோஸ் ஆஃப் ஷரோன் (Rose of Sharon - சாரோனின் ரோஜா) என்று அழைக்க முடியவில்லை, எனவே நான் அவளை ஷரோன் ரோஸ் என்று அழைத்தேன்; நான் அவளுக்கு அந்தப் பெயரைச் சூட்டினேன். அவள் ஒரு அருமையான அழகான சிறிய குழந்தை.

255 முதல் விஷயம் உங்களுக்குத் தெரியும், வெள்ளம் வந்தது. அவள் அங்கே நிமோனியாவுடன் படுத்திருந்தாள். எங்கள்

மருத்துவர், டாக்டர் சாம் அடேர் (Dr. Sam Adair) வந்தார். அவர் எனக்கு ஒரு சகோதரர். அவர் அவனைப் பார்த்தார், அவர் சொன்னார், "பில், அவள் கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கிறாள்." சொன்னார், "நீ படுக்கைக்குச் செல்லாதே." சரியாகக் கிறிஸ்துமஸ் நேரத்தில். அவர் சொன்னார், "இன்றிரவு நீ படுக்கைக்குச் செல்லாதே. நீ அவளுக்கு இரவு முழுவதும் ஆரஞ்சு ஜூஸ் கொடு. அந்தக் காய்ச்சலை முறிக்க இன்றிரவு குறைந்தது இரண்டு கேலன் அவளைக் குடிக்க வை. அவளுக்கு நூற்று ஐந்து டிகிரி காய்ச்சல் இருக்கிறது," சொன்னார், "நீ அந்தக் காய்ச்சலை உடனடியாக முறிக்க வேண்டும்."

நான் சொன்னேன், "சரி." நான் விழித்திருந்து அவளுக்கு இரவு முழுவதும் ஆரஞ்சு ஜூஸ் கொடுத்தேன். மறுநாள் காலை காய்ச்சல் கொஞ்சம் குறைந்திருந்தது.

256 எனவே அவளுடைய அம்மா வந்தார். அவருக்கு டாக்டர் அடேரை அறவே பிடிக்காது. நகரத்தில் உள்ள வேறொரு மருத்துவரை அவர் விரும்பினார். அவர் சொன்னார், "நான் அவளைக் கீழே வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லப்

போகிறேன். இந்த வீட்டில் அவள் தங்குவதற்கு வெப்ப வசதியும் பொருட்களும் இல்லை."

நான் சொன்னேன், "சரி, நாங்கள் அவளை நகர்த்தலாமா என்று நான் டாக்டர் அடேரிடம் கேட்க விரும்புகிறேன்."

257 அவள் சொன்னாள், "மழையிலிருந்து எப்படி உள்ளே வருவது என்று தெரிந்து கொள்ளும் அளவுக்குக்கூட அவருக்கு அறிவு இல்லை." அவள் சொன்னாள், "நான் அவரிடம் ஒன்றும் கேட்க மாட்டேன்." அவள் சொன்னாள், "நான் ஒரு மருத்துவரை அழைத்து வருவேன், ஒரு மருத்துவர்..."

நான் சொன்னேன், "ஆனால் பார், நாம் செய்யக்கூடாது... நாம்-நாம்... நான்..."

258 நான் டாக்டர் அடேரை அழைத்தேன். அவர் சொன்னார், "பில், அவளை நகர்த்தாதே." சொன்னார், "நீ அப்படிச் செய்தால், அது அவளைக் கொன்றுவிடும்." சொன்னார், "அவளை அந்தக் குளிரில் வெளியே அழைத்துச் செல்வது, இப்போது உறைபனிக்கும் குறைவான (sub-zero) வானிலை, அந்த இடத்திற்கு நேராகக் கீழே அழைத்துச் சென்று, அந்த

அறைகளை மாற்றுவது..." சொன்னார், "நீ அதைச் செய்யாதே." ஆனால் நிச்சயமாக, அங்கே அது இருந்தது.

பிறகு நான் அவரை அழைத்தேன், நான் சொன்னேன், "அவள் அதை எப்படையும் செய்யப் போகிறாள்."

259 அவர் சொன்னார், "அப்படியானால் நான் இந்த வழக்கிலிருந்து விலகிக் கொள்கிறேன், பில். நான் உன்னை ஒரு-ஒரு சகோதரனாக நேசிக்கிறேன், உனக்கு அது தெரியும், ஆனால் நான் இந்த வழக்கிலிருந்து விலகி டாக்டர் பால்ட்வினிடம் (Dr. Baldwin) ஒப்படைக்க வேண்டும்."

நான் சொன்னேன், "சரி... நான்... டாக், என் உணர்வு எங்கே இருக்கிறது என்று உங்களுக்குத் தெரியும்." நான் சொன்னேன், "நான்..."

260 எனவே நான் கீழே சென்று முழங்கால்படியிட்டு ஜெபித்தேன். நான் சபைக்குச் சென்றேன். நான் ஜெபிக்கத் தொடங்கிய போது, ஒரு கருப்புத் தாள் எனக்கு முன்னால் இறங்கி வருவது போலத் தெரிந்தது. நான் மேலே சென்றேன், நான் சொன்னேன்,

"அவள் படுக்கையிலிருந்து எழுவாள் என்று நான் நம்பவில்லை."

அவர்கள் எல்லோரும் சொன்னார்கள், "ஓ, பில்லி, நீ சும்மா நினைக்கிறாய்..."

261 நான் சொன்னேன், "அந்த வெள்ளத்தைப் பற்றி என்ன நடந்ததோ அதே விஷயம் தான்," நான் சொன்னேன், "என் மனைவியைப் பற்றியும் எனக்குச் சொல்கிறது." நான் சொன்னேன், "அவள் படுக்கையிலிருந்து எழுவாள் என்று நான் நம்பவில்லை."

262 சொன்னார்கள், "ஓ, அது உன் மனைவி என்பதால் நீ நம்புகிறாய்... நீ அவளைப் பற்றி அப்படி உணர்கிறாய்." ஆனால் ஓ, ஆச்சரியம், சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, அது எப்படி இருந்தது என்பதை நான் ஒருபோதும் மறக்க மாட்டேன். ஓ, அது சிறிது நேரம் தொடர்ந்தது; அவள் மோசமானாள், மோசமானாள்.

263 கடைசியில் வெள்ளம் வந்தது, நான் அங்கே ஒரு மீட்புக் குழுவில் இருந்தேன். என்னிடம் ஒரு வேகப் படகு (speedboat) இருந்தது, நான் மக்களை வெளியே கொண்டுவர முயன்றேன். ஒரு இரவு அவர்கள் அவளை-

அவர்கள் அவளை மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள், பின்னர் அவளை இங்கே அரசாங்கத்தின் ஒரு இடத்தில் வைத்தார்கள் என்பது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. அவளும் இரண்டு குழந்தைகளும், பயங்கரமாக நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார்கள்.

264 அங்கே கீழே வெள்ளத் தடுப்புச் சுவர்கள் உடைந்த அந்த மோசமான இரவை நான் ஒருபோதும் மறக்க மாட்டேன். வெகு தொலைவில் செஸ்ட்நட் தெருவில் (Chestnut Street) ஒரு அலறல் சத்தம் கேட்டது. என்னிடம் ஒரு வேகப் படகு இருந்தது, நான் வெளியே சென்று அங்கிருந்து ஒரு தாயை வெளியே கொண்டுவர முயன்றேன். நான் அவளைத் தூக்கியவுடனே, அவள் மயங்கி விழுந்தாள். நான் அவளை என் கைகளில் தூக்கி சுமார் பதினொரு மணிக்கு படகில் வைத்தேன், குழந்தைகளை அங்கே வைத்தேன்.

265 நான் அவளைக் கரைக்குத் திரும்பக் கொண்டு வந்தபோது, அவள், "என் குழந்தை! என் குழந்தை!" என்று அலறத் தொடங்கினாள். அவளிடம் சுமார் இரண்டு வயதுடைய ஒரு குழந்தை அங்கே இருந்தது, அவள் அந்த

இடத்தில் வெளியே இன்னொரு சிறிய குழந்தை இருப்பதாகச் சொல்கிறாள் என்று நான் நினைத்தேன். நான் குழந்தையை எடுக்க மீண்டும் சென்றேன்.

266 நான் வராண்டாவின் தூணின் ஓரத்தில் என் படகைக் கட்டினேன், நான் குழந்தையைத் தேடிப் பார்க்க அறைக்குள் சென்றபோது, கீழே வீடு இடிந்து விழுவதை நான் கேட்டேன், நான் வேகமாக ஓடி வந்து சரியான நேரத்தில் நீரில் குதித்து என் படகின் நுனியைப் பிடித்துக் கொண்டேன், மற்றும் இழுத்தேன்... உறை பனிக்கும் குறைவான குளிர், பனிக்கட்டியும் பனியும் பொழிந்து கொண்டிருந்தது. நான் கயிற்றை அப்படி இழுத்து என் படகில் ஏறினேன். அலைகள் அதைப் பிடித்து, நீரோட்டத்தின் நடுவே, ஆற்றுக்குள் என்னை அடித்துச் சென்றன. நான் மீண்டும் உள்ளே ஏறினேன்.

267 என்னால் என் படகைத் தொடங்க (start) முடியவில்லை: பழைய சங்கிலி, அது வெளிப் பொருத்து மோட்டாரை (outboard motor) இழுக்கும், உங்களுக்குத் தெரியும், பழைய காலத்து வகை, அதன் உச்சியில் ஒரு

சுழற்றி இருக்கும். நான் இழுத்து இழுத்துப் பார்த்தேன், என்னால் அந்த விஷயத்தைத் தொடங்க முடியவில்லை. எனக்குக் கீழே ஓஹியோ நீர்வீழ்ச்சி (Ohio Falls) இரைந்து கொண்டிருந்தது.

ஓ, சகோதரனே, மீறுபவனின் வழி கடினமானது. நீங்கள் ஒருபோதும் அப்படி நினைக்காதீர்கள்.

268 நான் இழுத்தேன், அது தொடங்கவில்லை. நான் மீண்டும் இழுத்தேன், அது தொடங்கவில்லை. நான் முயற்சி செய்தேன், நான் படகில் கீழே அமர்ந்தேன், நான் சொன்னேன், "தேவனே, இன்னும் சில தாவல்களில் நான் அந்த நீர்வீழ்ச்சியின் அடியில் மூழ்கிவிடுவேன், அங்கே அவை கொந்தளித்து நுரைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன, மைல்கள் தூரத்திற்குத் தண்ணீர் அங்கே பரவிச் செல்கிறது." நான் சொன்னேன், "எனக்கு ஒரு நோய்வாய்ப்பட்ட மனைவியும் இரண்டு குழந்தைகளும் அங்கே மருத்துவமனையில் கிடக்கிறார்கள்." நான் சொன்னேன், "தயவு செய்து, அன்பான தேவனே, இந்த மோட்டாரைத் தொடங்கும்."

269 நான் சிந்திக்க முடிந்ததெல்லாம்: "நான் ஒருபோதும் என் பெண்ணை அந்தக் குப்பைக் கூட்டத்துடன் வெளியே அனுப்ப மாட்டேன்." எல்லாச் சபைகளுக்கும் உரிய மரியாதையுடன் இதைச் சொல்கிறேன்: அவள் "குப்பை" என்று அழைத்ததுதான் பயிரின் சிறந்த பகுதி (cream of the crop) என்பதைக் கண்டறிந்தேன். அது முற்றிலும் சரி. அது முற்றிலும் சரி.

270 நான் அதை இழுத்துக்கொண்டே இருந்தேன், அது என் காதுகளில் இரைந்து கொண்டே இருந்தது. நான் மீண்டும் இழுத்தேன், நான்... சில நிமிடங்களில், அது தொடங்கியது. நான் நீரோட்டத்திற்கு எதிர்த்திசையில் சென்று அதற்கு முடிந்தளவு வேகத்தைக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. கடைசியாக, நான் நியூ அல்பானிக்கு (New Albany) அருகில், அந்த நீர்வீழ்ச்சியின் விளிம்பில் சுழன்று கொண்டிருந்த இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தேன்.

271 நான் மீண்டும் படகில் ஏறி, என் மனைவி எங்கே இருக்கிறாள் என்று பார்ப்பதற்காக மருத்துவமனைக்குத் திரும்ப

ஓடினேன், ஆனால் வெள்ளம் அந்த இடத்தை ஏற்கனவே அடித்துச் சென்றிருந்தது. அது போய்விட்டது. இப்போது, என் மனைவி எங்கே? என் குழந்தைகள் எங்கே? ஈரம் மற்றும் குளிர்நடன், நான் அங்கே வெளியே ஓடினேன், மேஜர் வீட்லியைச் (Major Wheatley) சந்தித்தேன்.

272 நான் அப்போதுதான்... சகோதரர் ரியான் எங்கேயோ போயிருந்தார்; அவர் எங்கே போனார் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர் சகோதரர் ஜார்ஜ் மற்றும் மற்றவர்களுடன் வெளியே சென்றார் என்று நினைக்கிறேன். நான் சகோதரர் ஜார்ஜைச் சந்தித்தேன், என் வாழ்வில் அவரை நான் கடைசியாகப் பார்த்தது அப்போதுதான், அவர் என் மீது கையைப் போட்டு, "சகோதரர் பில்லி, என் முழு இருதயத்தோடும்..." என்றார். அவர் ஒரு மனந்திரும்பிய மீடியம் (medium - ஆவிகளுடன் பேசுபவர்). அவர் சொன்னார், "... என் முழு இருதயத்தோடும், நான் இயேசு கிறிஸ்துவை நேசிக்கிறேன். நான் உன்னை மீண்டும் பார்க்காவிட்டால், நான் உன்னை விடியற்காலையில் (மறுமையில்) சந்திப்பேன்."

நான், "தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, ஜார்ஜ்," என்று சொன்னேன், அவர் சென்றுவிட்டார். அவர் அப்போது சகோதரர் ரியானை எங்காவது கண்டுபிடிக்க முயன்று கொண்டிருந்தார், ஏனென்றால் அவர் நகரத்தில்தான் இருந்தார்.

273 பிறகு நான் ஹோப்பைக் கண்டுபிடிக்க முயன்றேன். என்னால் அவளைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அவர்களில் சிலர், "இல்லை, அந்தக் குழுவில் யாரும் மூழ்கவில்லை," என்றார்கள். "அவர்கள் அனைவரும் ரயிலில் ஏறி, சார்லஸ் டவுனுக்குச் (Charlestown) சென்றார்கள்," என்றார்கள். சரி, நான் என் காரில் குதித்து சார்லஸ் டவுனுக்குப் புறப்பட்டேன், நான் அப்படிச் செய்தபோது அங்கே பின்னால் இருந்த ஓடை, அங்கே குறுக்கே சுமார் ஐந்து மைல் தூரத்திற்குத் திடமான தண்ணீரால் துண்டிக்கப்பட்டிருந்தது.

274 அவர்களில் சிலர், "இல்லை, ரயில் பாதி வழியிலேயே நின்றுவிட்டது, அங்கே பாலத்திலிருந்து (trestles) அடித்துச் செல்லப்பட்டது. அவர்கள் அனைவரும் அந்தப் பாலத்திலிருந்து விழுந்து மூழ்கிவிட்டார்கள்,"

என்றார்கள். சொன்னார்கள், "அவர்கள் ஒரு கால்நடை ரயில் பெட்டியில் (cattle car) வெளியே சென்றார்கள்."

275 என் மனைவி (அவளுடைய தந்தை, அங்கே ரயில்வேயில் ஒரு உயர் அதிகாரி), மற்றும் அவள் (அவருடைய மகள்) இரட்டை நிமோனியாவுடன், மற்றும் இரண்டு குழந்தைகள் நிமோனியாவுடன்: ஒரு கால்நடை ரயில் பெட்டியில் படுத்துக்கொண்டு, பனிக்கட்டியும் மழையும் பெய்து கொண்டிருக்க, எங்கேயோ செல்லும் வழியில், தண்ணீரில் அடித்துச் செல்லப்பட்டார்கள்.

276 நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், சகோதரனே, அங்கே நிறைய இருக்கிறது; தேவன் உங்களை ஏதேனும் செய்ய அழைக்கும்போது, யாரும் உங்கள் வழியில் நிற்க விடாதீர்கள். நீங்கள் தேவனை முதலாவதாக வையுங்கள்.

277 நான் கண்டுபிடிக்க முயன்றேன்... என்னால் செல்ல முடியவில்லை, என் வேகப் படகை எடுத்தேன், வெளியே செல்ல முயன்றேன்... சார்லஸ் டவுனை நோக்கி.

என்னால் அந்தத் தண்ணீரைத் தொடக்கூட முடியவில்லை; சுழல் என்னைத் தூக்கிப் பின்னால் வீசியது. நான் ஒரு நல்ல படகோட்டி என்று நினைத்தேன். நான் பலமுறை முயற்சித்தேன், விடியற்காலை ஆகும் வரை; அங்கே எந்த வெற்றியும் இல்லை. அது போய்விட்டது.

278 பின்னர் நான் தனித்து விடப்பட்டேன், அங்கே வெளியே ஒரு சிறிய தீவில் அமர்ந்திருந்தேன். மூன்று அல்லது நான்கு நாட்களாக நான் அங்கே தனியாக அமர்ந்திருந்தேன், அவர்கள் எனக்குச் சாப்பிட எதையாவது போட வேண்டியிருந்தது. அது ஒரு குப்பைக் கூட்டமா இல்லையா, ஒரு பெண்ணுக்குக் கீழ்ப்படிவதா அல்லது தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதா என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்க எனக்கு நீண்ட நேரம் இருந்தது.

தேவன் என்ன சொன்னாரோ அதற்குக் கீழ்ப்படிவதுதான் முக்கியம். அது யாராக இருந்தாலும் சரி, தேவன் என்ன சொல்லியிருக்கிறாரோ அதை நீங்கள் கேளுங்கள்.

279 சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, நான் தண்ணீரைக் கடந்த பிறகு, தண்ணீர் போதுமான அளவு வடிந்திருந்தது, என் மனைவி எங்கே இருக்கிறாள் என்று பார்க்கச் சென்றேன். அவள் சார்லஸ் டவுனில் இருப்பதாக என்னிடம் சொன்னார்கள். அங்கே சென்றேன், அவள் அங்கே இல்லை.

280 வயதான கர்னல் ஹே (Colonel Hay) (சமீபத்தில்தான் மகிமைக்குச் சென்றார்), அவர் என் மீது கையைப் போட்டு, "நாம் ரயில் நிலையத்திற்குச் செல்வோம்," என்றார். நான் அங்கே கீழே சென்றபோது, இதயம் உடைந்து, அழுதுகொண்டே இருந்தேன், எனக்கு என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை.

281 ஓ, ஆச்சரியம், நான் நினைத்தேன், "குழந்தைகள் அநேகமாக எங்காவது தூரத்தில் குப்பை மேட்டில் அடித்துச் செல்லப்பட்டு கிடக்கலாம். மனைவியும் அங்கே கீழே கிடக்கலாம்." ஓ, நான் எப்படி அழுதேன், கெஞ்சினேன், மனந்திரும்பினேன், தேவனிடம் சொன்னேன்.

282 பாருங்கள், நண்பர்களே, நான் அப்போதே சென்றிருந்தால், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டதை விசுவாசித்த அந்த மக்களுடன் நான் கலந்திருந்த இடத்தில், தேவனுடைய தூதன் என்னிடம் வந்து அந்த விஷயத்தை வெளிப்படுத்தியிருப்பார், அதன் காரணமாக இன்னும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் மகிமையில் இருந்திருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். பார்க்கிறீர்களா? அதனால்தான் நான் இரவும் பகலும், எல்லா இடங்களுக்கும் செல்கிறேன், என் முழு பலத்தையும் போடுகிறேன், ஏனென்றால் நான் காலத்தை மீட்டெடுக்க வேண்டும். நான் அதைச் செய்தாக வேண்டும்.

283 எனவே நான்... இறுதியாக, யாரோ வந்து என்னை அழைத்துச் சென்றார்கள், "இல்லை, அவர்கள் மூழ்கவில்லை, பில்லி. அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் இந்தியானாவின் கொலம்பஸில் (Columbus, Indiana) உள்ள பாப்டிஸ்ட் சபையில் இருக்கிறார்கள்," என்றார்கள். மேலும் நான்...

284 அவர்கள் என்னை அங்கே அழைத்துச் சென்றார்கள், நான் அன்று இரவு அந்த மண்டபத்தின் வழியாக ஓடினேன், என் குரலின் உச்சத்தில் அலறினேன். யார் என்னைக் கேட்டாலும் எனக்குக் கவலையில்லை, "ஹோப், ஹோப், எங்கே இருக்கிறாய், அன்பே?" என்று அங்கே வழிநெடுகிலும் கத்தினேன்.

285 அகதிகள் அனைவரும் அங்கே சிறிய பழைய கட்டில்களிலும், தொங்கவிடப் பட்டிருந்த போர்வைகளுக்குப் பின்னாலும் இருந்தார்கள். நான் தற்செயலாக அங்கே கோடியில் தூரத்தில் பார்த்தேன், ஒரு எலும்பான கை இப்படி மேலே தூக்கியிருப்பதைக் கண்டேன். நான் பூட்ஸ் அணிந்துகொண்டு மிக வேகமாக ஓடினேன், அங்கே கீழே விழுந்தேன், என் தொப்பியைத் தூக்கி எறிந்தேன், அங்கே கீழே பார்த்தேன், அங்கே என் காதலி, இறந்து கொண்டிருந்தாள். அவள் கையை மேலே அசைத்தாள், அவளுடைய தாடை உள்ளே ஓடுங்கிப் போயிருந்தது, நான் அவளைக் கண்டுபிடிப்பதற்குச் சுமார் மூன்று வாரங்கள் அல்லது அதற்கு மேல் ஆகியிருந்தது.

அவளுடைய கண்கள் மிகவும் குழிவிழுந்து
போயிருந்தன.

நான் என் கையை அவள் மேல் வைத்தேன்.
அவள் சொன்னாள், "நான் பார்ப்பதற்குப்
பயங்கரமாக இருக்கிறேன் என்று எனக்குத்
தெரியும், பில்."

நான் சொன்னேன், "அன்பே, நீ நன்றாக
இருக்கிறாய்."

அவள் சொன்னாள், "இப்போது, அப்படிச்
சொல்லாதே, அன்பே."

நான் சொன்னேன், "ஓ தேவனே,
இரக்கமாயிரும்." நான் சொன்னேன்,
"குழந்தைகள் எங்கே?"

அவள் சொன்னாள், "அம்மாவும்
மற்றவர்களும் அவர்களை அங்கே அந்தக்
கட்டிடத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள்."

நான் சொன்னேன், "பில்லி உயிருடன்
இருக்கிறானா?"

சொன்னாள், "ஆம்."

நான் சொன்னேன், "ஷரோன் உயிருடன் இருக்கிறாளா?"

சொன்னாள், "ஆம்."

286 நான் சொன்னேன், "ஓ, தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்." நான் சொன்னேன், "நான் அம்மாவைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டேன், அம்மா உயிருடன் இருக்கிறாள். அவள் வேறொரு இடத்தில் இருக்கிறாள்." நான் சொன்னேன், "நான் வானொலி மூலம் கேள்விப்பட்டேன். ஆனால் உன்னைப் பற்றி எங்கும் என்னால் கேட்க முடியவில்லை." நான் சொன்னேன், "ஓ, அன்பே." அவள் சொன்னாள்... நான் சொன்னேன், "நீ..."

யாரோ என் தோளைத் தட்டுவதை நான் உணர்ந்தேன், நான் மேலே பார்த்தேன். அவர் பார்ப்பதற்கு மிகவும் புத்திசாலித்தனமான ஒரு மனிதராக இருந்தார். அவர் சொன்னார், "ரெவரெண்ட் பிரான்ஹாம்?"

நான் சொன்னேன், "ஆம் ஐயா."...?... நான் அங்கே நடந்தேன்.

சொன்னார், "நீங்கள் டாக்டர் சாம் அடேரின் நண்பர் இல்லையா?"

நான் சொன்னேன், "ஆம்."

287 அவர் சொன்னார், "உங்கள் மனைவி, நான் உங்களிடம் சொல்லும்படி அறிவுறுத்தப் பட்டிருக்கிறேன், நான் இங்கிருக்கும் மருத்துவர்." அவர் சொன்னார், "உங்களிடம் சொல்லும்படி நான் அறிவுறுத்தப் பட்டிருக்கிறேன், உங்கள் மனைவிக்கு வேகமாகப் பரவும் காசநோய் (galloping TB) இருக்கிறது. அவள் வாழ்வதற்கு இன்னும் சில நாட்களே உள்ளன." சொன்னார், "அவள் இறக்கப் போகிறாள்."

நான் சொன்னேன், "இல்லை, டாக். இல்லை, இல்லை, அது அப்படியில்லை."

அவர் சொன்னார், "ஓ, ஆம், அது அப்படித்தான், ரெவரெண்ட் பிரான்ஹாம். அது அப்படித்தான்."

நான் சொன்னேன், "அது இருக்க முடியாது, டாக்டர். அவள்... என்று சொல்கிறீர்களா?"

அவர் சொன்னார். "ஆம்." மேலும் சொன்னார், "உங்கள் குழந்தைகள் பிழைத்துக் கொண்டால் நீங்கள் மிகவும் அதிர்ஷ்டசாலி." சொன்னார், "நான் குழந்தைகளையும் கவனித்துக் கொள்கிறேன்."

நான் சொன்னேன், "ஓ தேவனே, இரக்கமாயிரும்."

அவர் சொன்னார். "இப்போது, அவளுக்கு முன்பாக உடைந்து போய்விடாதீர்கள்."

நான் சொன்னேன், "சரி, ஐயா. சரி." நான் சொன்னேன், "மிக்க நன்றி. டாக்டர் சாம் எங்கே?"

அவர் சொன்னார், "அவர் எங்கே இருக்கிறார் என்று எனக்குத் தெரியாது."

288 நான் சொன்னேன், "நன்றி, டாக்டர்." நான் சொன்னேன், "நான்-நான்... நான் அவளிடம் திரும்பிச் செல்கிறேன்," நான் சொன்னேன், "என்னால் முடிந்த அளவு அவளுடன் இருக்க விரும்புகிறேன்." நான் சொன்னேன், "நான்-நான்-நான் உடைய மாட்டேன்."

289 நான் நடுக்கத்துடன் திரும்பி நடந்தேன். நான் அவளைப் பார்த்தேன், அந்த அழகான கருமையான கண்கள் அங்கே மிகவும் ஆழமாகப் பதிந்திருந்தன, அவளுடைய கூந்தல் மற்றும் நெற்றி. ஓ, அவள் போகிறாள் என்பதை நான் கண்டேன். நான் உற்றுப் பார்த்தேன், நான் சொன்னேன், "ஹோப், என் அன்பே, நீ-நீ நன்றாக இருக்கிறாய்."

அவள் சொன்னாள், "ஓ, ஒருவேளை தேவன் இரக்கங்காட்டலாம், என்னை வாழ விடுவார், பில்."

நான் சொன்னேன், "அவர் செய்வார் என்று நம்புகிறேன், அன்பே."

290 எனவே, சில நாட்களில், நான் அவளை அங்கிருந்து வெளியேற்றினேன், அவளை ஜெஃபர்சன்வில்லிக்கு வீட்டுக்கு அழைத்து வந்தேன். அவள் மேலும் மேலும் மோசமானாள், மோசமானாள், மோசமானாள். இரண்டு குழந்தைகளும் குணமடையத் தொடங்கினார்கள், ஆனால் அவள் மோசமானாள். சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு...

291 டாக்டர் அடேர், அவரால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்தார். அவர் லூயிஸ்வில்லிக்கு (Louisville) காசநோய் நிபுணருக்குத் தகவல் அனுப்பினார், அவர் அழைத்து வரப்பட்டார், அவர் சொன்னார், "சரி, உங்களிடம் ஒரு நிமோதோராக்ஸ் இயந்திரம் (pneumothorax machine) இருந்திருந்தால்." நான் சென்று கடன் வாங்கி ஒரு நிமோதோராக்ஸ் இயந்திரத்தை வாங்கினேன், நாங்கள் அவளுக்குச் சிகிச்சைகளை அளித்தோம்.

292 நிமோதோராக்ஸ் என்றால் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியும்: அவர்கள் நுரையீரலைச் சுருங்கச் செய்வார்கள், அதுபோல, உங்களுக்குத் தெரியும். நான் அவளுடைய பரிதாபமான கையைப் பிடித்துக் கொள்வேன், அவர்கள் அந்தத் துளையைப் போட்டு, நுரையீரலை வெளியேற்றும் வரை அவள் இருக்கிப் பிடித்துக் கொள்வாள். எனக்கு மீண்டும் ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தால், அவளை அப்படித் துன்பப்பட விடமாட்டேன்.

293 எனவே, முயற்சித்தோம், ஆனால் அவர்கள் அவள் உயிரைக் காப்பாற்றக் கடுமையாக உழைத்தார்கள். கடைசியாக,

எக்ஸ்ரேக்காக அவளை மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் சென்றோம். இதோ வந்துவிட்டது, சரியாக மேலே, அந்தக் காசநோய் நிமோனியா மேலே வந்து கொண்டிருந்தது, நுரையீரலை நிரப்பிக் கொண்டிருந்தது. அவர் சொன்னார், "உங்களுக்கு இன்னும் சில நாட்களே உள்ளன, ரெவரெண்ட் பிரான்ஹாம். உலகத்தில் எதுவும் செய்ய முடியாது. அவள் இறக்கப் போகிறாள்."

நான் சொன்னேன், "சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் அவளைப் பதில் சொல்ல அழைத்திருக்கிறார்."

294 ஓ, நான் அதை எப்படித் தாங்க முடியும்? நான் எப்படி நம்ப முடியும்? நான் எப்படி அதைச் செய்ய முடியும்? நான் அங்கே கீழே பார்த்தேன், அங்கே என் குட்டி ஷரோன் ரோஸ் படுத்திருந்தாள், சுமார் பதினொரு மாதங்களே ஆன ஒரு சிறிய பால்குடிக்கும் குழந்தை; இங்கே குட்டி பில்லி பால், சுமார் பதினெட்டு மாதங்களே ஆன ஒரு சிறு பையன்; அவர்களுக்கு, ஒரு தாய் இல்லாமல்; மற்றும் நான். ஓ, நான் என்ன செய்ய முடியும்? என்னால் அதை நம்பவே முடியவில்லை. நான் தரையில் நடந்தேன்; நான் அழுதேன்; நான்-

நான் எல்லாவற்றையும் செய்தேன். நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், சகோதரனே, தேவன் உங்களிடம் பேசும்போது நீங்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது நல்லது. அவர் சொல்வதை நீங்கள் செய்யுங்கள்.

295 நான் முன்னும் பின்னுமாக நடந்தேன், கடைசியாக அந்த நேரம் வந்தது. நான் காரில் இருந்தேன், அவர்கள் என்னை அழைப்பதை நான் கேட்டேன், நான் உடனடியாக மருத்துவமனைக்கு வர வேண்டும் என்று; என் மனைவி இறந்து கொண்டிருக்கிறாள், அவள் இனி பிழைக்க மாட்டாள் என்று சொன்னார்கள். நான் மருத்துவமனைக்கு மிக வேகமாக விரைந்தேன், என் கோட்டைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு, படிகளில் ஓடினேன்.

296 நான் அப்படிச் செய்தபோது (நான் அதை ஒருபோதும் மறக்க மாட்டேன்.), சிறிய டாக்டர் அடேர், ஒரு நல்ல மனிதர், அவர் அறையிலிருந்து கீழே நடந்து வந்தார். நாங்கள் ஒன்றாக மீன் பிடித்தோம்; நாங்கள் ஒன்றாக வேட்டையாடினோம்; நாங்கள் ஒன்றாகத் தூங்கினோம்; நாங்கள் நெருங்கிய நண்பர்கள். அவர்-அவர் ஒரு நிபுணர். அவர்

தலைகுனிந்தபடியே கூடத்தின் (hall) வழியாக நடந்து வந்தார். அவர் தற்செயலாகப் பார்த்தார், அங்கே நின்று கொண்டு, என்னைப் பார்த்தார், கண்ணீர் அவர் கன்னங்களில் வழிந்தோடியது, அவர் ஒரு அறைக்குள் நுழைந்து கொண்டார்.

297 நான் கூடத்தின் வழியாக மிக வேகமாக ஓடினேன், கதவைத் திறந்து இழுத்தேன்; அவர் என் தோள் மேல் கை போட்டார், அவர் சொன்னார், "பில்லி, பாய்," என்னைத் தட்டிக்கொடுத்தார். [சுகோதரர் பிரான்ஹாம் எதையோ தட்டுகிறார்-Ed.]

நான் சொன்னேன், "என்ன விஷயம், டாக்?"

அவர் சொன்னார், "என்னால் உன்னிடம் சொல்ல முடியாது, பில்." சொன்னார், "நீ வெளியே போ, தாதி உன்னிடம் சொல்லட்டும்."

நான் சொன்னேன், "வாருங்கள், டாக்டர். என்ன விஷயம்?"

அவர் சொன்னார், "அவள் போய்விட்டாள்."

நான் சொன்னேன், "அவள் போகவில்லை, டாக்."

சொன்னார், "ஆம், அவள் போய்விட்டாள்."

நான் சொன்னேன், "டாக், என்னுடன் அறைக்கு வாருங்கள், வருவீர்களா?"

அவர் சொன்னார், "பில், என்னால் அதைச் செய்ய முடியாது." அவர் சொன்னார், "ஹோப், நாங்கள் எப்படி... ஏன், நாங்கள் என் சகோதரியைப் போல இருந்தோம்." அவர் சொன்னார், "நான்-என்னால் அந்த அறைக்கு மீண்டும் செல்ல முடியாது."

அப்போது தாதி உள்ளே வந்தார். அவள் சொன்னாள், "ரெவரெண்ட் பிரான்ஹாம், இங்கே கொஞ்சம் மருந்து இருக்கிறது. நீங்கள் இதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்."

நான் சொன்னேன், "உங்கள் மருந்து எனக்கு வேண்டாம்."

அவள் சொன்னாள்... நான் அறைக்கு வெளியே சென்றேன். அவள் சொன்னாள், "நான் உங்களுடன் வருகிறேன்."

நான் சொன்னேன், "இல்லை, நான் தனியாகச் செல்கிறேன்." நான் சொன்னேன், "நான் உள்ளே சென்று அவளைப் பார்க்கிறேன்."

நான் உள்ளே நடந்தேன். நான் சொன்னேன், "அவள் போய்விட்டாளா?"

சொன்னாள், "நான்-நான் அப்படித்தான் நினைக்கிறேன்." சொன்னாள், "டாக்டர் அடேர் சில நிமிடங்களுக்கு முன் வெளியேறினார், இனி செய்வதற்கு எதுவும் இல்லை என்றும், அவள் போய்விட்டாள் என்றும் சொன்னார்."

298 எனவே நான் கதவைத் திறந்தேன், உள்ளே நடந்தேன். நான் அங்கே படுத்திருப்பதைப் பார்த்தேன், அவள் கண்களை மூடியிருந்தாள், அவள் வாய் திறந்திருந்தது; அவளுடைய சிறிய உடல் சுமார் நூறு பவுண்டுகளாகச் சுருங்கியிருந்தது, அதற்கும் குறைவாக, ஓ, இதுபோல. நான் என் கையை அவள் நெற்றியில் வைத்தேன்; அது பிசுபிசுப்பாக இருந்தது.

299 நான் சொன்னேன், "ஹோப், என் அன்பே, நீ எனக்குப் பதில் சொல்வாயா?" நான் சொன்னேன், "நீ-நீ எனக்குப் பதில் சொல்வாயா,

அன்பே?" நான் சொன்னேன், "நீ என்னிடம் இன்னும் ஒரு முறை பேசுவாயா?" நான் சொன்னேன், "தேவனே, நான் தவறு செய்திருக்கிறேன் என்று எனக்குத் தெரியும், ஆனால் நீர் அவளை என்னிடம் இன்னும் ஒரு முறை பேச அனுமதித்தால். செய்வீரா, ஆண்டவரே? தயவுசெய்து அவளைப் பேச விடும்."

300 நான் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தபோது, நான் பார்த்தேன். நான் நூறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்தாலும், அதை நான் ஒருபோதும் மறக்க மாட்டேன். அந்தப் பெரிய கருமையான கண்கள் திறந்தன, அவள் என்னைப் பார்த்தாள். என்னைக் கீழே குனியுமாறு அவள் சைகை செய்தாள். நான் அவளைப் பார்த்தேன், நான் சொன்னேன், "அன்பே, நீ நன்றாக இருக்கிறாய், இல்லையா?"

அவள் சொன்னாள், "நீ ஏன் என்னை அழைத்தாய், பில்? நீ ஏன் என்னை அழைத்தாய்?"

நான் சொன்னேன், "நீ என்ன சொல்கிறாய்?"

அவள் சொன்னாள், "ஓ, நான் மிகவும் நிம்மதியாக இருந்தேன்." அவள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தாள்.

நான் சொன்னேன், "'நிம்மதி' என்று என்ன சொல்கிறாய், அன்பே?"

அவள் சொன்னாள், "சரி," அவள் சொன்னாள், "பில், நான் போகிறேன் என்று உனக்குத் தெரியும், இல்லையா?"

நான் சொன்னேன், "இல்லை."

அவள் சொன்னாள், "நான் போகிறேன்." அவள் சொன்னாள், "பில், எனக்கு அதில் வருத்தமில்லை." சொன்னாள், "நான் ஏன் போகிறேன் என்று உனக்குத் தெரியும், இல்லையா?"

நான் சொன்னேன், "இல்லை."

அவள் சொன்னாள், "பில், நாம் அம்மாவிடமும், அந்தக் கூட்ட மக்களிடமும் சென்ற அந்த நாள் உனக்கு நினைவிருக்கிறதா, யார்...?"

நான் சொன்னேன், "எனக்குத் தெரியும், அன்பே."

அவள் சொன்னாள், "நாம் அதைச் செய்திருக்கக்கூடாது." ஓ, அப்போது என் இதயம் நொறுங்கியது.

அப்போது தாதி ஓடி வந்து கதவில் நின்றார், "ரெவரெண்ட் பிரான்ஹாம், நீங்கள் இதை எடுத்துக்கொள்வது நல்லது," என்றார்.

301 அவள் தாதிக்குச் சைகை காட்டினாள். அவள் என் கையைப் பிடித்தாள், அவள் சொன்னாள், "லூயிஸ் (Louise)," அவர்கள் எல்லாரையும் எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவள் சொன்னாள், "லூயிஸ்," (ஹேல் - Hale) அவள் சொன்னாள், "நீ திருமணமாகும்போது உனக்கு என்னுடையதைப் போன்ற ஒரு கணவன் கிடைப்பான் என்று நம்புகிறேன்." அவள் சொன்னாள், "அவர் என்னிடம் மிகவும் நல்லவராக இருந்தார்." அவள் சொன்னாள், "நான் நம்புகிறேன்..." லூயிஸால் அதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அவள் மருந்தை கீழே வைத்துவிட்டு அறையை விட்டு வெளியேறினாள்.

நான் சொன்னேன், "அன்பே, நீ போகிறாயா?"

302 அவள் சொன்னாள், "நான் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன், பில்." சொன்னாள், "என் இரு பக்கங்களிலும் வெள்ளை உடை அணிந்த ஒருவர் நின்றிருந்தார். நான் ஒரு பெரிய அழகான பாதையில் போய்க்கொண்டிருந்தேன்." சொன்னாள், "அது அமைதியாக இருந்தது, ஒரு சோலையைப் போலப் பெரிய பனை மரங்கள் இருந்தன, பெரிய பறவைகள் மரத்திற்கு மரம் பறந்து கொண்டிருந்தன." சொன்னாள், "அது அவ்வளவு அழகான இடமாக இருந்தது."

303 நான் என்ன நினைக்கிறேன் தெரியுமா? அவள் கடந்து செல்லும்போதே பரதீசுக்குள் நுழைய தேவன் அவளை அனுமதித்தார் என்று நான் நினைக்கிறேன். அவள் சொன்னாள், "உனக்குத் தெரியுமா, பில், அந்த மதம்... நாம் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றதிலிருந்து பேசிக்கொண்டிருந்தோமே?"

நான் சொன்னேன், "ஆம்."

அவள் சொன்னாள், "அதைப் பிரசங்கிப் பதை ஒருபோதும் நிறுத்தாதே." அவள் சொன்னாள், "அதிலேயே நிலைத்திரு." அவள் சொன்னாள், "அதுதான் விஷயம்."

நான் சொன்னேன், "அன்பே, நான் ஒருவேளை கேட்டிருந்தால்..."

304 அவள் சொன்னாள், "ஆம், பில்." அவள் சொன்னாள், "இப்போது பார், அன்பே," அவள் சொன்னாள், "நான் வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன்." அவள் சொன்னாள், "ஆனால் நினைவில் கொள், நாம் பெற்ற அந்த அற்புதமான பரிசுத்த ஆவியானவர்," அவள் சொன்னாள், "அவர் என்னை அழைத்துச் செல்கிறார்." அவள் சொன்னாள், "எனக்கு இதை வாக்குறுதி கொடு, அன்பே, நீ ஒருபோதும், ஒருபோதும் நிறுத்த மாட்டாய் என்று. நீ ஒருபோதும் விட்டுவிட மாட்டாய்; நீ எப்போதும் அதற்கு உண்மையாக நிற்பாய்." அவள் சொன்னாள், "மரணத்தில் அது அற்புதமாக இருக்கிறது."

நான் சொன்னேன், "நான்-நான் செய்வேன்."

அவள் சொன்னாள், "என்னிடம் சில விஷயங்கள் இருக்கின்றன," நான் வாக்குறுதி அளிப்பதற்கு.

நான் சொன்னேன், "அது என்ன, அன்பே?"

அவள் சொன்னாள், "லூயிஸ்வில்லியில் நாம் இருந்த அந்த நேரம் உனக்கு நினைவிருக்கிறதா, நீ வேட்டையாடச் சென்றாய், அந்தச் சிறிய .22 ரைபிளை (rifle) வாங்க விரும்பினாய்."

நான் சொன்னேன், "ஆம்."

சொன்னாள், "உன்னிடம் முன்பணம் (down payment) கட்டுவதற்குக்கூடப் போதுமான பணம் (மூன்று டாலர்கள்) இல்லை?"

நான் சொன்னேன், "ஆம்." எனக்குத் துப்பாக்கிகள் மற்றும் விஷயங்கள் மிகவும் பிடிக்கும்; அது எனக்கு ஒரு விளையாட்டு, ஒரு பொழுதுபோக்கு என்று சொல்லலாம். நான்-நான் சொன்னேன், "எனக்கு அது நினைவிருக்கிறது."

305 அவள் சொன்னாள், "அன்பே, உனக்காக அதை வாங்க நான் நம்முடைய சில்லறை

களையும் மற்றவற்றையும் சேமிக்க என்னால் முடிந்தவரை முயற்சித்தேன்." அவள் சொன்னாள், "நான் போன பிறகு, நீ வீட்டுக்குச் சென்று, அந்தப் பழைய மடிப்புப் படுக்கையின் மேல்" (சகோதரர் ரியான் தூங்கிய இடம்), அவள் சொன்னாள், "அங்கே மேலே, செய்தித்தாள்களுக்கு அடியில், நான் சேமித்து வைத்த பணத்தை நீ பார்ப்பாய்." சொன்னாள், "நீ எனக்குத் தரும் பணத்திலிருந்து என் ஆடைகள் மற்றும் பொருட்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்திலிருந்து அதை எடுத்தேன்," அவள் சொன்னாள், "உனக்கு அந்த ரைபிளை வாங்குவதற்குத் தேவையான முன்பணத்தைச் சேமிப்பதற்காக."

நான் அங்கே கீழே பார்த்து, ரைபிள் வாங்குவதற்காக இரண்டு டாலர்கள் மற்றும் எழுபது காசுகள் சில்லறைகளாகவும் பத்து காசுகளாகவும் இருப்பதைக் கண்டபோது நான் எப்படி உணர்ந்தேன் என்று உங்களுக்கு ஒருபோதும் தெரியாது.

306 அவள் சொன்னாள், "இன்னொரு விஷயம்." நான் ஒருமுறை அவளுக்கு வாங்கிய காலுறைகளை (stockings) பற்றி அவள்

என்னிடம் சொன்னாள்... எனக்குக் காலுறைகள் எப்படி வாங்குவது என்று தெரியவில்லை, நான் அவற்றை சாக்ஸ் (socks) என்று அழைத்தேன், நான் தவறான வகையை வாங்கினேன். அது தவறான வகை என்று அவள் என்னிடம் சொன்னாள், அவள் அவற்றை என் அம்மாவுக்குக் கொடுத்தாள், ஏனென்றால் அது அவள் அணியும் வகை இல்லை.

அவள் சொன்னாள், "இன்னொரு விஷயம், நீ எனக்கு வாக்குறுதி அளிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்."

"அது என்ன?"

அவள் சொன்னாள், "நீ தனியாக (திருமணம் செய்யாமல்) இருக்க மாட்டாய் என்று."

நான் சொன்னேன், "ஓ, ஹோப், வேண்டாம், தயவுசெய்து. தயவுசெய்து என்னிடம் கேட்காதே, அன்பே."

307 அவள் சொன்னாள், "பார் பில்," அவள் சொன்னாள், "பரலோகத்தில் திருமணம் செய்து கொள்வதும் இல்லை, திருமணம் செய்து கொடுப்பதும் இல்லை." அவள் சொன்னாள்,

"நான் உன்னுடன் இரண்டு குழந்தைகளை விட்டுச் செல்கிறேன்." அவள் சொன்னாள், "எனக்குப் போவதற்கு வருத்தமில்லை, ஆனால் உன்னை விட்டுச் செல்ல எனக்கு வெறுப்பாக இருக்கிறது." சொன்னாள், "பில்லி பால் மற்றும் ஷரோனை விட்டுச் செல்ல எனக்கு வெறுப்பாக இருக்கிறது." அவள் சொன்னாள், "ஆனால் பில்லி, அவர்கள் வளர்ந்து, நீ ஊழியத்தில் இருந்து, அவர்கள் தூணிலிருந்து தூணுக்கு இழுக்கப்பட்டால்," அவள் சொன்னாள், "ஏதாவது ஒரு நல்ல பெண்ணைக் கண்டுபிடி, பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்ற ஒரு நல்ல பெண்ணை," சொன்னாள், "அவள் ஒரு தாயாக என் இடத்தில் இருக்கட்டும்."

308 இருபத்தி இரண்டு வயதுப் பெண், அப்படிப் போவதைப் பற்றி நான் நினைத்தேன். என்னால் அவளுக்கு வாக்குறுதி அளிக்க முடியவில்லை. நான் சொன்னேன், "அன்பே, நான்-நான்-என்னால் அப்படி வாக்குறுதி அளிக்க முடியாது. நான்-நான்-என்னால் அதைச் செய்ய முடியாது."

அவள் சொன்னாள், "நீ என்னை மகிழ்ச்சியில்லாமல் போக விடமாட்டாய் தானே?"

நான் சொன்னேன், "இல்லை." நான் சொன்னேன், "நான் என்னால் முடிந்ததைச் செய்வேன்."

309 அவள் சொன்னாள், "பில், நான்... அவர்கள் திரும்பி வருகிறார்கள்." சொன்னாள், "நான் சுயநினைவில்லாமல் இருக்கிறேன் என்று நினைக்காதே; நான் அப்படி இல்லை," அவள் சொன்னாள், "ஆனால் அவர்கள் நெருங்கி வருவதை நான் உணர்கிறேன். அவர்கள் என்னை அழைத்துச் செல்ல வருகிறார்கள்."

310 நான் பின்வாங்கி, அவளைப் பார்த்தேன், நான் சொன்னேன், "அன்பே, நீ போகிறாய் என்றால், சரி. நான் உன் உடலை இங்கே வால்நட் ரிட்ஜ் (Walnut Ridge) கல்லறைக்குக் கொண்டு செல்வேன், நான் ஒரு மேடு அமைப்பேன், நான் உன்னை அங்கே வைப்பேன்." நான் சொன்னேன், "நான் போவதற்கு முன் இயேசு வந்தால், நான் எங்காவது போர்க்களத்தில் பரிசுத்த ஆவி

சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருப்பேன்." நான் சொன்னேன், "நான் நித்திரை அடைந்தால், நான் உன் பக்கத்தில் இருப்பேன்." நான் சொன்னேன், "பார், அன்பே, உன்னுடன் என் கடைசிச் சந்திப்புக்காக, என் காதலியே," நான் சொன்னேன், "அந்தப் பெரிய முத்துப் போன்ற வெண்மையான நகரம் பரலோகத்திலிருந்து தேவனிடமிருந்து கீழே இறங்கி வரும்போது, சூரியனும் சந்திரனும் அங்கே ஒன்றாக, கறுப்பாக, இரத்தத்தைச் சொட்ட விட்டுக்கொண்டு நிற்கும்போது..."

311 கிறிஸ்தவர்கள் இறக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் நம்புவதில்லை. ஒரு கிறிஸ்தவன் இறக்கிறான் என்று உங்களால் எனக்கு நிரூபிக்க முடியாது. இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் பாவத்தை நீக்குகிறது; அது அதை மூடுவதில்லை. விசுவாசி இப்போது தேவனுடைய பிரசன்னத்திற்குச் செல்கிறான்.

312 நான் சொன்னேன், "அன்பே, நான் அந்த நாளில் நித்திரை அடைந்திருந்தால்; நான்-நான் விழித்திருந்தால், நீ முதலில் வருவாய், ஏனென்றால் கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலில் எழுந்திருப்பார்கள்." நான் சொன்னேன்,

"நீ வேகமாக நகர வாசலின் பக்கத்திற்கு ஓடி வா." நான் சொன்னேன், "ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, மற்றும் யாக்கோபு, மற்றும் அவர்கள் வருவதை நீ பார்க்கும்போது," நான் சொன்னேன், "நீ உன் குரலின் உச்சத்தில், 'பில், பில்,' என்று உன்னால் முடிந்த அளவு சத்தமாக என் பெயரைக் கத்த ஆரம்பி." நான் சொன்னேன், "நான் ஷரோனையும் பில்லியையும் கூட்டிச் சேர்த்துக் கொண்டு, நாம் உள்ளே நுழைவதற்கு முன்பு வாசலில் உன்னைச் சந்திப்பேன்."

313 அவள் என் கையைப் பிடித்தாள்; அவள் அதை இறுக்கினாள். நான் கீழே குனிந்து, அவளுக்குப் பிரியாவிடை முத்தம் கொடுத்தேன். அவள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டபோது அந்தத் தேவதைக் கண்கள் மீண்டும் என்னை ஏறிட்டுப் பார்த்தன, அவள் சொன்னாள், "நான் வாசலில் உனக்காகக் காத்திருப்பேன்."

314 தேவன் அவளுடைய விலையேறப் பெற்ற ஆத்துமாவை மகிமைக்கு எடுத்துக் கொண்டார். நான் அங்கே நின்று, கீழே பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். நான் என்ன செய்ய முடியும்? என் காதலி போய்விட்டாள், என் இதயத்தின் ஒரு பகுதி பிய்த்து எடுக்கப்பட்டது.

நான் வீட்டுக்குச் செல்ல அங்கிருந்து வெளியேறினேன்; அவளுடைய உடலைச் சவக்கிடங்குக்கு (undertaker's establishment) கொண்டு சென்றேன்; அவள் பதப்படுத்தப் பட்டாள் (embalmed). நான் வீட்டுக்குச் சென்றேன், தூங்க முயன்றேன்; என்னால் முடியவில்லை.

சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, ஒரு மனிதர் என்கதவைத் தட்டினார், "பில்லி?" என்றார்.

நான் சொன்னேன், "ஆம்."

சொன்னார், "இதை உன்னிடம் சொல்ல எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது."

நான் சொன்னேன், "ஆனால் சகோதரர் ஃபிராங்க், அவள் இறந்தபோது நான் அங்கேதானே இருந்தேன்."

அவர் சொன்னார், "அது இல்லை." சொன்னார், "உன் குழந்தையும் இறந்து கொண்டிருக்கிறது."

நான் சொன்னேன், "யார், பில்லியா?"

சொன்னார், "இல்லை, ஷேரோன்."

நான் சொன்னேன், "நிச்சயமாக இருக்காது."

315 சொன்னார், "டாக்டர் அடேர் இப்போதுதான் வந்து அவளை அழைத்துக் கொண்டு, மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு சென்றார், அவளுக்குக் காசநோய் மூளைக் காய்ச்சல் (tubercular meningitis) இருக்கிறது. எந்த வாய்ப்பும் இல்லை. இன்னும் சிறிது நேரத்தில் அவள் இறந்துவிடுவாள் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள்."

316 அவள் முற்றிலும் ஆரோக்கியமாக இருந்தாள். நான் என்னால் முடிந்த அளவு வேகமாக விரைந்தேன். அவர்கள் என்னைப் பிடித்து, ஒரு பழைய செவ்ரோலெட் டிரக்கில் உட்கார வைக்க வேண்டியிருந்தது, அவரும் அவருடைய பையனும். என்னால் என்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை; என் இதயம் உடைந்து கொண்டிருந்தது.

317 மருத்துவமனைக்குச் சென்றேன், உள்ளே சென்றேன். அங்கே ஒரு தாதி உட்கார்ந்திருந்தார், "இப்போது ரெவரெண்ட் பிரான்ஹாம், நீங்கள் அங்கே கீழே போக முடியாது. நாங்கள் அவளைத் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட வார்டில்

(isolated ward) வைத்திருக்கிறோம்," என்றார். சொன்னார், "நீங்கள் பில்லி பாலுக்கும் அதே நோயைக் கொடுத்துவிடுவீர்கள்." சொன்னார், "நீங்கள் போக முடியாது."

நான் சொன்னேன், "நான் என் குழந்தையைப் பார்த்தாக வேண்டும்."

318 அவள் சொன்னாள், "நீங்கள் போக முடியாது, ரெவரெண்ட் பிரான்ஹாம்; அது காசநோய் மூளைக்காய்ச்சல். அவள் அதைத் தன் தாயிடமிருந்து பெற்றிருக்கிறாள். அது தண்டு வடத்தில் இருக்கிறது, அவள் இப்போது இறந்து கொண்டிருக்கிறாள்." அவள் சொன்னாள், "நீங்கள் உள்ளே சென்றால்," சொன்னாள், "அது கு- ... உங்கள் பையனுக்குப் பரவும் ஆபத்து இருக்கிறது," சொன்னாள், "நீங்கள் உள்ளே செல்ல முடியாது." அவள் சொன்னாள், "அறைக்குச் செல்லுங்கள்."

319 நான் அறைக்குச் சென்றேன். அவள் கதவை மூடியபோது, நான் கதவின் பின்னால் சென்று அது இருந்த இடத்திற்கு நேராகக் கீழே சென்றேன். மிகவும் மோசமான மருத்துவமனை, நான் அங்கே பார்த்தேன், அவர்கள் ஒரு சிறிய

துணியை அவள் கண்களின் மேல்
 போட்டிருந்தார்கள், சிறிய "கொசு வலை
 (mosquito bar)," என்று நாங்கள் அழைப்பது.
 ஈக்கள் அவள் கண்களில் மொய்த்துக்
 கொண்டிருந்தன. அது அடித்தளத்தில்
 (basement) தனிமைப்படுத்தப்பட்ட வார்டில்
 இருந்தது. நான் உள்ளே சென்று என்
 குழந்தையைப் பார்த்தேன். அங்கே அவள்
 படுத்திருந்தாள், என் காதலி, அவளுடைய சிறிய
 பிஞ்சு நீலக் கண்கள் என்னை ஏறிட்டுப்
 பார்த்துக்கொண்டிருந்தன, அவளுடைய சிறிய
 கால், சிறிய கொழுத்த கால் அவளுடைய சிறிய
 கார்னரஸ் (corners) உடையுடன் அங்கே
 கிடந்தது, உங்களுக்குத் தெரியும். அவள்...
 அவளுடைய சிறிய கால் ஒரு சிறிய வலிப்பு
 வந்தது போல மேலும் கீழுமாக அசைந்து
 கொண்டிருந்தது, அவளுடைய சிறிய கை
 என்னை நோக்கி அசைப்பது போல இருந்தது.
 நான் சொன்னேன், "ஷேரோன், அப்பாவைத்
 தெரியுமா?"

320 அவளுடைய சிறிய உதடு துடிக்கத்
 தொடங்கியது. அவள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்
 கொண்டிருந்ததால் அந்தச் சிறிய நீலக் கண்களில்

ஒன்று குறுக்காகத் (crossed over) திரும்பியது. ஓ, ஆச்சரியம். நான் நினைக்கும்போது... ஒரு மாறுக்கண் (cross-eyed) குழந்தையைப் பார்ப்பதை என்னால் தாங்க முடியாது. உங்களுக்குத் தெரியும், சில நேரங்களில் வாசனை திரவியத்தைக் கொண்டுவருவதற்குத் தேவன் ஒரு மலரை நசுக்க வேண்டியிருக்கிறது. நான்... நான் ஒரு மாறுக்கண் குழந்தையைப் பார்க்கும்போதெல்லாம், நான் அதை நினைக்கிறேன். தேவன் குணமாக்காத ஒன்றை நான் இதுவரை பார்த்ததில்லை. அந்தச் சிறிய கண் அப்படித் திரும்புவதை நான் கவனித்தேன்.

321 நான் நினைத்தேன், "ஓ தேவனே." நான் என் முகங்குப்புற விழுந்தேன், நான் சொன்னேன், "தேவனே, தயவுசெய்து அவளை எடுத்துக்கொள்ளாதீர். ஓ தேவனே, நீர்...?" நான் சொன்னேன், "என்னை முதலில் எடுத்துக் கொள்ளும். என்னை இறக்கவிடும். நான்தான் மீறினவன்." ஆனால் உங்கள் இதயத்தை எப்படித் தொடுவது என்று தேவனுக்குத் தெரியும். ஆம், அவருக்குத் தெரியும்.

322 நான் சொன்னேன், "நான்தான் தவறு செய்தவன், ஆண்டவரே. ஓ, என் குழந்தையை

எடுத்துக்கொள்ளாதீர். என்னை எடுத்துக் கொள்ளும், ஆண்டவரே. என் மனைவி அங்கே சவக்கிடங்கில் கிடக்கிறாள், இங்கே நீர் என் குழந்தையை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறீர். தயவுசெய்து அதைச் செய்யாதீர், ஆண்டவரே. நான்-நான் உமக்கு ஊழியம் செய்திருக்கிறேன்; உமக்குப்பதிலாக வேறொருவருக்குச் செவி கொடுத்ததற்காக நான் என்னைக் குறித்து வெட்கப்படுகிறேன். நான் அதை மீண்டும் ஒருபோதும் செய்ய மாட்டேன், ஆண்டவரே. நான்-நான் உமக்காக வாழ்வேன், நீர் நான் செய்ய விரும்பும் அனைத்தையும் செய்வேன். அந்த மக்கள் பயனற்றவர்கள் (back-wash) அல்ல, அவர்கள் குப்பை அல்ல." நான் சொன்னேன், "நான் போவேன். யார் என்னை புனித-உருளிகள் (holy-roller) என்று அழைத்தாலும் அல்லது அவர்கள் என்ன செய்தாலும் எனக்குக் கவலையில்லை. நீர் என் குழந்தையை வாழ அனுமதித்தால் நான் உமக்கு ஊழியம் செய்வேன், ஆண்டவரே. தயவுசெய்து செய்யும்," அதுபோலக் கெஞ்சினேன்.

323 நான் கீழே பார்த்தேன். அவள் கிடந்த இடத்திற்கு நேராக நான் கீழே பார்த்தபோது,

இதோ ஒரு கருப்புத் தாள் கீழே இறங்கி வந்தது. அதுதான் என்று எனக்குத் தெரிந்தது. அவள் போகிறாள் என்று எனக்குத் தெரிந்தது. நான் அவளை அப்படிப் பார்த்தேன். அவளுடைய சிறிய வாய் திறக்க ஆரம்பித்தது. அவளுடைய கண் குறுக்காகத் திரும்பியிருந்தது. நான் சொன்னேன், "ஷாரி (Sharry), அப்பாவைத் தெரியுமா, அன்பே?" அவள் ஒரு சிறிய விசித்திரமான சத்தத்தை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தாள். நான் என் கையை அவள் தலையின் மேல் வைத்தேன்.

324 அப்போது சாத்தான் என்னிடம் வந்து, "இப்போது அவரை நம்புவாயா?" என்றான். நான் என் கையை அவள் தலையின் மேல் வைத்தேன், நான் சொன்னேன், "தேவனே, நீர் அவளை எனக்குக் கொடுத்தீர்; நீர் அவளை என்னிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்கிறீர். கர்த்தருடைய நாமம் ஸ்தோத்திரிக்கப்படுவதாக." சொன்னேன், "தேவனே, என்னால் உம்மை மறுக்க முடியாது; நீர் அநீதியானவர் என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. இந்தத் தண்டனை அனைத்திற்கும் நான் தகுதியானவன். நீர் இன்னும் நீதியுள்ளவர், நான் இன்னும் உம்மை

நேசிக்கிறேன். நான் இன்னும் என் முழு இருதயத்தோடும் உமக்கு ஊழியம் செய்வேன். இப்போது, என் குழந்தைக்காக, ஆண்டவரே, நான் உம்மிடம் கெஞ்சினேன்; நான் அவளை வைத்துக் கொள்ளும்படி உம்மிடம் முயற்சித்தேன், ஆனாலும் என் சித்தமல்ல, உமது சித்தம் ஆகக்கடவது."

325 அப்போது என் மனித பலம் என்னை விட்டு நீங்குவதையும், என் உடல் தரையில் சரிவதையும் நான் உணர்ந்தேன்; நான் படுக்கையின் ஓரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டேன். தேவனுடைய தூதர்கள் வந்து அவளுடைய சிறிய ஆத்துமாவை எடுத்து அவளுடைய தாயிடம் கொண்டு சென்றார்கள்.

326 நான் அவளுடைய சிறிய உடலை எடுத்து, தாயின் கையில் வைத்தேன்; அங்கே நான் பார்த்தேன், ஓ, ஆச்சரியம். அவளைக் கல்லறைக்கு எடுத்துச் சென்று, கீழே இறக்கினோம். சகோதரர் ஸ்மித், மெத்தடிஸ்ட் பிரசங்கியார் அங்கே நின்று, அவளுடைய இறுதிச் சடங்கை நடத்தினார், என் மீது கையைப் போட்டு, மண் கட்டிகளை எடுத்து, சுவப்பெட்டியின் மேல் தூவி, "சாம்பல்

சாம்பலுடனும், மண் மண்ணுடனும், பூமி பூமியுடனும்" என்றார். என் இதயமும் அதனுள்ளே சென்றது: என் காதலி, என் குழந்தை.

327 பின்னர் பில்லி பால் நோய்வாய்ப்பட்டான். அவன் மரணத் தறுவாயில் கிடந்தான், பதினெட்டு மாதக் குழந்தை. அவன் தன் தாயைக் கடைசியாகப் பார்த்தபோது (நான் நின்று கொண்டிருந்தேன், என் பழைய பேஸ்பால் தொப்பியை அணிந்து கொண்டு, முற்றத்தில், அதுபோல), அவள் ஆம்புலன்ஸில் கீழே செல்லும்போது, அவளுடைய எலும்பான கையை அசைத்து, "என் குழந்தை. என் குழந்தை," என்று சொன்னாள். சிறிய பையன் முற்றத்தில் நின்று கொண்டிருந்தான்... எனக்குத் தெரியும்... மன்னிக்கவும். அவள்... நீங்கள் தெருவில் செல்லும்போது, பில்லி என் அம்மாவின் வீட்டில் இருந்தான், அவன் அவளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான், உள்ளே செல்வது தன் தாய் என்றும், அவள் தன் மரணத்தை நோக்கிச் செல்கிறாள் என்றும் அவனுக்குத் தெரியாது; அவள் ஆம்புலன்ஸ் ஜன்னல் வழியாக

முற்றத்திலிருந்த தன் குழந்தைக்குக் கையசைக்க முயன்றாள்; பாவம் அந்தச் சிறு பையன்.

328 நான் கீழே பார்த்தேன். அவர்கள் அவளை அடக்கம் செய்தார்கள். அந்த மரங்களின் வழியாக ஒரு மெல்லிய குரல் கிசுகிசப்பதைப் போலத் தோன்றியது:

நதிக்கு அப்பால் ஒரு தேசம் இருக்கிறது,

அதை இனிய நித்தியம் என்று அழைக்கிறார்கள்,

விசுவாசத்தின் மூலம் மட்டுமே நாம் அந்தக் கரையை அடைய முடியும்;

ஒவ்வொருவராக நாம் அந்த வாசலை அடைவோம்,

அங்கே அழியாதவர்களுடன் வசிப்போம்,

என்றாவது ஒரு நாள் அவர்கள் உங்களுக்காகவும் எனக்காகவும் அந்தப் பொன் மணிகளை ஒலிப்பார்கள்.

329 சமீபத்தில், ஈஸ்டர் அன்று ஒரு பூவை வைப்பதற்காகப் பில்லியை கல்லறைக்குக் கீழே

அழைத்துச் சென்றேன். அந்தச் சிறு பையன் ஒரு பூவை வைத்துக்கொண்டிருந்தான். நாங்கள் வந்தோம், அம்மாவின் கல்லறைக்கு அருகில் வந்தோம், விடியற்காலை நேரம். அந்தச் சிறு பையன் நான் செய்தது போலவே தன் தொப்பியை கழற்றுவதைப் பார்த்தேன், நாங்கள் பூவை அம்மாவின் மற்றும் குழந்தையின் கல்லறையில் வைத்தோம். நாங்கள் முழங்கால் படியிடத் தொடங்கினோம்.

330 நான் என் கையை அவன் மேல் போட்டேன். நான் சொன்னேன், "செல்ல மகனே, நான் உனக்குத் தாய் மற்றும் தந்தை ஆகிய இருவருமாக இருந்திருக்கிறேன்." பல ஆண்டுகளாக நான் தனியாகவே வாழ்ந்தேன். அவனுடைய பால் பாட்டில்களைச் சூடாக வைத்திருக்க இங்கே என் கோட்டுக்குள் வைத்துக்கொள்வேன், இரவில் என் தலை அவனுடைய பாலைச் சூடாக வைத்திருக்க என் தலையணைக்கு அடியில் வைப்பேன். நான் சொன்னேன், "நீ ஒரு நல்ல பையனாக வளர்வதற்கு என்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்திருக்கிறேன்." நான் சொன்னேன், "அம்மாவும் தங்கையும் வந்த பூமியின் மண்

அங்கே கிடக்கிறது. ஆனால் செல்ல மகனே, இந்தத் திரைக்கு அப்பால் எருசலேமில், ஒரு காலி கல்லறை இருக்கிறது. கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள், என்றாவது ஒரு நாள் அவர்கள் அந்தக் கல்லறையிலிருந்து வெளிவருவார்கள்."

நாங்கள், அந்தச் சிறு பையன் தேம்பிக் கொண்டே, கல்லறையில் முழங்கால்படியிட்டு ஜெபித்தோம்.

331 அதற்குப் பிறகு நான் வேலைக்குச் செல்ல முயன்றது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, நான் நினைத்தேன்... ஓ, வீட்டைப் போல ஒரு இடம் இல்லை. உங்கள் குடும்பம் சிதறடிக்கப்பட்டால், அதன் இடத்தை நிரப்ப வேறொரு இடம் இருக்காது. எனக்கு எங்கும் சமாதானம் கிடைக்கவில்லை. ஒரு நாள், நான் தற்கொலை செய்துகொள்ளத் தயாராக இருந்தேன். நான் அறைக்குள் சென்றபோது, என்னால் இனி தாங்க முடியவில்லை. அது வெறுமனே...

332 நான் எழுந்தேன், நான் ஒரு மின் கம்பம் ஏறும் ஊழியராக (lineman) இருந்தேன், நான் ஒரு கம்பத்தின் மேல் ஏறினேன். ஒரு நாள்

காலை, நான் "தொலைதூர மலையில் ஒரு பழைய சிலுவை நின்றது" (On the hill far away stood an old rugged Cross) என்று பாடிக் கொண்டிருந்தேன். நான் தற்செயலாகப் பார்த்தேன். அந்தக் கம்பத்திலிருந்த குறுக்குக் கட்டை (cross arm), நான் என் பாதுகாப்பு பெல்ட்டில் (safety) தொங்கிக் கொண்டிருந்த போது; அந்த மலைச்சரிவில் அந்தக் கம்பம் இருந்த இடத்தில் என் நிழல் விழுந்திருந்தது, அது ஏதோ ஒரு வகையில் சிலுவையைப் போலத் தெரிந்தது.

நான் நினைத்தேன், "ஆம், என் பாவங்கள்தான் அவரை அங்கே தொங்கவிட்டன."

நான் மறுபக்கம் பார்த்தேன், நான் சொன்னேன், "ஓ தேவனே, என்னால் இனி இதைத் தாங்க முடியாது."

333 நான் சொன்னேன், "ஷரோன் ரோஸ், அன்பே, அப்பா இன்று காலை உன்னைப் பார்க்க வருகிறேன்." நான் என் கையுறையைக் கழற்றினேன். இங்கே உள்ள லைன் மேன்களுக்குத் தெரியும்: இரண்டாயிரத்து

முன்னூறு வோல்ட் மின்சாரம் தாங்கக்கூடிய கையுறை. நான் என் ரப்பர் கையுறையைக் கழற்றினேன். எனக்குப் பக்கத்திலேயே பிரதான மின் கம்பி (primary line) ஓடிக் கொண்டிருந்தது, இரண்டாயிரத்து முன்னூறு வோல்ட்: அதைத் தொட்டால், உங்கள் உடலில் உள்ள ஒவ்வொரு எலும்பும் உடைந்துவிடும். நான் சொன்னேன், "ஷேரான், அன்பே, நான் சொல்வது கேட்கிறதா? அப்பா இன்று காலை உன்னைப் பார்க்க வீட்டுக்கு வருகிறேன்." பிறகு நான் என் கையுறையைக் கழற்றினேன்.

நான் சொன்னேன், "தேவனே, இது ஒரு கோழைத்தனமான செயல், ஆனால் நான்..." [ஒலி நாடாவில் காலியிடம்]...?...

நான் கடந்து சென்றேன், நான் எப்போதும் ஒரு கனவானாக இருக்க முயன்றது போல. நான் என் தொப்பியை கழற்றினேன், நான் சொன்னேன், "எப்படி இருக்கிறீர்கள், இளம் பெண்ணே?"

அவள் சொன்னாள், "ஹலோ, அப்பா."

நான் சொன்னேன், "அப்பாவா? ஏன்," நான் சொன்னேன், "எனக்கு உன் வயதுதான்

இருக்கும். நான் எப்படி உனக்கு அப்பாவாக இருக்க முடியும்?"

அவள் சொன்னாள், "அப்பா, நீங்கள் எங்கே இருக்கிறீர்கள் என்று உங்களுக்குப் புரியவில்லை." சொன்னாள், "இது பரலோகம்."

அவள் சொன்னாள், "என் சகோதரன், பில்லி பால் எங்கே?"

நான் சொன்னேன், "இது என்ன?"

அவள் சொன்னாள், "அப்பா, கீழே பூமியில் நான் உங்கள் குட்டி ஷரோன் ரோஸாக இருந்தேன்."

நான் சொன்னேன், "ஷரோன்? நீ ஒரு பெண்ணாக இருக்கிறாயா?"

அவள் சொன்னாள், "ஆம். அப்பா, இங்கே சிறிய குழந்தைகள் இருப்பதில்லை," சொன்னாள், "நாங்கள் அனைவரும் ஒரே வயதில் இருக்கிறோம்." சொன்னாள், "அம்மா உங்களைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறாள்."

நான் சொன்னேன், "அம்மா எங்கே இருக்கிறாள்?"

அவள் சொன்னாள், "மேலே உங்கள் புதிய வீட்டில்."

நான் சொன்னேன், "புதிய வீடா?" நான் சொன்னேன், "ஏன், எனக்கு வீடே இல்லை, அன்பே." நான் சொன்னேன், "பிரான்ஹாம் களுக்கு வீடுகள் இல்லை. அவர்கள் நாடோடிகள்."

அவள் சொன்னாள், "ஆனால் அப்பா, உங்களுக்கு இங்கே ஒரு வீடு இருக்கிறது." அவள் சொன்னாள், "இந்த வழியில் திரும்புங்கள்."

334 நான் பார்த்தேன். ஒரு மலையைப் போலத் தெரிந்தது, ஒரு பெரிய மாளிகை அமைந்திருந்தது; எல்லா இடங்களிலும், தேவனுடைய ஒளி அதைச் சுற்றிலும் இருந்து மேலெழும்பி வந்தது. அவள் சொன்னாள், "அம்மா உங்களுக்காக அங்கே மேலே காத்துக்கொண்டிருக்கிறாள், அப்பா." நான்...

அவள் சொன்னாள், "நான் பில்லி பாலுக்காகக் காத்திருக்கப் போகிறேன். அம்மா உங்களைப் பார்க்க விரும்புகிறாள்."

335 நான் படிகளில், அதுபோல, வேகமாக ஓட ஆரம்பித்தேன். நான் மேலே சென்றபோது, வழக்கம்போல, அங்கே அவள் நின்றாள், இனி நோய்வாய்ப் பட்டிருக்கவில்லை: அழகாக இருந்தாள். அவளுடைய கருமையான தலைமுடி அவள் தோள்கள் வரை தொங்கிக் கொண்டிருந்தது, அவளுடைய கருமையான துடிப்பான கண்கள் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன, வெண்ணிற ஆடை அணிந்திருந்தாள். அவள் தன் கைகளை நீட்டி, "பில்" என்றாள்.

நான் மிக வேகமாக ஓடிச் சென்று, அவள் காலடியில் விழுந்து, அவள் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு, "அன்பே, எனக்கு இது புரியவில்லை" என்று சொன்னேன்.

அவள் சொன்னாள், "எழுந்து நில், அன்பே." நான் எழுந்து நின்றேன். அவள் சொன்னாள், "பார்."

நான் சொன்னேன், "நான் ஷரோனைப் பார்த்தேன். அன்பே, அவள் ஒரு அழகான பெண்."

அவள் சொன்னாள், "ஆம், அவள் அழகாக இருக்கிறாள்." சொன்னாள், "அவள் பில்லிக்காகக் காத்திருக்கிறாள்."

நான் சொன்னேன், "ஹோப், எனக்கு-எனக்கு இதெல்லாம் புரியவில்லை."

336 அவள் சொன்னாள், "உனக்குப் புரியாது என்று எனக்குத் தெரியும், ஆனால் சிறிது நேரத்தில் நீ விழித்துக்கொள்வாய், உனக்குப் புரியும்." சொன்னாள், "பில், நீ கவலைப்பட்டே சாகிறாய்." சொன்னாள், "ஷரோனையும் என்னையும் பற்றிக் கவலைப்படாதே. நாங்கள் உன்னை விட நன்றாக இருக்கிறோம்." சொன்னாள், "எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது." சொன்னாள், "நீ போய் வாக்குறுதி அளித்ததைச் செய்."

நான் சொன்னேன், "சரி, ஹோப், எனக்கு இதையெல்லாம் பற்றிப் புரியவில்லை."

அவள் சொன்னாள், "நீ உட்கார மாட்டாயா?"

நான் பார்த்தேன், அங்கே ஒரு பெரிய மோரிஸ் நாற்காலி (Morris chair - சாய்வு

நாற்காலி) இருந்தது. நான் அவளைப் பார்த்தேன்.

அவள் சொன்னாள், "உனக்கு நினைவிருக்கிறது, இல்லையா?"

நான் சொன்னேன், "ஆம்."

337 ஒரு முறை, நான் பிரசங்கம் செய்தபோது, நான் நாள் முழுவதும் வேலை செய்துவிட்டு ஒவ்வொரு இரவும் பிரசங்கிப்பேன், நான் வீட்டுக்கு வரும்போது, எனக்கு ஒய்வெடுக்க ஒரு இடம் தேவைப்பட்டது. நான் ஒரு பழைய மோரிஸ் நாற்காலியை வாங்கினேன், அதற்காகப் பதினைந்து டாலர்கள் கொடுத்தேன். நான் ஒரு டாலர் முன்பணம் செலுத்தினேன், வாரம் ஒரு முறை ஒரு டாலர் செலுத்தினேன். நான் ஐந்து அல்லது ஆறு டாலர்கள் செலுத்தியிருந்தேன், என்னால் தவணைத் தொகையைச் செலுத்த முடியவில்லை. ஒரு நாள் நான் வீட்டுக்கு வந்தபோது, என்னிடம் ஒரு கடன் வசூல் அறிவிப்பு (dun) இருப்பதாக அவள் சொன்னாள். எங்களால் தவணைத் தொகையைச் செலுத்த முடியவில்லை. நான் அதைத் திருப்பிக்

கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. நான்... வீட்டில் எங்களிடம் இருந்த ஒரே மதிப்புள்ள அறைகலன் (furniture) அதுதான். நாங்கள் அதில் மூன்றில் ஒரு பங்கைச் செலுத்தியிருந்தோம்.

338 அன்று மாலை நான் உள்ளே வந்தபோது, அவள் ஒரு தேவதையாக இருந்தாள், அவளுக்குத் தெரியும், அவள் எனக்காக ஒரு செர்ரி பை (cherry pie) சுட்டிருந்தாள்; எனக்கு அது எவ்வளவு பிடிக்கும் என்று அவளுக்குத் தெரியும், அவள் எனக்காக ஒரு செர்ரி பை சுட்டிருந்தாள். அவள் சொன்னாள், சிறு பையன்களைக் கொண்டு அவள்... சில மீன்பிடிப் புழுக்களைத் தோண்டி எடுத்திருப்பதாகச் சொன்னாள். நாங்கள் ஆற்றுக்கு மீன்பிடிக்கச் செல்லவிருந்தோம், அவள் என்னிடம் எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்...

339 ஏதோ தவறு இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரிந்தது. இரவு உணவிற்குப் பிறகு, அவள் சொன்னாள், "இப்போது, நாம் உடனே ஆற்றுக்குச் செல்வோம், பில்." அவளுக்கு மீன் பிடிப்பது பிடிக்காது, ஆனால் எனக்குப்

பிடிக்கும் என்று அவளுக்குத் தெரியும். எனவே அவள் சொன்னாள், "நாம் ஆற்றுக்குச் செல்வோம்."

நான் சொன்னேன், "அன்பே, இன்று என்ன நடந்தது?"

அவள் சொன்னாள், "ஒன்றும் இல்லை."

அவளுடைய அந்தப் பெரிய கண்களில் கண்ணீரைக் காண முடிந்தது. ஏதோ தவறு இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரிந்தது. நான் சொன்னேன், "நாம் முன் அறைக்குச் செல்வோம்." ஏதோ தவறு என்று நினைத்தேன்.

340 அவர்கள்... வந்து அதை எடுத்துச் செல்லும்படி நான் ஏற்கனவே அவர்களுக்குச் செய்தி அனுப்பியிருந்தேன், எனவே அவர்கள் என் நாற்காலியை எடுத்துச் சென்றிருந்தார்கள். நான் கதவுக்கருகே சென்றபோது அவள் என்னைப் பார்த்தாள், அவள் என் மேல் கைகளைப் போட்டு, "பில், நான் மிகவும் முயற்சி செய்தேன், அன்பே. நான்-நான்-நான் முயற்சி செய்தேன். அது..." என்றாள்.

341 நான் சொன்னேன், "இல்லை, என் அன்பே, அது உன் தவறு இல்லை. ஆனால் இந்த நாட்களில் காரியங்கள் மாறும், என்றாவது ஒரு நாள் தேவன் ஒரு வழியை உண்டாக்குவார், நமக்கு ஒரு நல்ல நாற்காலி கிடைக்கும். அதை நீ நம்பவில்லையா?"

அவள் சொன்னாள், "நாம் பெறுவோம் என்று நம்புகிறேன், பில்."

சரியாக அப்போது, இந்தக் கனவில் அவள் ஒரு பெரிய நாற்காலியைச் சுட்டிக்காட்டினாள். பிறகு அவள் என்னைப் பார்த்தாள், நான் சொன்னேன், "உனக்கு அந்த நாற்காலி நினைவிருக்கிறதா?"

அவள் சொன்னாள், "ஆம்." அவள் சொன்னாள், "ஆனால் அன்பே, அவர்கள் இதை ஒருபோதும் வந்து எடுத்துச் செல்ல மாட்டார்கள். இதற்கு ஏற்கனவே பணம் செலுத்தப்பட்டுவிட்டது. அவர்கள் ஒருபோதும் இதற்கு வரமாட்டார்கள்."

342 எனக்குத் தெரியும், என் கிறிஸ்தவ நண்பனே, வானங்களுக்கு அப்பால் எங்கேயோ, என்னுடைய இந்த அழிவுள்ள வாழ்க்கை

நாளைய தினத்திற்குள் மறையும்போது, அந்த நதிக்கு அப்பால் எனக்கு இளைப்பாறுதல் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியும். எனக்கு அங்கே ஒரு நாற்காலி இருக்கிறது, ஒரு வீடு, ஒரு இடம் இருக்கிறது.

343 நான் என் முழு இருதயத்தோடும் அவரை நேசிக்கிறேன், அது உண்மையில் என் முழு இருதயத்தோடும். வாழ்க்கையில் நான் செய்த துக்ககரமான தவறுகள், நீங்கள் அவற்றைப் படிக்கற்களாக (stepping stones) இருக்க விடுங்கள்.

344 என் நேரம் முடிந்துவிட்டது. நீங்கள் இதைச் செய்வீர்களா: நீங்கள் இன்னும் தேவனுடன் சமாதானம் ஆகவில்லை என்றால், என்றாவது ஒரு நாள்... ஒருவேளை உங்கள் அனுபவம் என்னுடையதைப் போல இல்லாமல் இருக்கலாம். அது அப்படி இருக்கவில்லை என்று நம்புகிறேன். ஆனால் நினைவில் கொள்ளுங்கள், இங்கிருக்கும் ஒவ்வொரு மனிதனும், என்றாவது ஒரு நாள் அங்கே தேவனைச் சந்தித்தாக வேண்டும். நான் அவளுடைய உதடுகளில் கொடுத்த கடைசி முத்தத்தை நினைவுகூருகிறேன். நான் இங்கே

நிற்பது எவ்வளவு உறுதியோ, அவ்வளவு நிச்சயமாக என்றாவது ஒரு நாள் நான் அவளை அங்கே சந்திப்பேன். தேவனுடைய கிருபை என்னை மீட்டது; அது என்னை நாளுக்கு நாள் காக்கிறது. நான் இங்கே வாழ்கிறேன்...

345 ஒரு பெண்மணி என்னிடம் சொன்னார், வெகு நாட்களுக்கு முன்பு அல்ல, சுமார் ஒன்று அல்லது இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு, அவர் சொன்னார், "சகோதரர் பிரான்ஹாம், உலகத்தில் எப்போது, நீங்கள் வீட்டில் இருக்கும்போது, நோயாளிகள் உள்ளே குவிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், நீங்கள் இங்கே கூட்டங்களில் வெளியே இருக்கும்போது, உங்களுக்கு எப்போதுதான் ஓய்வு கிடைக்கிறது?"

346 சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு... நீங்கள் அங்கே பின்னால் உள்ள புத்தகத்தில் பார்த்தால், நான் அதே மனிதன் என்று உங்களுக்குத் தெரியாது. எனது முதல் பெரிய கூட்டத்திற்குப் பிறகு நான் வீட்டுக்குத் திரும்பியபோது, என் குழந்தை கூட என்னைப் பார்த்துப் பயந்து என்னிடமிருந்து ஓடிவிட்டது. என் தலைமுடி பெரும்பாலானவை கொட்டிப்போயிருந்தன. என் தோள்கள் சுருங்கிப்போயிருந்தன. ஏதோ

நடந்திருந்தது. என்ன விஷயம்? தேவனுடைய தரிசனத்தின் வெளிப்பாட்டினால் அது நகர்கிறது, அது தினந்தோறும் என் உயிரை உறிஞ்சுகிறது என்று எனக்குத் தெரியும்.

347 நான் மறுநாள் பார்த்தேன், நான் நின்று, என் சவரக்கத்தியைப் (razor) பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தேன். நான் நினைத்தேன், "ஓ, இந்தச் சில வருடங்கள் உனக்குள் இவ்வளவு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது எப்படி, பையனே?" ஆனால் இந்த நாட்களில் நான் மறுபக்கத்திற்குச் செல்லும்போது, காரியங்கள் அப்போது வித்தியாசமாக இருக்கும்.

348 நான் உங்களை நேசிக்கிறேன். உங்களுக்கு உதவ என்னால் முடிந்ததைச் செய்ய நான் இங்கே இந்த ஹம்மண்ட், இந்தியானா (Hammond, Indiana) இடத்தில் இருக்கிறேன். நான் உங்களுடன் ஜெபிக்க இங்கே இருக்கிறேன்; என்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்ய நான் இங்கே இருக்கிறேன். இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கும்படி மக்களைக் கொண்டுவர நான் என் முழு ஆத்துமாவோடும் பிரயாசப்படுவதை நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள்; அந்த மகிமையான நாளில் நான் அவருக்கு முன்பாக

அங்கே வரும்போது, நான் திரும்பிப் பார்த்து, இந்த முழுக் கூட்ட மக்களும் அங்கே நிற்பதைப் பார்த்து, "ஆண்டவராகிய இயேசுவே, என்னால் முடிந்த சிறந்ததை நான் செய்தேன்" என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

349 "நல்லது, உத்தமமும் உண்மையுமுள்ள ஊழியக்காரனே: உன் எஜமானுடைய சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசி," என்று அவர் சொல்வதைக் கேட்பதற்கு, நான் என்றாவது ஒரு நாள் அங்கே இருக்க எதிர்பார்க்கிறேன். இந்த நாட்களில் அது முடியும்போது, நான்-நான் முடித்திருப்பேன், நான் அவருக்கு முன்பாக நிற்க வேண்டும். நாம் ஒரு கணம் தலைகளைத் தாழ்த்துவோம்.

350 பரலோகப் பிதாவே, நான் பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது, இன்றிரவு எனக்கு ஒரு ஆராதனை இருக்கிறது என்பதை அறிந்து, மக்களுக்கு ஊழியம் செய்ய என்னிடம் உள்ள எல்லாவற்றையும் கொண்டு என்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து இங்கே நிற்கிறேன். வாழ்க்கைப் பயணத்தில் அந்தப் பாதையை நினைத்துப் பார்க்கும்போது, எல்லாத் துக்கங்கள், மற்றும்

மனவேதனைகள், மற்றும் பசிகள், மற்றும் தவறுகள்.

351 தேவனே, வாழ்க்கையின் குறுக்குச் சாலையில் அடியெடுத்து வைக்கும் ஒரு இளைஞன் அல்லது ஒரு இளம் பெண் இன்று இங்கே அமர்ந்திருக்கலாம். தங்கள் வாழ்நாளில் பெரும்பகுதியைச் செலவழித்தும் உம்மை இன்னும் ஏற்றுக்கொள்ளாத ஒரு ஆணோ அல்லது பெண்ணோ இருக்கலாம்.

352 நான் என் அன்புக்குரியவரின் கல்லறைக்கு நடந்து சென்று அங்கே படுத்திருக்கும் போது, இதை அறிந்து நான் எவ்வளவு நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன்: அது பூமியில் விழுந்த ஒரு கோதுமை மணியைப் (corn of wheat) போன்றது, அதற்குள்ளே அழியாத ஜீவ வித்து (germ of immortal life) இருக்கிறது, குமாரன் வரும்போது, அதுவும் வரும். தேவகுமாரன் தமது நீதியை பூமியின் மேல் பிரகாசிப்பிக்கும்போது, என் குட்டி ஷரோன் ரோஸ் எழுந்திருப்பாள், அப்போது நான் அவளை என் கைகளில் அணைத்துக் கொண்டு, "அன்புக் குழந்தையே, தேவனுக்கு எது சிறந்தது என்று தெரியும். உன்னைப்

பராமரிக்க எனக்கு வழி இல்லை என்று அவருக்குத் தெரியும். எது சிறந்தது என்று அவருக்குத் தெரியும். ஒருவேளை நீ வெளியே சென்று இந்த வழிப்போக்கர் விடுதிகளிலோ (roadhouses), அல்லது ஏதோ ஒன்றிலோ இருந்திருக்கலாம், சில நவீன பெண்களைப் போல இருந்திருக்கலாம். அவர் உன்னை எடுத்துக்கொண்டார். இப்போது நீ எங்கே இருக்கிறாய் என்று எனக்குத் தெரியும், அன்பே: அம்மாவுடன் இருக்கிறாய். என்றாவது ஒரு நாள் அப்பா வருவார்" என்று சொல்வேன்.

353 ஓ தேவனே, உம்முடைய ஊழியனாக இன்று நான் ஜெபிக்கிறேன், இந்த நேரத்தில் உம்மை அறியாத அந்த நபர் இங்கே இருந்தால், அவர்கள், "இதுதான் அந்தத் துக்கங்கள் அனைத்தையும் நான் கடந்து செல்லப்போகும் (bypass) நேரம். நான் கிறிஸ்துவை என் இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ளப் போகிறேன். நான் அவருடைய ஆவியால் நிரப்பப்படப் போகிறேன், நான் உமக்காக வாழப்போகிறேன்" என்று சொல்லும்படி ஜெபிக்கிறேன். உம்மை அறியாத ஒரு இளம் தம்பதிகள் இங்கே இருந்தால், ஆண்டவரே, இது அவர்கள்

தீர்மானிக்கும் நேரமாக இருக்க வேண்டும் என்று ஜெபிக்கிறேன். பிதாவே, அதை அருளும்.

354 ஆண்டவரே, ஒரு குழந்தையைப் போல இருப்பதற்காக என்னை மன்னியும், ஆனால் பழைய காலத்தின் நினைவுகள், அந்த வியர்வை, மற்றும் கண்ணீர், மற்றும் உழைப்புகள், மற்றும் மனவேதனைகள், மற்றும் மரணம், மற்றும் பசி நிறைந்த அந்தத் துக்ககரமான நாட்கள். தேவனே, உம்முடைய ஆவியானவர் இப்போது சில இருதயங்களில் சமாதானத்தைப் பேசுவாராக.

355 நாம் தலைகளைத் தாழ்த்தியிருக்கும் வேளையில், இந்த நேரத்தில் ஒரு கிறிஸ்தவராக மாற விரும்பும் யாராவது இந்தக் கட்டிடத்தில் இருந்தால், நீங்கள் உங்கள் கையை உயர்த்துவீர்களா? "சகோதரர் பிரான்ஹாம், தேவன் உங்கள் ஜெபத்தைக் கேட்கிறார் என்று நான் நம்புகிறேன். எனக்காக ஜெபியுங்கள். நான் இப்போது கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்" என்று சொல்லுங்கள்.

356 தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, உங்களை, உங்களை, இங்கே கீழே தளத்தில்

உள்ள யாரோ ஒருவரை மீண்டும்
 ஆசீர்வதிப்பாராக. தனிப்பட்ட இரட்சகராகக்
 கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிற,
 ஜெபத்தில் நினைவுகூரப்பட விரும்புகிற,
 தேவன் என் ஜெபத்தைக் கேட்கிறார் என்று
 நம்புகிற வேறொருவர், நீங்கள் முன்னே
 வருவீர்களா? நீங்கள் முதலில் உங்கள் கையை
 உயர்த்துவீர்களா?

357 எனக்கு இடதுபுறம் உள்ள
 மேல்மாடங்களில் (balconies), கிறிஸ்துவை
 ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பும் ஒரு பாவி அங்கே
 இருக்கிறாரா? நீங்கள் தேவனுடைய
 அற்புதங்களைப் பார்த்து, தேவன் என்
 ஜெபத்திற்குப் பதிலளிக்கிறார் என்பதைப்
 பார்த்தால், நீங்கள் இப்போது அவரை உங்கள்
 இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்வீர்களா, அதை
 நம்புவீர்களா? ஒரு வார்த்தை ஜெபத்தில் நான்
 உங்களை நினைவுகூருவேன். உங்கள் கையை
 உயர்த்துவீர்களா? நீங்கள் அங்கே
 அமர்ந்திருக்கும் போது. நீங்கள் அனைவரும்
 கிறிஸ்தவர்களாக இருக்கலாம். எனக்குத்
 தெரியாது. தேவனுக்கு உங்கள் இதயம் தெரியும்.
 நான் உங்களை நேசிக்கிறேன்.

358 பின்புறம் உள்ள மேல்மாடங்களில், அங்கே யாராவது, "சகோதரர் பிரான்ஹாம், என்னை நினைவுகூருங்கள், நான் ஒரு பாவி. நான் இரட்சிக்கப்பட எனக்காக ஜெபியுங்கள்" என்று சொல்ல விரும்பினால். நீங்கள் உங்களை கையை உயர்த்துவீர்களா? தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக ஐயா, நான் உங்கள் கையைப் பார்க்கிறேன். தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக சகோதரி, நான் உங்கள் கையைப் பார்க்கிறேன்.

359 வலதுபுறம் உள்ள மேல்மாடங்களில் உள்ள யாராவது, உங்கள் கையை உயர்த்து வீர்களா? "சகோதரர் பிரான்ஹாம், ஒரு வார்த்தை ஜெபத்தில் என்னை நினைவு கூருங்கள். தேவன் உங்கள் ஜெபத்தைக் கேட்பார் என்று நான் நம்புகிறேன்" என்று சொல்லுங்கள். நான்... நீங்கள் ஒரு பாவி இல்லையென்றால், நீங்கள் ஒரு பாவியாக இருந்தால், கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பினால். தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. சகோதரி, நான் உங்கள் கையைப் பார்க்கிறேன். வேறொருவர்? நான் உங்களைப் பார்க்கிறேன், ஆம். மற்றும் நீங்கள்,

இளம் பெண்ணே, நான் உங்களைப் பார்க்கிறேன்.

எனக்கு வலதுபுறம் உள்ள திறந்த வெளி இருக்கைகளில் (bleachers) கீழே, நீங்கள் உங்கள் கையை உயர்த்துவீர்களா? மற்றும் "என்னை நினைவுகூருங்கள்" என்று சொல்லுங்கள். தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக ஐயா, நான் உங்கள் கையைப் பார்க்கிறேன்.

இப்போது மையத்தில் உள்ள யாராவது, அல்லது, இங்கே வலதுபுற வரிசையில் (aisle), நாம் கடந்து செல்லும்போது உங்கள் கையை உயர்த்துங்கள். இங்கே உள்ள பாவிகள் யாராவது, உங்கள் கையை உயர்த்துங்கள்.

இங்கே உள்ள இந்த வரிசையில், உங்கள் கையை உயர்த்துவீர்களா? இல்லையென்றால், நான் இடதுபுற வரிசைக்குச் செல்வேன். அது உங்களுக்கும் தேவனுக்கும் இடையிலானது.

360 இப்போது, இடதுபுற வரிசையில் உங்கள் கையை உயர்த்துங்கள், பாவிகளாகிய நீங்கள், "சகோதரர் பிரான்ஹாம், முடிந்தால் ஒரு

வார்த்தை ஜெபத்தில் என்னை நினைவு கூருங்கள்" என்று சொல்லுங்கள். எனக்கு இடதுபுறம் உள்ள இங்கே இடதுபுற வரிசையில் உங்கள் கையை உயர்த்துவீர்களா? சரி.

இடதுபுற திறந்த வெளி இருக்கைகளில், உங்கள் கையை உயர்த்துவீர்களா? தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, உங்களை, உங்களை, உங்களை, உங்களை, உங்களை. ஆம், அங்கே பலர் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். உங்கள் அனைவரையும் தேவன் ஆசீர்வதிப்பாராக, அங்கே.

361 வெகு தொலைவில் பின்புறத்தில், அறைகளில் வெளியே நின்று கொண்டிருப்பவர்களே, இன்று நீங்கள் ஒரு பாவியாக இருக்கிறீர்களா? மற்றும், "சகோதரர் பிரான்ஹாம், ஒரு வார்த்தை ஜெபத்தில் என்னை நினைவுகூருங்கள். நான் ஒரு கிறிஸ்தவன் ஆக விரும்புகிறேன். உண்மையாகவே, ஒரு பரலோகம் இருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன், என் வாழ்க்கையிலும் பிரச்சனைகள் இருந்தன, இப்போது நான் கிறிஸ்துவை என் இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறேன், அப்போது எனக்குள் ஜீவ

வித்து, ஒரு மறுபிறப்பு உண்டாகும்" என்று சொல்ல விரும்புகிறீர்களா? நீங்கள் உங்கள் கையை உயர்த்துவீர்களா? மற்றும், "என்னை நினைவுகூருங்கள்" என்று சொல்லுங்கள்.

362 சரி. இப்போது, இந்த ஜெபத்திற்காக ஜெபத்தில் நினைவுகூரப்பட விரும்பும் அனைவரும், நாங்கள் உங்களுக்காக ஜெபிக்கும்போது இப்போது உங்கள் கால்களில் எழுந்து நிற்பீர்களா? ஒரு சாட்சியாக மட்டும். "மனுஷர் முன்பாக என்னை அறிக்கைப் பண்ணுகிறவன் எவனோ, அவனை நானும் என் பிதா முன்பாகவும் பரிசுத்த தூதர்கள் முன்பாகவும் அறிக்கைப்பண்ணுவேன்." அதுதான் சரி.

363 பாருங்கள், எல்லா இடங்களிலும் எழுந்து நிற்கிறார்கள், மேல்மாடங்களில், உங்களால் முடிந்த எல்லா இடங்களிலும். இறுதி ஜெபத்தில் நினைவுகூரப்பட விரும்பும் நீங்கள், இப்போது உங்கள் கால்களில் எழுந்து நிற்பீர்களா? மற்றும், "சகோதரர் பிரான்ஹாம், நான்-நான் இப்போது, நான்-நான் இந்த ஜெபத்தில் நினைவுகூரப்பட விரும்புகிறேன், இயேசு கிறிஸ்து..." என்று சொல்லுங்கள். அது

அற்புதமானது. வேறொருவர்? வேறொருவர்? அது சரி. அது அற்புதமானது. ஓ, நீங்கள் அப்படிச் செய்வதைப் பார்க்க நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கைக்குழந்தையுடன் இருக்கும் அம்மா, தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக சகோதரி.

364 நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன், ஆச்சரியப்படுகிறேன். நான் என்ன செய்ய விரும்புகிறேன் தெரியுமா? நான் உங்கள் கையைக் குலுக்க விரும்புகிறேன். இங்கே பலிபீடத்தில் உங்களுடன் ஜெபிக்க நான் விரும்புவேன். இசை பாடிக் கொண்டிருக்கும் போது, அல்லது இசை வாசித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, நாம் மெதுவாக, "ஏறக்குறைய இணங்கினவன், இப்போது விசுவாசிக்க" (Almost Persuaded, now to believe) என்று பாடும்போது ஆச்சரியப்படுகிறேன்.

365 அங்கே கீழே இருப்பவர்கள், நீங்கள் நழுவி இங்கே பலிபீடத்தில் மேலே வருவீர்களா என்று ஆச்சரியப்படுகிறேன்? மேல் மாடங்களிலிருந்து நேராகக் கீழே வாருங்கள். வருவீர்களா? இங்கே நேராகக் கீழே, நான்

இங்கே நின்று உங்களுடன் ஜெபிக்க அனுமதியுங்கள்; இங்கே நேராக, உங்களுக்கு முன்னால், நான் உங்கள் மேல் என் கைகளை வைக்க முடியும். அதைச் செய்வீர்களா? இப்போது கிறிஸ்துவை உங்கள் இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பும் நீங்கள் இங்கே. நான் பார்க்க விரும்புகிறேன்.

366 அங்கே பின்னால் உள்ள சகோதரிகளே, நீங்கள் இங்கே மேலே நடந்து வந்தால், நீங்கள் முன்னே வந்தால் உங்களுடன் ஜெபிக்க நான் மகிழ்ச்சியடைவேன். அது நன்று. தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. அது அற்புதமானது. மேல்மாடங்களிலிருந்து, திறந்த வெளி இருக்கைகளிலிருந்து நேராகக் கீழே வாருங்கள், நீங்கள்... இப்போது இங்கே நேராக மேலே வாருங்கள். இயேசு நம்மைக் கேட்க வேண்டும் என்று நாம் விரும்புகிறோம். ஓ, எவ்வளவு அற்புதமானது.

"ஏறக்குறைய இணங்கினவன்" இப்போது...

"ஏறக்குறைய இணங்கினவன்" கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ள;

இப்போது சில ஆத்துமா..., "... ஆவியே, உமது வழியில் செல்லும்;

இன்னும் வசதியான நாளில், நான் உம்மை நோக்கிக் கூப்பிடுவேன்."

367 பாருங்கள். இந்த நாட்களில் ஒன்றில் தேவன் உங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக இருக்கும் ஒளியை மங்கச் செய்வார். ஓ, அழிவுள்ள ஜீவன்களே, நீங்கள் இப்போது வரமாட்டீர்களா? தேவன் ஜெபத்தைக் கேட்கிறார் என்று நீங்கள் நம்பினால், இங்கே வரமாட்டீர்களா? "நான் இப்போது இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிக் கிறேன், அவரை என் இரட்சகராக ஏற்றுக் கொள்கிறேன்" என்று அறிக்கை செய்ய, அவருடைய சமூகத்தில் இங்கே நேராக நில்லுங்கள். நீங்கள் வரமாட்டீர்களா?

368 எவ்வளவு அற்புதமான நேரம். பாவிகள் வருவதற்கு எப்பேர்ப்பட்ட நேரம். அது சரி. இப்போது இங்கே சுற்றிலும் அவர்கள் கூடிவருவதைப் பாருங்கள், ஒரு பழைய பாணியிலான பலிபீட அழைப்பு (altar call). இது அற்புதமானது அல்லவா? மக்கள் எவ்வளவு விறைப்பாக (starchy) இருந்தாலும்,

இன்னும் பரிசுத்த ஆவியானவர் அசைவாடி,
 இருதயத்தை உடைத்து, அவர்களைப்
 பலிபீடத்திற்கு நேராகக் கொண்டுவருகிறார்.

369 "ஓ, இன்றிரவு ஏன் கூடாது?" (Oh, Why Not Tonight?) என்ற அந்தப் பழைய பாடல் எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? உங்களுக்கு... நீங்கள் எப்போதாவது அதைக் கேட்டிருக்கிறீர்களா? இங்கே அதிகம் பேர் இல்லையா? சரி, இசைக்கலைஞரே, அதன் இசையை (chord) எங்களுக்குத் தருவீர்களா, அந்த, ஓ, இன்றிரவு ஏன் கூடாது? சகோதரி, உங்களுக்குத் தெரியுமா? சரி. சரி, நாம் அனைவரும் பாடுவோம், இப்போது.

ஓ, இன்றிரவு ஏன் கூடாது?

ஓ, இன்றிரவு ஏன் கூடாது?

நீ இரட்சிக்கப்படுவாயா?

ஓ, அப்படியானால் இன்றிரவு ஏன் கூடாது?

நாளை சூரியன் உதிக்காமல் போகலாம்,

உன் நீண்ட நாள் ஏமாந்த பார்வையை
ஆசீர்வதிக்க;

இதுவே அந்த நேரம், ஓ, அப்படியானால்
ஞானமாயிரு,

ஓ, இரட்சிக்கப்பட்டு, ஓ, இன்றிரவு.

ஓ, ஏன் (ஏன் என்று சொல்!) இன்றிரவு
கூடாது?

370 மக்கள் கீழே இறங்கி, கூடிவரும்போது
நீங்கள் வரமாட்டீர்களா? இன்னும் சில
நிமிடங்களில் பரிசுத்த ஆவியானவர் இங்கே
இறங்குவதை நீங்கள் பார்க்கப்போகிறீர்கள்
என்று நான் நம்புகிறேன், நீங்கள்... அவர்
நோயாளிகளைக் குணமாக்குவார் என்றால்,
நிச்சயமாக அவர் இந்த இழந்தவர்களை
இரட்சிப்பார்.

...இரட்சிக்கப்படுவாயா?

அப்படியானால் இன்றிரவு ஏன் கூடாது?

371 கேளுங்கள், அவர்கள் வரும்போது, ஆர்கன்: தொடருங்கள், சகோதரி, முடிந்தால். ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் ஜெபியுங்கள். நான் சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு கூட்டத்தின் ஊடாக இங்கே கீழே பார்த்தேன், அந்த இளைஞன் இங்கே நிற்கவில்லை என்றால் நான் இதைச் சொல்லமாட்டேன். நான் ஒரு சீருடையில் இருந்த இராணுவ வீரனைப் பார்த்தேன். தேவன் அந்தப் பையனுடைய இதயத்திடம் பேசிக்கொண்டிருந்தார் என்று எனக்குத் தெரியும். எனக்குச் சரியான உள்ளுணர்வு (presentment) இருந்தால் அந்தப் பையன் கடலைக் கடந்து செல்கிறான். இல்லையா? தேவன் அந்த இராணுவ வீரனை இப்போது இரட்சிக்கிறார்.

372 கூட்டத்தில் அமர்ந்திருக்கும் ஒரு இளம் பெண்ணை நான் பார்க்கிறேன். நான் அவள் பெயரைச் சொல்லவில்லை. ஆனால் தேவன் அவளிடம் பேசியிருக்கிறார்; அவள் வரவேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியும். அவள் வருவாள் என்று நம்புகிறேன், அவளுக்காகத் தான் நான் காத்திருக்கிறேன். வேறு எங்காவது மற்றவர்கள் இருக்கலாம். நீங்கள் வர மாட்டீர்களா? இளைஞர்களும் கூட, இதுவே

நேரம்; இதுவே காலம். இரட்சிக்கப்பட வேண்டிய நேரம் இதுவே. நாங்கள் அழைக்கும்போது, இன்னும் ஒரு முறை ஓ, இன்றிரவு ஏன் கூடாது? நீங்கள் எழுந்து வருவீர்களா?

373 இப்போது, நாம் அதைச் செய்வதற்கு முன்பு, என்னை ஜெபிக்க விடுங்கள்.

பிதாவே, இது சில மக்களுக்கு இறுதித் தீர்மானமாக இருக்கலாம் என்று நான் என் முழு இருதயத்தோடும் நம்புகிறேன். தேவனே, நீர் இப்போது என்னிடம் பேசிக்கொண்டிருக்கும் இந்த நபருக்காக நான் ஜெபிக்கிறேன், நீர் இன்னும் ஒரு முறை இரக்கமாயிருந்து, அந்த நபருடைய இருதயத்திடம் இப்போதே பேசி, அவளை இங்கே மேலே அனுப்பும்படி நான் உம்மிடம் கேட்கிறேன். இது, இரக்கத்திற்கும் நியாயத்தீர்ப்புக்கும் இடையில் பிரிக்கும், கடக்கும் நேரமாக இருக்கலாம். தேவனே, அது அப்படி இருக்குமானால், எனக்குத் தெரியாது, ஆண்டவரே, நீர் அறிவீர். ஆனால் அது அப்படியானால், இந்தப் பெண்... பலி பீடத்திற்கு இப்போதே வேகமாக நடந்து வரும்படி நான் ஜெபிக்கிறேன். அதை அருளும்,

ஆண்டவரே. இங்கே, நீர் பேசிக்கொண்டிருக்கும் மற்ற அனைவரையும் இப்போது ஆசீர்வதியும். நான் இப்போது அதை உம்மிடம் ஒப்புக் கொடுக்கிறேன், பிதாவே.

நாம் இன்னும் ஒரு முறை பாடும்போது, கிறிஸ்தவர்கள் ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, பரிசுத்த ஆவியானவர் அழைப்பாராக.

ஓ, இன்றிரவு ஏன் கூடாது?

ஓ, இன்றிரவு ஏன் கூடாது?

நீ இரட்சிக்கப்படுவாயா?

அப்படியானால் இன்றிரவு ஏன் கூடாது?

374 நசரேயனாகிய இயேசுவே, உம்முடைய நாமத்தில் நாங்கள் இப்போது ஜெபிக்கிறோம், இப்போதே பேசும். "எவர்கள்," நீர் சொல்லியிருக்கிறீர், "மனுஷர் முன்பாக என்னை வந்து அறிக்கைப்பண்ணுவார்களோ, அவர்களை என் பிதா முன்பாகவும் பரிசுத்த தூதர்கள் முன்பாகவும் அறிக்கைப்பண்ணுவேன்."

375 நம் தலைகள் தாழ்த்தப்பட்டிருக்கும் வேளையில், பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ் நானத்தை இப்போதே விரும்புகிற யாராவது இந்தக் கட்டிடத்தில் இருக்கிறார்களா, நீங்கள் வந்து பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்பட விரும்புகிறீர்களா? நீங்கள் இவர்களுடன் சரியாக வரிசையில் நின்று, பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ள விரும்புவீர்கள். அது அத்தகைய வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும். நீங்கள் இங்கே ஒரு பாவியாக, ஒரு நோயாளி நபராக இருந்தால், நீங்கள் வந்து கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டால், அது அத்தகைய வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும். இதுவே அந்த நேரம்.

376 அற்புதம்! தேவனுக்காகப் பசியாய் இருப்பவர்களைப் பாருங்கள். "நீதியின்மேல் பசிதாகமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள். அவர்கள் திருப்தியடைவார்கள்." தேவன் இரக்கமாயிருப்பாராக. சும்மா பாருங்கள், நண்பர்களே. "ஒருவன் ஜலத்தினாலும் ஆவியினாலும் பிறவாவிட்டால், அவன் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் காணமாட்டான்."

377 என் இறந்த மனைவியின் பலத்தின் மேல் அல்ல, இல்லை, ஐயா, தேவனுடைய வேதாகமத்தின் பலத்தின் மேல், நான் இதைச் சொல்கிறேன், நண்பரே: உங்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர் இல்லையென்றால், நீங்கள் மறுபடியும் பிறக்காமல் நித்தியத்தைச் சந்திக்க முயற்சிக்காதீர்கள். தேவன் நம்மேல் இரக்கமாயிருப்பாராக. இது அற்புதமானது.

அது சரி, இளைஞனே. அந்த இளம் பெண்ணும் வந்திருக்க வேண்டும்.

சரி. அனைவரும் ஒன்றாக, இப்போது, நாம் பாடும்போது: உமது சித்தப்படியே செய்யும், ஆண்டவரே (Have Thy Own Way, Lord). வாருங்கள், ஒன்றாக, இப்போது. சரி. எங்களுக்கு இசையைக் கொடுங்கள், சகோதரி.

உமது சித்தப்படியே செய்யும், ஆண்டவரே!

உமது சித்தப்படியே செய்யும்!

நீரே குயவன்;

நான் களிமண்.

என்னை வணைந்து உருவாக்கும்

உமது சித்தத்தின்படி,

நான் ஒப்புக்கொடுத்திருக்கும்போது,

ஒப்புக்கொடுத்து அமைதியாயிருக்கிறேன்.

378 சரி. இப்போது, எல்லோரும் கூடியிருந்தால், தனிப்பட்ட ஊழியர்களே (personal workers), இப்போது நீங்கள் எங்கே இருக்கிறீர்கள்? சரி, தனிப்பட்ட ஊழியர்களே, இந்தக் கூட்டத்திற்குப் பின்னால் இப்போதே கூடுங்கள், இந்தக் கூட்டத்திற்குப் பின்னால்; தனிப்பட்ட ஊழியர்கள், சுவிசேஷ ஊழியர்கள், சுற்றிலும் கூடுங்கள்.

379 தேவனுடைய மகிமை இந்த இடத்தை நிரப்புவதை நீங்கள் பார்க்கப் போகிறீர்கள். நான் அதை உணர்கிறேன்... இப்போதே என் இதயத்தில். தேவன் அசைவாடிக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் நீண்ட நேரமாக என்னிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார், "பிடித்துக்கொள், ஒரு

நிமிடம். பலர்," அவர் சொன்னார், "இப்போது தேவனைத் தேடி வருகிறார்கள், அவர்கள் நிரப்பப்பட்டு, மகிழ்ச்சியுடன் அனுப்பி வைக்கப்படுவார்கள். நீங்கள் இதுவரை பார்த்திராத மிகச்சிறந்த இரவாக இன்றிரவு இருக்கும்." தனிப்பட்ட ஊழியர்கள் இப்போதே அருகில் கூட்டும், அவர்கள் தயாராக இருக்கக்கூடிய இடத்தில். (உங்களுக்குக் கூடுதல் இடம் இல்லை, மேடையிலேயே இங்கேதான்.)

சரி. இப்போது, அவர்கள் கூடிவரும் போது, எல்லா இடங்களிலும் நம் தலைகளைத் தாழ்த்துவோம்.

380 இப்போது, நான் பாவிகளை, இன்னும் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களை, நீங்கள் இரட்சிக்கப்பட விரும்புகிறவர்களை, நீங்கள் இந்தப் பக்கம் என்னைப் பார்க்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அது-அது பரிசுத்த ஆவியைத் தேடுபவர்கள் அல்ல, பாவிகள் மட்டும்: இயேசு கிறிஸ்து உங்களுக்காக மரித்தார். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர்

விரும்புகிறார். என்றாவது ஒரு நாள், என் நண்பனே, நான் உங்களுக்குச் சொன்னதற்குக் கணக்கு ஒப்புவிக்க அங்கே அவருடைய சமூகத்தில் நிற்கும்போது நான் உங்களை அங்கே சந்தித்தாக வேண்டும். தேவனுடைய வார்த்தையைத் தவறாக வியாக்கியானம் செய்பவனாக நான் காணப்படாமல் இருப்பேனாக, தேவன் காப்பாராக. இப்போது, இயேசு சொன்னார், "என்னிளிடத்தில் வருகிறவனை நான் புறம்பே தள்ளுவதில்லை. என் வசனங்களைக் கேட்டு (அது பரிசுத்த ஆவியானவர் அழைப்பது), என்னை அனுப்பினவரை (அது தேவன்) விசுவாசிக்கிற வனுக்கு, நித்திய ஜீவன் உண்டு, அவன் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படாமல், மரணத்தை விட்டு நீங்கி ஜீவனுக்குட் பட்டிருக்கிறான்."

381 இன்று மதியம் நீங்கள் வந்ததில் மகிழ்ச்சியடையவில்லையா, அம்மையாரே? நான் பேசிக்கொண்டிருந்தது உங்களைப் பற்றித் தான். ஆம். இப்போது பாருங்கள். இப்போது, ஏதோ ஒன்று உங்கள் இதயத்திடம் பேசியது. இதோ இங்கே பையன் இருக்கிறான். ம்ம். சரி.

382 இப்போது, அது வேதவசனமா? இப்போது, இயேசு கிறிஸ்து தேவனுடைய குமாரன் என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்களா? அவருடைய கன்னிப் பிறப்பின் வேதாகமக் கதையை நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்களா? அது உண்மை என்று நம்புகிறீர்களா? இப்போது அவரை உங்கள் இரட்சகராக ஏற்றுக் கொள்கிறீர்களா? உங்கள் வாழ்க்கையில் உள்ள எல்லாப் பாவங்களையும் இப்போதே கைவிட்டு, அவரை உங்கள் இரட்சகராக ஏற்றுக் கொண்டு, உங்களுக்குத் தெரிந்தவரை, உங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் அவருக்காக வாழ்வீர்களா? நீங்கள் செய்தால், உங்கள் கையை உயர்த்துங்கள், பாவிகளே. நீங்கள் இப்போது அவரை ஏற்றுக்கொள்கிறீர்கள்.

383 இப்போது, நீங்கள் உங்கள் தலைகளைத் தாழ்த்தியிருக்கும்போது, நான் ஒன்றைச் சொல்லப் போகிறேன். நான்... நான் என்ன ஜெபம் சொல்கிறேனோ, அதை நீங்கள் ஜெபியுங்கள். உங்கள் வாழ்க்கையைச் சுத்திகரிக்க இதுதான் தேவை (பாருங்கள்), இந்த ஜெபம்... நான் சொல்வதை நீங்கள் திரும்பச் சொல்லுங்கள்; நான் அதைச் சொல்கிறேன்

அவ்வளவுதான். நீங்கள் அதைத் தேவனிடம் ஜெபிக்கிறீர்கள், எனக்குப் பின்னால் திரும்பச் சொல்வது அல்ல, ஆனால் நீங்கள் அதைத் தேவனிடம் ஜெபிக்கிறீர்கள். இப்போது, நாம் அனைவரும் நம் தலைகளைத் தாழ்த்தியிருக்கும் போது, பாவி இதைச் சொல்லட்டும்:

384 "சர்வவல்லமையுள்ள தேவனே, இயேசு கிறிஸ்துவை உம்முடைய குமாரனாகிய என் இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டு, ஒரு பாவியாக நான் இப்போது உம்மிடம் வருகிறேன். நான் உம்மை விசுவாசிக்கிறேன், தேவனே, கல்வாரி சிலுவையில் என் இடத்தைப் பிடிக்க நீர் இயேசுவை அனுப்பினீர் என்று நம்புகிறேன். ஒரு பாவியாக இருந்து, எனக்காக நானே செய்ய முடியாத காரியத்தை, அவர் எனக்காகச் செய்தார் என்று நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அவருடைய மரணத்தினால், அவருடைய கீழ்ப்படிதலினால் என்னை ஏற்றுக்கொள்ள நீர் பிரியமாயிருந்தீர் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆகையால், ஆண்டவரே, என் கைகளில் ஒன்றும் கொண்டு வரவில்லை, என் நீதி எதுவும் இல்லை, என்னால் எதுவும் செய்ய முடியாது, உம்முடைய வார்த்தையை மட்டுமே நம்பி,

இப்போது என் இருதயத்தில் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். என்னை ஏற்றுக்கொள்ளும், ஓ ஆண்டவரே, ஏனென்றால் நான் உண்மையாக இருக்கிறேன், இந்நாள் முதல், நான் உம்முடைய ஊழியனாக இருப்பேன்.

"என் மரண வேளையில், இயேசு கிறிஸ்து மரண இருளின் பள்ளத்தாக்கின் வழியாக இறங்கி வந்து, வழியை ஒளிரச் செய்து, என் சோர்வுற்ற ஆத்துமாவை இளைப்பாறுதலின் துறைமுகத்திற்கு (haven of rest) சுமந்து செல்வாராக. அதுவரை, நீர் பரிசுத்த ஆவியைத் தரும் வரை நான் உம்மைத் தேடுவேன், பரிசுத்த ஆவியானவரை நாடுவேன். அவிசுவாசிக்கு ஒரு மாதிரியாக, அல்லது உப்பாக இருக்கும்படி, எனக்குத் தெரிந்தவரை என் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்வேன், அப்போது அவர்கள் என் விசுவாசத்தினால் என் கிரியையைப் பார்த்து, உம்மிடம் வருவார்கள். இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் என்னை ஏற்றுக் கொள்ளும், ஓ தேவனே."

இப்போது, உங்கள் தலைகள் தாழ்த்தப் பட்டிருக்கும் போது.

385 பிதாவே, நீர் அவர்கள் அறிக்கையைக் கேட்டீர். நீர் அவர்கள் இதயத்தில் பேசினீர் என்று அவர்கள் உண்மையாக நம்புகிறார்கள். ஏதேன் தோட்டத்தில் ஆதாமை அழைத்த பரிசுத்த ஆவியானவர், இன்று இந்தக் கட்டிடத்தில் இறங்கி வந்து, உம்மை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி இந்தப் பலிபீடத்தைச் சுற்றி இந்த மக்களை அழைத்திருக்கிறார். நீர் மேடையின் மேல் இருக்கிறீர், நீரும் அருகில் நிற்கும் இந்தத் தூதர்களின் சேனையும். நீர் சொன்னீர், "மனுஷர் முன்பாக என்னை அறிக்கைப்பண்ணுகிறவன் எவனோ, அவனை நானும் என் பிதா முன்பாகவும் பரிசுத்த தூதர்கள் முன்பாகவும் அறிக்கைப்பண்ணுவேன்." அப்படியானால்,

ஆண்டவரே, உம்முடைய வார்த்தையின்படி, அவர்களின் பாவங்கள் போய்விட்டன. நீர் அவர்கள் அறிக்கையைக் கேட்டீர். அவர்கள் பகிரங்கமாகவும் வெளிப்படையாகவும் வந்து உம்மைத் தங்கள் இரட்சகராக ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

386 இப்போது, பிதாவே, பரிசுத்த ஆவியினால் அவர்கள் வாழ்க்கையை நீர்

செழிப்பாக்க வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கிறேன். அதை அருளும், ஆண்டவரே, இங்கே உள்ள மற்றவர்கள், உம்முடைய ஆசீர்வாதமாகிய பரிசுத்த ஆவியை நாடிக் கொண்டிருக்கும் போது, இவர்களில் ஒவ்வொருவரும் பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப் படுவார்களாக. அவர்களும், இந்தத் மணி நேரமே பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப் படுவார்களாக. இயேசுவின் நாமத்தில் அருளும், ஆண்டவரே.

387 இப்போது, நீங்கள் அனைவரும் உங்கள் தலைகளைத் தாழ்த்தியிருக்கும்போது, பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றவர்களே, இப்போது நீங்கள், இயேசுவைத் தங்கள் இரட்சகராக ஏற்றுக் கொண்ட விசுவாசிக்கும் ஒவ்வொருவரும், மற்றப் பார்வையாளர்கள் இந்தப் பக்கம் பார்க்கும்போது, உங்கள் கையை உயர்த்துங்கள்.

உங்கள் கையை உயர்த்துங்கள், இயேசுவைத் தங்கள் இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்ட நீங்கள்.

388 இப்போது, அங்கே ஒரு சாட்சி இருக்கிறது. இப்போது, தேவனுடைய வார்த்தையின் படி, பரலோகத்தில் தேவன்

உங்களுக்குச் சாட்சியளிக்கிறார். ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன்பு, நீங்கள் நரகத்திற்குச் சென்றிருப்பீர்கள். இப்போது நீங்கள் இறந்தால் பரலோகத்திற்குச் செல்வீர்கள். இயேசு கிறிஸ்துவின் மேலுள்ள உங்கள் விசுவாசத்தினால், மரணத்திற்கும் ஜீவனுக்கும் இடையில் உள்ள வித்தியாசம் அதுதான். அது சரியல்லவா? நீங்கள் இப்போது உயிருடன் இருக்கிறீர்கள்; நீங்கள் ஒரு புதிய சிருஷ்டியாக மாற்றப் பட்டிருக்கிறீர்கள்.

389 நான், நான் தேவனை அறிந்திருந்தால், நான் அவருடைய தீர்க்கதரிசியாக இருந்தால், இப்போது இங்கே நிற்கும் மக்களுக்கு நித்திய ஜீவன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியும். அது சரி. நான் அதை உணர்கிறேன்; அது எனக்குள் ஊடுருவிச் செல்கிறது, என் மேல் சிலிர்ப்புகள் ஏற்படுவதைப் போல... அது... இந்தச் சபையில் ஏதோ நடந்திருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியும். இயேசு கிறிஸ்துவின் மேலுள்ள உங்கள் விசுவாசத்தினால் நீங்கள் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

390 இப்போது, இவர்கள் பரிசுத்த ஆவியைத் தேடிக் கொண்டிருக்கும்போது,

நீங்களும் ஜெபிக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். அந்த ஜெபத்தின் மேல் அல்ல... நீங்கள் உங்கள் கையை உயர்த்தி, உங்களை இரட்சித்ததற்காக தேவனுக்குத் துதி செலுத்த வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். பரிசுத்த ஆவியை விரும்புகிற நீங்கள், உங்கள் கைகளை உயர்த்தி, "ஆண்டவரே, இப்போது நான் நம்புகிறேன். என் உதடுகளின் கனிகளை உமக்குக் கொடுக்கிறேன், உமது நாமத்திற்குத் துதி செலுத்துகிறேன்" என்று சொல்ல வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். பெந்தெகோஸ்தே நாளில் அவர்கள் அப்படித்தான் இருந்தார்கள்; பரிசுத்த ஆவியின் முதல் அசைவை உணரும் முதல் நபர், அவர் கிரியை செய்ய அனுமதியுங்கள். நீங்கள் அங்கேயே அதைப் பெற்றுக் கொள்வீர்கள்.

391 சரி, பார்வையாளர்கள் அனைவரும், நீங்கள் வெளியே இருப்பவர்கள், நீங்கள் வெளியே, எழுந்து நில்லுங்கள். எழுந்து நில்லுங்கள். சரி. நாம் நம் கைகளை உயர்த்துவோம். ஒரு துதி வார்த்தையில் நம் குரல்களை உயர்த்துவோம்.

392 சர்வவல்லமையுள்ள தேவனே,
 சாலொமோன் ஆலயத்தைப் பிரதிஷ்டை
 செய்தபோது, தேவனுடைய தூதன் கட்டிடத்தின்
 வழியாக இறங்கி... கீழே வந்து மகா பரிசுத்த
 ஸ்தலத்திற்குப் (Holiest of Holies) பின்னால்
 அசைவாடினார், தேவனுடைய ஆவியானவர்
 அந்த அறையை நிரப்பினார், ஊழியம் செய்ய
 வழி இருக்கவில்லை. ஓ தேவனே, இயேசு
 கிறிஸ்து இப்போதே பரிசுத்த ஆவியானவரை
 இந்த மக்கள் மேல் அனுப்புவாராக,
 ஆண்டவராகிய தேவனே, நீர் இரட்சித்து
 இப்போது இங்கே ஆயத்தப்படுத்தியிருக்கிறீர்.
 அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானத்தைப்
 பெற்றுக்கொள்வார்களாக.

ஓ, சாத்தானே, வழியை விட்டு விலகு.

பரிசுத்த ஆவியானவரே, கர்த்தராகிய இயேசு
 கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் அவர்களுக்குள் வாரும்,
 நான் அதைக் கேட்கிறேன்.

